THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Thursday, the 6th March 1958.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at 1 p.m., Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Prime Minister's visit to Madras

* 213 *Q.*—SRI A. GOVINDASAMY : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) whether any Railway Station was newly constructed at Meenambakkam for the sake of the Prime Minister when he visited Madras on 7th December 1957; and

(*b*) if so, whether the expenditure incurred thereon is to be borne by the State Government or the Central Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (*a*) No Railway Station was newly constructed at Meenambakkam for the sake of the Prime Minister when he visited Madras on 7th December 1957. An improvised platform was put up by the Railway authorities at the Guindy Railway Station on the eastern side of the main platform.

(*b*) The expenditure incurred thereon was borne by the Railway Administration.

SRI A. GOVINDASAMY : தற்காலிக ப்ளாட்பாரம் எத்தனை போடப்பட்டது. அவைகள் என் மறுபடியும் எடுக்கப்பட்டது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : An improvised platform was put up by the Railway authorities at the Guindy Railway Station on the eastern side of the main platform. So it was only an improvised platform.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : மேன்மைதங்கிய நேருஜி அவர்கள் இங்கு விஜயம் செய்தபோது கொடுக்கப்பட்ட ஒரு சப் தேனீர் எந்தச் செலவில் எழுதப்பட்டது என்று சொல்ல முடியுமா ?

MR. SPEAKER : தனி கேள்வி கேட்கவேண்டும்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : நேருஜி அவர்கள் இங்கு வந்து போன செலவு நம்மைச் சேர்ந்ததா அல்லது மத்திய அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்ததா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நாம் செலவு செய்தது நம்மைச் சேர்ந்தது, அவர்கள் செலவு செய்தது அவர்களைச் சேர்ந்தது.

[6th March 1958

SRI M. JAGANNATHAN : நேருஜி வந்ததற்காக இம்ப்ரொவைஸ்ட் ப்ளாட்பாரம் போடப்பட்டது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்காக எவ்வளவு பணம் செலவானது என்று சொல்லுவார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அடுத்த தடவை அங்கத்தினர் பார்லிமெண்டுக்குச் சென்று அங்கு கேள்வி போட்டால் அங்கு பதில் சொல்வார்கள்.

SRI K. VINAYAKAM : Is the Hon. Minister aware of the fact that the newspaper of the party to which the author of this question belongs, has falsely published the news that a large sum of money was involved in putting up the new platform and that has led to this kind of question?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am sure they will correct themselves after the information I have given now. That is my hope anyhow.

SRI A. GOVINDASAMY : கனம் விநயகம் அவர்கள் கேட்ட கேள்விக்கு ஏதாவது ஆதாரம் இருக்கிறதா ? அவரால் நிரூபிக்க முடியுமா ?

MR. SPEAKER : I do not want to make this House a forum for discussion between two Members. But I would allow one supplementary question as the allegation made by the hon. Member has been denied.

SRI K. VINAYAKAM : If I could trust my memory, I read so in the newspaper. Some hon. Members rose.

MR. SPEAKER : I will not allow any discussion on this matter.

Drinking water-supply

* 214 *Q*.—SRI A. VEDARATHNAM : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that the water taken from most of the drinking water wells dug under the Drinking Water-supply Scheme is not fit for drinking;

(*b*) if so, whether any action has been taken to make it drinkable ;

(*c*) whether it is a fact that the usefulness of the water for drinking purposes is examined first before a well is dug; and

(*d*) if so, who makes this examination?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (*a*) No, Sir.

(*b*) Does not arise.

(*c*) & (*d*) Standing instructions have been issued by the Government for getting samples of water tested at the King Institute, Guindy, in the initial stage of the works.

6th March 1958]

SRI A. VEDARATHNAM : அரசாங்கத்தால் வெட்டப்பட்ட பல கிணறுகள் குடிப்பதற்கு உபயோகம் இல்லாமல் உப்புத் தண்ணீராகப் போய் இப்பொழுது காலியாக இருக்கிற விஷயம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா ? ஆகவே வாட்டர் டிவைனர்களை நியமித்து நல்ல தண்ணீர் கண்டு பிடித்து கிணறுகள் வெட்டிக்கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வருமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் அங்கத்தினர் பல கிணறுகள் என்று சொன்னார்கள். அதைச் சில கிணறுகள் என்று முதலில் திருத்திக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நல்ல தண்ணீரா என்று பரிசோதிக்க உடனே அதை பார்த்து மூன்று நாட்களுக்குள் அதை தந்தி மூலம் தெரிவிக்கிறோம். முழு விவரம் கிடைக்க பத்து நாட்களாகும். கிணறுகளில் நல்ல தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய வேலைகள் நடை பெறுகின்றன.

SRI A. GOVINDASAMY : சட்டசபைக் கட்டிடத்தில் நடக்கிற ஹோட்டலில் வழங்குகிற தண்ணீர் இந்தப் பரிசோதனைக்கு உள்ளான தல்லவா ? அதை பரிசோதிப்பார்களா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அதைப்பற்றி தனி யாக பிரச்னை கிளப்பினால் கவனிக்கலாம்.

SRI A. VEDARATHNAM : ரெயில்வே டிப்பார்ட்மெண்ட்களில் நியமித்திருப்பது போல் வாட்டர் டிவைனர் யாரையாவது நம் அரசாங்கம் நியமித்து வைத்திருக்கிறார்களா ? மந்திரியவர்கள் சொன்னதுபோல் சில கிணறுகளில் உள்ள தண்ணீர் உபயோகிக்க முடியாமல் உபயோகிக்க லாயக் கற்றதாக இருக்கிறது. ஆகவே முன் எச்சரிக்கையாக இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : வாட்டர் டிவைனர் என்பது தண்ணீர் இருக்கிறதா இல்லையா என்று கண்டு பிடிப்பதற்குத் தானே தவிர நல்ல தண்ணீரா இல்லையா என்று அதனால் சொல்ல முடியாது.

SRI M. K. SOMASUNDARAM : ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் வெட்டப்படும் கிணறுகளின் தண்ணீர் பரிசோதனைக்கு அனுப்பப்படுகிறதா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ஆமாம் என்று சொன்னேன்.

SRI P. G. MANICKAM : வெட்டப்பட்ட ஒரு சில கிணறுகளில் கிடைக்கும் தண்ணீர் உபயோகிக்க முடியாமல் இருக்கிறது. அந்த இடங் களில் வேறு கிணறுகள் வெட்ட அரசாங்கத்தார் ஒரு உத்தரவு பிறப்பிப் பார்களா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : எங்கெல்லாம் ஜனங்களுக்கு தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க முடியுமோ அங்கெல்லாம் வசதி செய்து கொடுக்கப்படுகிறது. எல்லாக் கிணறுகளும் உபயோக மில்லாமல் இருந்தால் அங்கு உடனடியாக தண்ணீருக்கு வேண்டிய வசதி செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : வாட்டர் டிவைனர்கள் என்று சென்னையில் இந்தப் புறங்களில் உள்ளவர்களை சர்க்கார் நியமிக் கிறார்கள். அவர்களுக்கு போக வர முதல் வகுப்பு, அல்லது இரண்டாவது வகுப்பு என்று பிரயாணச் செலவு கொடுத்து 50 ரூபாய் பீசும் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. கிராமங்களில், இதில் அனுபவம் உள்ளவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். அப்படி இதில் தீர்க்க தரிசனமாக சொல்பவர்களுக்கு குறைந்தளவு ஒரு பஸ்ஸாவது கொடுத்து அவர்கள் மூலம் பரீட்சை செய்ய பரீட்சார்த்தமாகவாவது ஒரு ஏற்பாடு செய்ய அரசாங்கம் முன் வருமா?

[6th March 1958

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : "கிங்க்ஸ் இன்ஸ்டிட்யூட்" டில் தண்ணீரை பரிசோதனை செய்கிருர்கள். அதுதான் நமக்கு அவசியம். வாட்டர் டிவைனரைப்பற்றிய பிரச்னையே இல்லை.

* 215 *Q*.—SRI S. LAZAR AND SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) whether the Tiruchirappalli Municipality has submitted any proposal regarding drinking water-supply; and

(*b*) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (*a*) Yes, Sir.

(*b*) The matter is under examination in consultation with the Municipal Council, Tiruchirappalli.

SRI S. LAZAR : எந்தெந்த கிணறுகளில் தண்ணீர் சப்ளை செய்ய இருந்தது. அவைகளில் எவ்வளவு இப்பொழுது வேலை செய்யவில்லை. இரவு நேரங்களில் 12 மணி முதல் 1 மணி வரை சில பகுதிகளில் ஜனங்கள் விழித்திருந்து தண்ணீர் பிடிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு இடைக்கால நிவாரணம் ஏதாவது சர்க்கார் செய்யுமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : முனிசிப்பாலிட்டி அதை எப்படி சமாளிக்கப் போகிருர்கள் என்று கேட்டிருக்கிறேம். பதில் வந்தவுடன் சொல்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : முனிசிப்பாலிட்டி என்ன திட்டம் அனுப்பி இருக்கிருர்கள். எப்பொழுது அனுப்பினுர்கள். எவ்வளவு காலமாக அது சர்க்கார் காரியாலயத்தில் இன்னும் முடிவு எடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ஒரு திட்டம் 41 லட்சத்தி 81 ஆயிரம் ரூபாய். இது வந்து ஸ்பில்ஓவர் ஸ்கீம் ஜாபிதாவில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் முதல் ஸ்டேஜில் 28 லட்சத்தி 91 ஆயிரம் ரூபாய் செலவாகும். அதையாவது எடுத்துச் செய்யலாம் என்று இப்பொழுது சீப் என்ஜினியர் அதற்காக அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் சாங்க்ஷன் கேட்டிருக்கிருர். அதையொட்டி நாங்கள் முனிஸிப்பாலிட்டியைக் கேட்டிருக்கிறேம். எப்படி அவர்கள் இந்தப் பொறுப்பை எடுத்துச் செய்ய திட்டமிட்டிருக்கிருர்கள் என்று கேட்டிருக்கிறேம். இன்னும் பதில் வரவில்லை.

* 216 *Q*.—SRI K. VINAYAKAM (on behalf of Sri K. R. VISWANATHAN) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) whether the Superintending Engineer, Tiruchirappalli Circle has withheld the payment of baling out charges to contractors in the case of rural water-supply wells; and

(*b*) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (*a*) & (*b*) In the case of certain rural water-supply works in the Tiruchirappalli district, the payment of baling charges was deferred by the Collector of Tiruchirappalli, as there was some doubt about the admissibility of the charges.

6th March 1958]

* 217 *Q.*—Sri K. VINAYAKAM (on behalf of Sri K. R. Viswanathan) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state— 1–10 p.m.

(*a*) the amount allotted by the Central Government to the Madras State towards expenditure on the National Water-supply and Sanitation Scheme for 1956–57 ;

(*b*) the amount that remained unspent during that year;

(*c*) whether the Government have recommended to the Central Government that areas, where guinea worm disease is prevalent, should also be brought under the above scheme; and

(*d*) if so, the nature of the reply received from the Government of India?

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU : (*a*) The Government of India allotted a sum of rupees fourteen lakhs to this State in 1956–57, for the National Water-supply and Sanitation (Rural) Programme.

(*b*) The amount was not drawn as the grant previously sanctioned by the Government of India was not fully utilised.

(*c*) No, Sir.

(*d*) Does not arise.

Sri K. VINAYAKAM : Will the Government take steps to reiterate their request once again to include the areas which are affected by guinea worm diseases so that they may be assured of good, potable drinking water?

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU : Yes, Sir. We are trying our best to see that good drinking water is made available especially in areas where that is very necessary.

Sri A. GOVINDASAMY : சுகாதார குறைவான தண்ணீரை குடிப்பதனால்தான் இந்த வியாதி அதாவது நரம்பு சிலந்தி போன்ற வியாதி வருகிறது. அவை தீர்க்கவே முடியாத நிலைமையில் இருப்பதால் அந்த நோயினால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதியில் இதை தீர்த்து வைப்பதற்கு அரசாங்கம் என்ன திட்டத்தை கொண்டுவரப் போகிறார்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU : இந்த நரம்பு சிலந்தி நோயை போக்குவதற்கு மாத்திரமல்ல, இதை அடியோடு ஒழித்துக் கட்டுவதற்கு வேண்டி திட்டமிட்டு அதன்படி வேலைகள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அமுல் செய்யப்பட்டு வருகிறது. இந்த மாதிரி இடங்களில் நல்ல தண்ணீர் கிடைப்பதற்கும் வேண்டிய திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது.

Srimathi T. N. ANANDANAYAKI : மந்திரி அவர்கள் கேள்விக்கு பதில் அளிக்கும் போது இந்த வருடம் மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து அனுமதித்த 14 லட்சம் ரூபாய் முழுவதும் செலவு செய்யப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். இந்த பணம் என் செலவு செய்யப்படவில்லை. செலவு செய்வதற்கு ஏற்பட்ட காலதாமதம் என் என்பதை மந்திரி அவர்கள் விளக்குவார்களா ?

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU : இதை விளக்குவதற்கு இஷ்டம்தான். ஆனால் இது சந்தர்ப்பமல்ல.

[6th March 1958

DR. SRIMATHI T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN : இறங்கும் கிணறுகள் அதிகமாக உள்ள இடங்களில்தான் நரம்பு சிலந்தி நோய் ரொம்ப ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்த இறங்கும் கிணறுகளை சுகாதார முறையில் கட்டினால்தான் இந்த நரம்பு சிலந்தி நோயை போக்கடிக்க முடியும் என்றுள்ள கருத்தும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நரம்பு சிலந்தி நோய் பிடித்த கிராம ஜனங்கள் வேலை செய்ய இயலாமல் பீடிக்கப்பட்டவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே அவர்களுடைய பொருளாதார நிலையை உயர்த்தவும், இந்த நோயை அடியோடு ஒழிப்பதற்கும் இந்த எண்டமிக் ஏரியாவில் ஒரு திட்டத்தை சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்வார்களா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்த நோயை ஒழிப்பதற்கு திட்டம் இருக்கிறது. அதற்காக இரண்டொரு மாதங்களுக்கு முன்னால் கமிட்டியும் கூடி தீவிரமாக என்ன நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதைப்பற்றி ஆலோசித்து அதன்படி வேலைகளும் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : ஸார், நூற்றுக்கணக்கான கிராமங்களில் குடிதண்ணீர் வசதி கிடைக்க வில்லை என்று சொல்லப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே இந்த மாதிரி குடிதண்ணீர் வசதி யில்லாத கிராமங்களை எல்லாம் ஒரு சர்வே எடுத்து பொதுவாக குடி தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் உடனடியாக ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

THE HON SRI M. A. MANICKAVELU : கூடுமான வரையில் கிராமங்களுக்கு குடிதண்ணீர் சப்ளை செய்யப்பட்டுதான் வருகிறது. ஆனால் இந்த ராஜ்யம் பெரிய விஸ்தீர்ணமுள்ளதாக இருப்பதனால் உடனடியாக செய்து கொடுத்துவிட முடியாது, கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத்தான் நிறைவேற்றிக் கொடுக்க முடியும்.

SRI. M. S. SELVARAJAN : தேசிய தண்ணீர் சப்ளை திட்டத்திலிருந்து மத்திய சர்க்கார் கொடுத்த உதவியை சரியாக உபயோகப்படுத்தப் படவில்லை என்று தெரிகிறது. இதற்கென்று ஏற்கனவே பல திட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல வருடங்களுக்கு முன்பே தயாரிக்கப்பட்ட அத் திட்டங்கள் தேவையான சில இடங்களுக்கு எட்டவில்லை. ஆகவே அதில் வேலை செய்வதற்கு ஏன் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது ? இவைகளை உடனே தேவையான இடங்களுக்கு அமுல் செய்யப்படுவதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய பரிசீலனை நடத்துமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்த வேலை செய்வதில் காலதாமதம் ஏற்படுவதன் காரணம் ஒன்று போதிய அளவில் டெக்னிக்கல் பர்ஸனல் கிடைக்கவில்லை என்பது ஒன்று. மற்றொன்று இதற்கென சில சாமான்கள் கிடைப்பதும் கஷ்டமாய் இருக்கிறது. இந்த மாதிரியான பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. சீக்கிரமாக நடத்த வேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் ஆசை.

SRI N. K. PALANISAMI : ஸார், இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னால் இதைப்பற்றி ஆலோசிக்க ஒரு கமிட்டி கூடி சில முடிவுகளை எடுத்திருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அந்த முடிவுகளின் விவரம் என்ன என்பதை சொல்ல முடியுமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அவைகள் எல்லாம் ஞாபகம் இல்லை. அதிகமாக இதைப்பற்றி பிரபகண்டா செய்ய வேண்டும், கெட்டித்துணி போட்டு வடிகட்டின பிறகு அந்த குடிதண்ணீரை உபயோகப்படுத்த வேண்டும். அந்த கிணறுகளில் இறங்காதபடி பார்ப்பது, இன்னும் மருந்து வகை மூலமாக சிகிச்சை செய்வதற்கும் வேண்டிய முடிவுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

6th March 1958]

SRI K. ANBAZHAGAN : தேசிய தண்ணீர் வழங்கும் திட்டத்திலிருந்து உதவிகள் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தும் அவற்றை செலவு செய்து நிறைவேற்றாமல் இருப்பதற்கு காரணம் இவைகளைப்பற்றி திட்டம் போடாமல் இருந்து வருகிறதா ? அல்லது திட்டமிட்டதை அரசாங்க யந்திரங்கள் சரியாக நிறைவேற்றாமல் இருக்கிறார்களா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இது ரூரல் வாட்டர் சப்ளை ஸ்கீமைச் சேர்ந்தது. ரூரல் வாட்டர் ஸப்ளை ஸ்கீம் வேறு, தேசீய வாட்டர் ஸப்ளை ஸ்கீம் வேறு.

* 218 Q.—SRI A. GOVINDASAMY : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of drinking-water wells dug by the Government from 1947 to 1957 in the Kadambuliyur Firka, South Arcot district ;

(b) the amount spent thereon ; and

(c) the number of wells not in use?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Thirty-nine.

(b) Rupees 85,142.

(c) Nine.

SRI A. GOVINDASAMY : இந்த காடாம்புலியூர் பகுதியில் உள்ள கிணறுகளில் சூரிய வெளிச்சம் சரியாக படுவதில்லை. அதன் காரணமாகத்தான் அங்குள்ள கிணறுகளில் தண்ணீர் குடிதண்ணீருக்கு உபயோகப்படுவதில்லையாதலால் குழாய் கிணறுகள் மூலம் குடித்தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க சர்க்கார் முயற்சி எடுக்குமா ?

MR. SPEAKER : கனம் மந்திரி அவர்கள் அடுத்த கேள்விக்கும் சேர்த்து பதிலை சொல்லலாம். அதன் பின் உப கேள்விகள் கேட்கலாம்.

* 219 Q.—SRI A. GOVINDASAMY : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state —

(a) whether there is any proposal to provide protected water-supply to Kadambuliyur Firka, South Arcot district from the river Gadilam ;

(b) if so, when it will be given effect to ; and

(c) the expenditure to be incurred thereby?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Sir.

(b) A report from the Inspector of Municipal Councils and Local Boards regarding the ability and the willingness of the Local bodies concerned to meet the cost of the maintenance of the scheme is awaited.

(c) The approximate cost of the scheme is Rs. 22·8 lakhs to instal and Rs. 34,500 to maintain per annum.

SRI A. GOVINDASAMY : என்னுடைய கேள்விக்குப் பதிலளிக்கப் படவில்லை.

MR. SPEAKER : உங்கள் கேள்வியை திருப்பிக்கேளுங்கள்.

SRI A. GOVINDASAMY : அந்தப் பகுதியில் குழாய் கிணறுகள் மூலமாக தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க அரசாங்கம் ஏதாவது திட்டமிடுமா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இதற்காக ஒரு திட்டம் தயாரித்து அதையும் சேர்த்து ஒரு காம்ப்ரஹன்ஸிவ் திட்டமாக கொண்டுவர வேண்டும் என்று அரசாங்கம் திட்டமிட்டிருக்கிறது. சில இடங்களில் கிணறுகள் வெட்டும்போது நல்ல தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. சில இடங்களில்தான் நல்ல தண்ணீர் கிடைக்கிறது. கூடிய வரையில் நல்ல தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு; வேண்டிய முயற்சிகளை அரசாங்கம் எடுத்து வருகிறது.

Government have sanctioned the proposal of the Collector of South Arcot for the provision of a bore-well with a overhead tank and alum treatment plant for the supply of protected water to the villages of Kadambuliyur, Purangudi and Melambattu.

SRI K. ANBAZHAGAN: காடாம்புலியூர் பகுதியில் தேசீய தண்ணீர் வழங்கும் திட்டத்தின்கீழ் நல்ல சுத்தம் செய்யப்பட்ட தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு திட்டம் இருப்பதாக சொல்லப்பட்டது. அந்த திட்டத்திற்கு தேசீய தண்ணீர் வழங்கும் திட்டத்தின்கீழ் மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து தேவையான பணத்தைப் பெற முயற்சிப்பீர்களா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் அங்கத்தினர் கேட்ட கேள்வியைப்பற்றி ஆராய வேண்டும். அதை ஆராய்ந்து பார்க்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : எங்கள் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கனம் ராமசாமி படையாச்சி அவர்கள் மந்திரியாக இருந்த சமயத்தில் அந்தப் பகுதியில் இந்த திட்டத்திற்காக 30 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து தண்ணீர் வழங்கப்படும் என்று பிரசாரம் செய்யப்பட்டது. இப்பொழுது இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னும் அது ஏன் நடைபெறுமல் இருக்கிறது. அது எப்போது நடைமுறைக்கு வரும் ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்தப் பிரச்னையில் அந்த மந்திரியை இழுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. அரசாங்கம் இதைப் பற்றி கவனிக்கும்.

Nationalization of Bus services

* 220 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMI : Will the Hon. the
1-20 p.m. Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) whether there is a proposal to extend the nationalization of bus services; and

(*b*) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (*a*) Yes, Sir.

(*b*)—

	Route.	Minimum number of buses to be run.
1	Madras (Mint) to Tiruvothiyur (Route No. 56)	13
2	Madras (Mint) to Ennore (Route No. 56-A).	3
3	Madras (Mint) to Red Hills (Route No. 57).	4
4	Madras (Broadway) to Lattice Bridge (Route No. 19)	4
5	Madras (Parry's and Broadway) to Villivakkam (Route No. 20)	10

SRI N. K. PALANISAMI : ஸார், சென்னை நகரத்தின் சுற்றுப் புரங்களில் பஸ்களை தேசீய மயமாக்குவதை விஸ்தரிப்பதைவிட, பாக்கி

6th March 1958]

மாகாணங்களைப் போல, தனிப்பட்டவர்கள் பஸ் பர்மிட் காலம் முடிந்த பிறகு புதுப்பிக்க வரக்கூடிய காலத்தில் சர்க்கார் படிப்படியாக எல்லா இடங்களிலும் பஸ்களை என் தேசிய மயமாக்கக் கூடாது ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் நல்ல யோசனை சொல்லுகிறார்கள். சர்க்காரிடம் போதுமான பணம் இருந்தால் ஒரே நாளில் அதைச் செய்துவிட முடியும்.

SRI A. A. RASHEED: Is it not a fact that the buses plying in the City are not enough for the peak-hour traffic and if so, will the fleet of the buses be increased in the City?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, it is true that the number of buses plying in the City is not enough to carry the peak-hour load but anybody who is familiar with the City Transport problem will acknowledge that the peak-hour traffic has not been handled successfully even by the biggest City in the world, New York. There is bound to be a great strain on the traffic during peak-hour.

SRI N. K. PALANISAMI: ஸார், சர்க்காரிடம் இப்போது போக்குவரத்தை தேசிய மயமாக்கும் திட்டம் இருக்கிறதா ? அப்படியானால் அதன் விவரம் என்ன ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: தேசிய மயமாக்கும் திட்டம் சர்க்காரிடம் இருக்கிறது. ஆனால் எப்போது, எப்படி, எந்த முறையில் அது அமுல் நடத்தப்பட வேண்டுமென்பது யோசித்துச் செய்யப்படும்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR: அப்படி தேசிய மயமாக்கும் திட்டம் ஏற்கெனவேயே போடப்பட்டு விட்டதா ? அப்படியானால், எத்தனை வருஷத்தில், வருஷம் ஒன்றுக்கு எத்தனை ரூட்டுகள் வீதம் நேஷனலைஸ் செய்யத் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது பணம் இல்லையென்று சொன்னார்கள். அப்படியானால் வருஷம் ஒன்றுக்கு ஒன்றிரண்டு ரூட்டுகளில் மொப்பூஸில் பஸ்களை எடுத்து நடத்த சர்க்கார் முன் வருவார்களா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: கனம் அங்கத்தினருடைய அபிப்பிராயம் மொப்பூஸில் பஸ்களை எடுத்து நடத்த வேண்டுமென்பது என்று நினைக்கிறேன். அவ்வப்போது நிதி நிலைமையை உத்தேசித்து, அவசியத்தை யோசித்து இந்த தேசிய மயமாக்கும் திட்டம் விஸ்தரிக்கப்படும்.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: May I know whether there was a proposal to nationalize the bus routes in the Kanyakumari district and extend it to Tirunelveli and also whether there was a notification to that effect in the *Fort St. George Gazette* and if so, the present stage at which the matter stands?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, there was a proposal under consideration by the Government to extend the nationalization of the transport from Kanyakumari to Tirunelveli. A notification was issued in this behalf and then the Government have found that it is not possible to take over all the buses at one time. Therefore, they have given it up. They will progressively nationalize the routes as and when funds permit.

SRI M. KALYANASUNDARAM: ஸார், மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிட்ட இந்த ஐந்து இடங்களில் மட்டும் பஸ் போக்குவரத்தை சர்க்கார் எடுத்து நடத்த வேண்டுமென்று துரிதமாக நடவடிக்கை எடுப்பதன்

[6th March 1958

காரணம் என்ன ? அந்த ரூட்டுகளை எடுத்து நடத்துவதற்குப் போதுமான பஸ்கள் இருக்கின்றனவா ? அல்லது புதிய பஸ்கள் வாங்கப்பட்டு விட்டனவா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்த ஐந்து ரூட்டு களிலும் இப்போது சர்க்கார் பஸ்களும், தனியார் பஸ்களும் ஓடுகின்றன. இவ்வாறு ஓடுவதால் சில கஷ்டங்கள் சர்க்கார் பஸ்களுக்கு ஏற்பட்டன. அவைகள் என்னவென்ருல், தனியார் பஸ் விடுகின்றவர்கள் சர்க்கார் பஸ் வருகின்ற வரையில் ஸ்டாண்டில் நிற்கிருர்கள். சர்க்கார் பஸ்ஸைக் கண்ட வுடன் அடுத்த ஸ்டாண்டுக்குப் போய் விடுகின்ருர்கள். சர்க்கார் பஸ்கள் இந்த விதமான தவறுகள் செய்ய முடியாது. குறித்த காலத்தில் போக வேண்டியிருப்பதால் அங்கு ஸ்டாண்டில் உள்ள பாஸஞ்சர்களை யெல்லாம் தனியார் பஸ்களை விடுகின்றவர்கள் ஏற்றிச் சென்று விடுவதால், சர்க்கார் பஸ்களுக்கு அதிகப் பாஸஞ்சர்கள் கிடைப்பதில்லை. ஆகையால்தான் இந்த பஸ் ரூட்டுகளை எடுத்துக்கொள்ள முடிவு செய்தோம். இவ்வாறு எடுக்கப் படும் இந்த ஐந்து ரூட்டுகளிலும் தனியார் துறையில் இருந்த பஸ்களின் எண்ணிக்கை 15. சர்க்காருக்கு இப்போது 15 பஸ்கள் போட வசதி இருக் கின்றது. மேற்கொண்டு அங்கத்தினர்கள் இந்த பட்ஜெட்டைப் பாஸ் செய் தால் அதில் 72 பஸ்கள் அடுத்த வருஷம் கட்ட யோசனை செய்திருக் கிரும். பஸ்கள் குறைவாக இருக்கும் என்ற கவலை வேண்டியதில்லை.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : சென்னை நகரத்தைத் தவிர இதரப் பகுதிகளிலுள்ள பஸ்கள் பூராவையும் உடனடியாக தேசீய மய மாக்குவது சாத்திய மில்லையென்பது உண்மையென்ருலும், சென்னை நகரத்தைப் போல திருச்சி, மதுரை, திருநெல்வேலி முதலிய நகர பஸ் சர்வீஸை மாத்திரம் உடனடியாக தேசீய மயமாக்குவதைப் பற்றி யோசிப் பார்களா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஒரு பஸ் ரூட்டை தேசீய மயமாக்கினுல் அதற்கு முக்கியமான சாதனம் வொர்க்ஷாப். ஒவ்வொரு ஊரிலும் வொர்க்ஷாப் வைத்துக் கொண்டு பஸ் சர்வீஸ் நடத்தினுல் கட்டுபடியாகாது. ஆகவேதான் இந்த தேசீய மயமாக்கும் திட்டத்தை விஸ்தரிக்கும்போது வொர்க்ஷாப் இருக்கும் இடத்திற்குப் பக்கத்திலிருந்து விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டுமென்பது சர்க்காருடைய அபிப் பிராயம்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : கன்னியாகுமரி பஸ் சர்வீஸை நம்மிடம் கொடுக்கும்போது அந்த திருவாங்கூர்-கொச்சி சர்க்கார் ஓட்டை பஸ்களாகக் கொடுத்தார்களென்று சொல்லப்படுகிறதே, அது உண் மையா ? அது உண்மையானுல் அந்தத் திருவாங்கூர்-கொச்சி சர்க்காரிடம் நஷ்ட ஈடு வாங்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is not well worded.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The hon. Member may put a separate question.

MR. SPEAKER : கேள்வி கேட்கும்போது இன்னொரு பிர தேசத்தைக் குறை கூறுவது தவறு.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : அரசாங்கம் பஸ்களை தேசீய மயமாக்க வேண்டுமென்று ஒப்புக்கொண்டிருப்பதனுல், இப்போது இருக்கும் பஸ்களை எடுத்துக் கொள்வது தாமதமானுலும் கொடுக்கும் புதிய பஸ்களை அரசாங்கம் எடுத்து நடத்த முன் வருவார்களா என்று அறிய விரும்பு கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நான் இதற்கு முன்பு ஒரு கேள்விக்கு பதில் சொன்னேன். ஒரு வொர்க்ஷாப்பை வைத்துக் கொண்டு அதைச் சுற்றி பஸ் ரூட்டுகளை எடுத்துக்கொள்ள முடியும். தனித்

தனியாக, திட்டுத் திட்டாக எடுப்பது சாத்தியமல்ல. ஆகவேதான் விஸ்தரிக்கும்போது சென்னை நகரத்தைச் சுற்றிலும், கன்னியாகுமரியைச் சுற்றிலும் வொர்க்ஷாப் அடிப்படையில் விஸ்தரிக்கப்படுகிறது.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM : ஸார், பஸ்கள் எல்லாவற்றையும் தேசீய மயமாக்க ஏராளமான மூலதனம் தேவை என்று சொல்லப் படுவதால், அந்த மூலதனத்தைத் திரட்ட நம்முடைய ஜனங்களிடம் சொன்னால் லோன் மூலமாக இலகுவாக வசூல் பண்ணிவிட முடியும். அந்த முறையில் இந்திய சர்க்காரிடம் உத்திரவு வாங்கி அடுத்த வருஷத்திற்குள் எடுத்துக்கொள்ள அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அடுத்த வருஷத்திற்குள் இயலாது. படிப்படியாகச் செய்து கொண்டு போனால்தான் நன்றாக திறமையாக நடத்த முடியும்.

SRI P. S. CHINNADURAI : ராஜ்ய முழுவதிலும் உள்ள பஸ் போக்குவரத்தை அரசாங்கம் எடுத்து நடத்த வேண்டுமானால் எவ்வளவு தொகை தேவைப்படும் என்று ஏதாவது புள்ளி விவரம் சர்க்கார் தயாரித்திருக்கிறார்களா ? இல்லையானால் அதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்வார்களா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அதைப்பற்றி ஒரு தனிக் கேள்வி போட்டால் விவரங்கள் தயாரிக்கப்படும்.

SRI V. SANKARAN : மதுரையிலே சென்னை நகரத்தை விட நல்ல முறையிலே திருப்திகரமாக டவுன் பஸ் நடக்கிறது. அப்படியிருக்கும் நிலையிலே பொது மக்களுக்கு அதிருப்தியை உண்டாக்கும் வகையில் சர்க்கார் அதைத் தேசீய மயமாக்க மாட்டார்களல்லவா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஒவ்வொருவருக்கு தேச பக்தி யுண்டு. சிலருக்கு நாட்டு பக்தியுண்டு. நண்பருக்கும் நகர பக்தி இருக்கிறது. (சிரிப்பு.)

SRI K. ANBAZHAGAN : பஸ் போக்குவரத்தை நாட்டு உடமை யாக்குவதில் பக்கத்தில் தொழிற்சாலை இருக்கக் கூடியவைகளை மட்டும்தான் தேசீய மயமாக்க முடியும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். மிகப் பெரிய பஸ் கம்பெனிகளில் பழுது பார்க்கும் தொழில் நிலையத்துடன் இருக்கக்கூடியவைகளை அந்தத் தொழில் நிலையத்துடன் சேர்த்து நாட்டு உடமையாக்க அரசாங்கம் முன்வருமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஸார், இதையெல்லாம் ஹைபாத்தெடிகல் க்வெஸ்டியன் என்று சொல்வார்கள்.

MR. SPEAKER : The Hon. Minister need not answer it.

Military College, Dehra Dun

* 221 *Q.*—SRI M. P. SARATHI : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the number of persons selected from this State for training at Dehra Dun Military College in 1956–57 and 1957–58?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The particulars are given below :—

1956—Only one person was selected.

1957—Only one person was selected.

1958—Two persons were selected for the first term.

1-30 p.m. SRI S. M. ANNAMALAI : இந்த ராணுவக் கல்லூரிக்கு எந்த அடிப்படையில், எந்த விகிதாசாரத்தில் ஆள் எடுக்கிறார்கள் ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அங்கே தேர்ந்தெடுப்பதற்கு என்று ஒரு குழு இருக்கிறது. அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : இந்திய ராணுவ சேவையிலே, குறிப்பாக, தமிழர்கள் திறமையுடன் சேவை செய்து வருவதாக அண்மையிலே பாராட்டப்பட்டது. காஷ்மீர் போர் முனையிலும் தமிழர்களின் திறமை பாராட்டப் பெற்றிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது, ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒருவர்தான் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார் என்றால், அது தமிழர்களில் திறமை பெற்றவர்கள் இல்லை யென்றா, அல்லது மாகாணத்திற்கு இவ்வளவுதான் என்று ஒதுக்கியிருக்கிறார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இது ஒரு பள்ளிக்கூடம். இதிலே படித்தவர்கள் மிலிட்டரியில் சேரவேண்டுமென்பது கிடையாது. நேராகவும் சேரலாம். கல்லூரியிலே இடம் குறைவாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலே நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு ஒரு இடம்தான் கிடைத்திருக்கிறது. 1958-ல் இரண்டு கிடைத்திருக்கிறது.

SRI C. NATARAJA ODAYAR : இந்தக் கல்லூரிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது, எந்த அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள் என்று கேட்பதன் அர்த்தம், அவர்களது யோக்கியதாம்சங்களை வைத்துக்கொண்டா, அல்லது ஜாதியின் அடிப்படையிலா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஜாதிப் பிரச்னையை ஒட்டியதாகத் தெரியவில்லை. இது நம்முடைய அரசாங்கத்தின் நிர்வாகத்தில் இல்லை. இதற்கு மேல் விஷயங்கள் வேண்டுமென்றால், அவர்களுக்கு எழுதித்தான் பதில் சொல்லவேண்டும்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திற்கும் ஒரு ஆண்டுக்கு இவ்வளவு ஸ்தானங்கள் என்று இந்தக் கல்லூரியில் ஒதுக்குகிறார்களா ? அப்படியானால் நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு எவ்வளவு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது ராஜ்யத்தின் தேவைக்குப் போதுமானது என்று மந்திரி அவர்கள் அபிப்பிராயப்படுகிறார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRMANIAM : இது ராஜ்யத்தின் தேவைக்காக அல்ல, ராணுவத்தின் தேவைக்காக. முன்பு சொன்னது போல் இதற்கு விண்ணப்பம் போடுகிறவர்கள் மிகவும் குறைச்சல். பணக்காரர்கள்தான் போட முடியும். எந்த அடிப்படையில் ஸ்தானம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு என்னிடம் தகவல் இல்லை.

Industrial Estate

*222 *Q.*—SRI S. LAZAR : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) the details regarding the Industrial Estate to be started at Tiruchirappalli; and

(*b*) when will it start functioning?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (*a*) The Industrial Estate at Tiruchirappalli is estimated to involve an expenditure of about 6 lakhs and will provide built-up factory spaces for 12 Small

6th March 1958]

Scale Industrial Units, with all modern amenities like water and power-supply, etc. The factory units will be let out on rent to start with.

(b) The construction of buildings will be taken up immediately after the lands are acquired.

SRI S. LAZAR: May I know whether the lands have been acquired so far?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, steps have been taken for the acquisition of land.

SRI A. A. RASHEED: Is there any proposal to start such Industrial Estates in other District Headquarters also?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: We have a scheme for starting five such industrial colonies. We have already given the names of Marthandam, Tirunelveli, Madurai, Tiruchirappalli and so on.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: இந்தத் தொழிற் பண்ணை ஆரம்பிக்கிற விஷயத்திலே எல்லா இடங்களுக்கும் சேவை செய்கிற முறையிலே, மையமாகப் பார்த்து ராஜ்யம் முழுவதும் பல அமைக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா ? அப்படி ஒரு "Comprehensive scheme" ஐக் கொண்டு வருவார்களா ?

THE HON SRI R. VENKATARAMAN: இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே இப்பொழுது தொழிற்பண்ணைகள், காலனிகள், எல்லாம் சேர்த்து ஒன்பது வைக்கப் போகிறோம். அவற்றை ஜில்லா வாரியாக அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

Official tours of Ministers

* 223 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether Ministers participate in Congress Party meetings while touring on official business?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes. Some of the Ministers participate occasionally in Congress Party meetings while on tour without detriment to their official work.

SRI S. M. ANNAMALAI: எல்லாக் கட்சி மக்களுடைய வரிப் பணத்தைக் கொண்டு மந்திரிகள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்கிறார்கள். ஒரு கட்சியின் வளர்ச்சிக்காக மக்களின் வரிப் பணத்தைப் பயன்படுத்தலாமா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: மந்திரிகள் தனியாக காங்கிரஸ் வேலைக்கு என்று போனால் படி வாங்கிக் கொள்வது கிடையாது. வேறு காரியங்களுக்காகப் போகும்போது, இந்த மாதிரிக் கட்சிக் கூட்டத்திற்குப் போவது தவறு இல்லை என்பதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து, எந்தெந்த சமயங்களில் படி வாங்கலாம், எப்பொழுது வாங்கக் கூடாது என்பதற்கு விதிகள் கூட இருக்கின்றன.

SRI A. GOVINDASAMY: அமைச்சர்கள் அரசாங்க வேலையாகப் போகும்பொழுது, அவர்கள் தங்குகின்ற இடங்களிலே கட்சிக் கூட்டங்களை நடத்துகிறார்கள். இப்படிச் செய்வதால், எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் மந்திரிகளை

அனுகுவதற்கு இடையூருக இருக்கிறது. தங்கி இருக்கின்ற இடத்தில் கட்சிக் கூட்டத்தை நடத்தாமல், கட்சிக்கு என்று தனியாக இருக்கும் இடத்தில் கூட்டத்தை நடத்துவார்களா ?

THE HON SRI C. SUBRAMANIAM : மந்திரியாக இருக்கிற காரணத்தினுலே, 24 மணி நேரமும் எல்லோரையும் பார்க்க வேண்டு மென்று சொல்வது முடியக்கூடிய காரியம் அல்ல. யார் வந்தாலும் சந்திப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்படுகிற சில சமயங்களில் கட்சி விஷயத் தையும், சொந்த விஷயங்களைப் பார்ப்பதற்கும் மந்திரிகளுக்கு சுதந்திரம் உண்டு என்றே நம்புகிறேன்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : மந்திரிகள் எல்லாக் கட்சி யினருக்கும் பொதுவானவர்கள். அப்படியிருக்கையில், அவர்கள் வெளியே செல்லுகின்ற பொழுது, எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் அவர்களை உபயோகித்துக் கொள்ளலாம். எந்தக் கட்சிக்காரர்களாவது அவர்களை உபயோகித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கூப்பிட்டு, மந்திரிகள் வர முடி யாது என்று தெரிவித்திருக்கிருர்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எங்களை அப்படி ஒருவரும் கூப்பிடமாட்டார்களென்று நினைக்கிறேன். (சிரிப்பு.)

SRI P. S. CHINNADURAI : அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்போது குறைந்தபட்சம் நிகழ்ச்சி நிரலையாவது காங்கிரஸ் கமிட்டிக்கு அனுப்புவதோடு, இதர கட்சி யூனிட்டுகளுக்கும் அனுப்ப ஏற்பாடு செய் வார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எல்லா அங்கத்தினர் களுக்கும் அனுப்பப்பட்டு வருகிறது.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : மக்கள் வரிப்பணத்தை அமைச்சர்கள் காங்கிரஸ் கூட்டங்களிலே கலந்துகொள்ள பாழாக்கி விடுகிருர்களோ என்று அங்கத்தினர் பயப்படுகிருர். வரிப் பணத்தில் காங்கிரஸ் அனுதாபிகளும், காங்கிரஸ்காரர்களும் கொடுக்கும் பணம் அதிக மாக இருக்கிறது என்பதை உணருவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதற்கு குதர்க்க வாதமே அவசியமில்லை. எல்லோரும் சரி என்று சொல்லக்கூடிய முறை யில்தான் நாங்கள் காரியங்களைச் செய்து வருகிருேம். மக்கள் செலுத்தும் வரிப்பணத்தை காங்கிரஸ் கட்சிக்காக எந்தக் காலத்திலும் உபயோகிக்க மாட்டோம் என்று உறுதியாகச் சொல்லுகிறேன்.

Handloom cloth

* 224 Q.—SRI P. G. MANICKAM AND SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Central Government have decided to reduce the rebate given from the Handloom Cess Fund on the sale of hand-loom cloth from 1½ annas to 1 anna ; and

(b) if so, whether the Government have made any representa-tions to the Centre in this connexion?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) With effect from 1st December 1957, the rate of rebate on the wholesale and the retail sales of handloom cloth by co-operatives had been reduced from 9 nP. to 6 nP. in the rupee, by the Government of

6th March 1958]

India. Realizing that such reduction will result in accumulation of stocks of unsold cloth and, also adversely affect marketing of handloom produced by Weavers' Co-operative Societies, representations were made to the Government of India that the old rate of 9 nP in the rupee may be continued at least till 31st March 1958. The Government of India have suggested that the new system should be given a fair trial before any revision is undertaken.

SRI A. VEDARATHNAM : On a point of order Sir, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் டிசம்பர் மாதம் 1-ம் தேதியிலிருந்து இந்த செஸ் விகிதம் அமலுக்கு வந்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இந்தக் கேள்வி அதற்கு முன்னதாகவே அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்டிருக்க வேண்டும். இவ்வளவு காலம் தாமதம் ஆகி, இந்த முறை அமலுக்கு வந்து மூன்று மாதம் கழித்து பதில் தருவது முறையா என்று கேட்கிறேன்.

MR. SPEAKER : It is not a point of order.

SRI A. GOVINDASAMY : ஏற்கெனவே இருந்த ரிபேட்டுத் தொகையை மீண்டும், தீபாவளி, பொங்கல் பண்டிகை, கைத்தறி வாரம் போன்ற விசேஷமான காலங்களிலே கொடுக்கும்படி மத்திய சர்க்கார் ஆலோசனை கூறியிருக்கிறார்களா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : மத்திய சர்க்காருக்கு இது விஷயமாகப் பல யோசனைகளைச் சொல்லியிருக்கிறோம். அவைகளுள், கனம் அங்கத்தினர் சொன்னதும் ஒன்று.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : தற்சமயம் கைத்தறித் தேக்கம் எவ்வளவு இருக்கிறது, கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே எவ்வளவு இருக்கிறது, தனிப்பட்ட நபர்களிடம் எவ்வளவு இருக்கிறது, தைப் பொங்கலுக்குப் பிறகு எவ்வளவு, முன்பு எவ்வளவு என்று சொல்ல முடியுமா ?

MR. SPEAKER : If the Hon. Minister can answer the question, I have no objection.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I shall give an answer which the hon. Member may perhaps take as an answer for all his questions. In the debate on the Governor's Address, I gave all details of the sales and accumulations in the co-operative sector and the expected accumulation in the private sector. Roughly, the accumulation is of the order of Rs. 1 crore in the co-operative sector and Rs. $1\frac{1}{2}$ crores in the private sector.

MR. SPEAKER : I do not know how the hon. Member expects the Hon. Minister to give all the information in answer to a supplementary question. He will have to put a separate question.

SRI N. K. PALANISAMI : ஜனவரி மாதம் கேட்கப்பட்ட 1-40
ஒரு கேள்விக்கு $1\frac{1}{2}$ அணா ரிபேட் மட்டும் கொடுக்க வேண்டும் என்று p.m.
கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஜனவரி மாதக் கடைசியில் மத்திய சர்க்கார் பதில் சொல்லும்போது சென்னை சர்க்காரிடமிருந்து ஒரு கோரிக்கையும் வரவில்லை என்று சொன்னார்கள். இதில் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் மத்திய சர்க்கார் கொடுத்த பதிலை சரியாக படிக்கவில்லை அல்லது புரிந்து கொள்ள வில்லை என்று நான நினைக்கிறேன். துணி தேக்கத்தை நிவாரதிப்பதற்கு ஏதாவது யோசனைகளை அனுப்பினால் அதை பரிசீலிக்கிறோம்

என்று சொன்னார்கள். துணி தேக்கத்தை நிவர்த்திப்பதற்கு சில யோசனை களை சென்னை சர்க்கார் எழுதி அனுப்பியிருக்கிறது. முதல் கடிதத்தில் $1\frac{1}{2}$ அணா ரிபேட்டை குறைக்கக் கூடாது என்று எழுதியிருக்கிறோம். இரண்டாவது கடிதத்தில் துணி தேக்கத்தை நிவர்த்திப்பதற்கான யோசனை களை எழுதியிருக்கிறோம்.

SRI K. RAMACHANDRAN : 1958-ம் வருஷம் மார்ச்மீ 31உ வரையாவது ஒன்பது நயா பைசா இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இந்த யோசனை எந்த அடிப்படையில் சிபார்சு செய்யப்பட்டது. அதற்குப் பின் ஏன் இருக்கக்கூடாது என்று கருதுகிறார்கள் ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : துணி தேக்கம் தற் காலிகமானதா அல்லது நிரந்தரமானதா என்பதை கண்டுபிடிப்பதற்கு சாதாரணமாக பொங்கல் திருநாளின்போது எவ்வளவு துணி விற்பனை யாகிறது என்பதைப் பார்ப்பது வழக்கம். துணி தேக்கம் குறைந்து இருக்கிறதா அல்லது அதிகமாக இருக்கிறதா என்பதைப் பார்த்து யோசனை செய்ய வேண்டும். இந்த அடிப்படையில் கடிதம் எழுதப்பட்டு இருக்கிறது.

SRIMATHI P. K. R. LAKSHMIKANTHAM : தலைவர் அவர்களே இப்போது நமது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த ரிபேட் சம்பந்தப்பட்ட வரை பல யோசனைகளை மத்திய சர்க்காருக்கு கூறி இருப்பதாக தெரிவித் தார்கள். அவர்கள் எல்லா யோசனைகளையும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறதா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMN : I have no answer for that.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ரிபேட் குறைவின் காரண மாக கைத்தறி துணி தேக்கம் இருக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பத்திலும்கூட, பிரிய மாக வாங்கக்கூடிய சில ரக துணிகளை சில பிரதேசத்தில் உற்பத்தியாகியும் கூட அவைகளை ராஜ்ய சர்க்கார் வாங்க மறுப்பது உண்மைதானா ?

THF HON. SRI R. VENKATARAMAN : A separate question may be put in respect of that.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : கைத்தறி துணித் தேக்கத்தைப் போக்குவதற்கு மத்திய சர்க்கார், நாம் ஏதாவது திட்டம் போட்டு அனுப் பினால் பரிசீலிப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இந்த செஸ்ஸை ஒரு அணாவி லிருந்து $1\frac{1}{2}$ அணாவாக மட்டும் போட்டு விட்டால் கைத்தறி துணித்தேக்கம் போய்விடாது. பிற ராஜ்யங்களிலிருந்து நம் நாட்டுக்குள் இறக்குமதி யாகும் துணிகளுக்கு தடை விதிக்க மத்திய சர்க்காருக்கு நம் அரசாங்கம் சிபாரிசு செய்யுமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நம் நாட்டு கைத்தறி துணிகளை பிற ராஜ்யங்களுக்கு நாம் ஏற்றுமதி செய்யக்கூடாது என்று அவர்கள் சொல்லிவிட்டால் நம்மால் இந்தப் பிரச்னையைத் தீர்க்கவே முடியாது.

SRI S. LAZAR : ரிபேட் தொகையை $1\frac{1}{2}$ அணாவிலிருந்து 1 அணா வாக குறைத்ததற்கு மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கக்கூடிய காரணம் என்ன ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : மத்திய சர்க்கார் கூறும் காரணங்களில் ஒன்று—கைத்தறி துணி தானாக தன் சுய பலத்தில் நிற்க வேண்டும். ரிபேட்டை நீடித்துக் கொண்டே இருந்தால் தொழில் வளர்ச்சி அடையாது. அவர்கள் உற்பத்தி சாதனங்களுக்கு அதிக உதவி கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ரிபேட்டினால் உற்பத்தி செய் கிறவர்களுக்கு எந்த விதமான நன்மையும் கிடையாது. துணி வாங்குபவர் களுக்குத்தான் நன்மை ஏற்படுகிறது. இவைகளைத் தவிர இன்னும் பல காரணங்களைச் சொல்லுகிறார்கள்.

6th March 1958]

Sri K. R. NALLASIVAM : ரிபேட் கொடுப்பதன் மூலம் கைத் தறி துணிக்கு நிரந்தரமான பரிகாரம் காண முடியாது என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால் வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதியாகும் கைத்தறி துணியின் மீதுள்ள ஏற்றுமதி வரியை குறைப்பதற்கு மத்திய சர்க்காருக்கு மாகாண சர்க்கார் சிபார்சு செய்யுமா ?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : ஒரு எக்ஸ்போர்ட் கார்ப் பரேஷனை வைத்து அதன் மூலமாக அதிகமாக, உபரியாக இருக்கின்ற துணியை சர்க்கார் வாங்க ஏற்பாடு செய்வதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்பது நமது சிபாரிசு.

Employees State Insurance Scheme

* 225 *Q.*—Sri P. G. MANICKAM : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state —

(*a*) the places where the Employees State Insurance Scheme is in force;

(*b*) the number of employees benefited under the scheme in each of these places; and

(*c*) the several benefits which the employees get under this scheme?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : (*a*) *to* (*c*) Answer[a] is placed on the table of the House.

Sri S. PAKKIRISAMI PILLAI : தொழிலாளர்களுக்கு உண்டான ராஜீய சுகாதார பாதுகாப்பு திட்டம் இதர பகுதி தொழிலாளருக்கு உதவி செய்த போதிலும் சென்னையில் அநேக தொழி லாளருக்கு உதவி செய்யவில்லை. முக்கியமாக பி அண்டு ஸி தொழி லாளருக்கு உதவி செய்யவில்லை என்று மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியுமா ? அதன் விளைவாக அவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்யப்போவதாக நோடீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைத் தவிர்ப்பதற்கு அவர்கள் என்ன நட வடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : சென்னை நகரத்தில் எம்பிளாயிஸ் ஸ்டேட் இன்ஷூரன்ஸ் சம்பந்தமாக எல்லா பிரச்னைகளையும் பரிசீலிப்பதற்காக கடந்த மாதம் 28-ந் தேதி ஒரு கூட்டம் சென்னையில் கூட்டப்பட்டது. அதற்கு தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள், முதலாளிகள், சர்க் கார் டாக்டர்கள், இன்ஷியூரன்ஸ் அதிகாரிகள் எல்லோரும் வந்திருந்தார் கள். எல்லாவற்றையும் பரிசீலித்தபோது பி அண்டு ஸி தொழிலாள ருக்கு இப்பொழுதைவிட அதிகமான சலுகை இருந்தது, அது குறைந்து போய்விட்டது என்று புகார் இருப்பதாகத் தெரிந்தது. இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தில் குறைபாடு இருப்பதாக நான் நினைக்கவில்லை.

Geological Survey

* 226 *Q.*—Sri A. A. RASHEED : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether there is any proposal to allow private agencies to conduct geological surveys?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : No, Sir.

Sri A. A. RASHEED : Sir, is the Hon. Minister aware that in all the Western countries it is the private agency which conduct geological survey and if so, why cannot we also allow them to do it here.

---

[a] Printed as Appendix on pages 387–388 infra.

[6th March 1958

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Even now private industrialist can employ geologists and ask them to make a preliminary survey. It is only when they want to dig the earth and take some wares, that the permission of the Government is required and permission is freely given whenever they want to explore any unmapped area.

SRI A. VEDARATHNAM : இந்த பூகற்ப ஆராய்ச்சி யார் நடத்துகிறது ? எந்தத் துறையில் நடத்தப்படுகிறது ? அதில் குறிப்பிடத்தக்க ரிசல்டுகள் இருந்தால் அறிவிப்பார்களா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : மத்திய சர்க்கார் இந்த ஆராய்ச்சியை நடத்துகிறார்கள். தென் பிராந்தியம், அதாவது, சென்னை, மைசூர், பாண்டிச்சேரி, கேரளம் ஒரு பிராந்தியம். எந்த எந்த இடத்தில் ஆராய்ச்சி நடத்த வேண்டும் என்று ஒரு லிஸ்ட் தயார் செய்கின்றனர். அதன்படி ஆராய்ச்சி நடத்தப்படுகின்றது.

Nagapattinam Co-operative Stores

* 227 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state —

(a) whether the Government have received a pamphlet regarding misappropriation of funds in the Nagapattinam Co-operative Stores; and

(b) if so, the action taken in the matter?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) The matter is under examination of the Government.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஏற்கனவே இந்த விஷயத்தைப்பற்றி விசாரணை செய்ததாகவும் இப்பொழுது இன்னொரு விசாரணை செய்யப்போவதாகவும் தெரிய வருகிறது. ஏற்கனவே விசாரணை செய்தது யார் ? இப்பொழுது விசாரணை செய்யப்போகிறவர் யார் என்பதை அறிவிக்க முடியுமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதில் விசாரணை ஒன்றுமில்லை. சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுப்பது என்பதைப்பற்றி ஆலோசனை நடந்து கொண்டு இருக்கிறது.

SRI K. ANBAZHAGAN : நாகை கூட்டுறவு சங்கத்தில் நடைபெற்ற ஊழலைப்பற்றி பொதுமக்கள் அறிந்தும், தாளில் அச்சிட்டு வழங்கச் செய்தும்கூட இது வரை போதுமான அளவு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்ற நிலை இருக்குமானால் அப்படிப்பட்ட கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு இது தவறான வழியில் செல்ல ஊக்கமளிக்காதா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்று சொல்வது சரியில்லை. போலீஸ் இன்வஸ்டிகேஷன் ஒன்று நடந்திருக்கிறது. சொசைடி ரிஜிஸ்ட்ரார் டிபார்ட்மெண்டு இன்வெஸ்டிகேஷன் நடத்தி இருக்கிறார். இதற்கிடையில் பணம் வசூலிப்பதற்கான முயற்சி செய்யப்பட்டும், பணம் வசூலிக்கப்படாமல் இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. இவ்வளவு எல்லாம் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கின்றபோது ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று சொல்வது சரியாகாது.

SRI S. LAZAR : When such complaints are received by the Government do they find out whether they are bona fide complaints?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : That is exactly the purpose for which this matter is referred to the Police.

6th March 1958]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது உண்மைதான். ஆனால் ஊழலே நாங்கள் நிரூபிக்கிறோம் என்று சாட்சி கொடுப்பதற்கு பலர் முன் வந்தும், அப்படி நிரூபிக்கவில்லை என்றால் பிராசிகியூஷன் செய்யுங்கள் என்று சொல்லியும்கூட, விசாரணை நடக்கும் போது சாட்சியம் சொல்ல அனுமதிக்க மறுத்ததற்கு காரணம் என்ன என்பதை அறிவிக்க முடியுமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : துர் அதிர்ஷ்டவசமாக கூட்டுறவு சங்கங்களில் பிணக்குகள் ஏற்பட்டுவிட்டன. ஒரு சாரார் சாட்சியம் அளிக்க முன் வருகிறார்கள். மற்றொரு சாரார் முன் வருவது இல்லை. இது ஏறக்குறைய வழக்கமாகிக் கொண்டு இருக்கிறது. இந்த நடு நிலைமை யிலிருந்து சர்க்கார் விசாரிக்கின்றனர். இது போலீசுக்கு விடப்பட்டிருக் கிறது. அது முடிந்தவுடன் நடவடிக்கை எடுப்பதுபற்றி முடிவு செய்யப் படும்.

DR. SRIMATHI T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN : கூட்டுறவு சங்கங்களில் இம்மாதிரி ஊழல்கள் நடப்பது வரவர ரொம்ப அதிகமாகிக் கொண்டு வருகிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தை வெற்றிகரமாக அமுல் நடத்த நாம் கூட்டுறவு இயக்கத்தைத்தான் நம்பியிருக்கும்போது இப்படிப்பட்ட ஊழல்கள் விரிவாக மலிந்து நடப்பதைத் தடுக்க நிரந்தர மான பரிகாரம் தேட வேண்டாமா என்பதை கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். 1-50 p.m.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அம்மையார் அவர் கள் சொல்வது சரியல்ல. இந்த ஒரு வருஷ காலமாக இந்த சட்டசபையில் இரண்டு சொசைட்டிகளைப்பற்றிதான் இந்த விதமான புகார்கள் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே ஊழல்கள் நிறைந்திருக்கின்றன என்றும், ஊழல் கள் மலிந்திருக்கின்றன என்று சொல்வதானதும் அதை மிகைப்படுத்திச் செல்வதாக இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[*Note.*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—CALLING ATTENTION TO A MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE UNDER RULE 40 OF THE MADRAS ASSEMBLY RULES *RE* HARD SHIP CAUSED BY THE SHIPS FROM MALAYA NOT CALLING AT NAGAPATTINAM PORT.

MR. SPEAKER : I have received notice of a motion under Rule 40 of the Madras Assembly Rules from the hon. Member Sri N. S. Ramalingam calling attention of the Hon. Minister for Revenue to a matter of urgent public importance. The hon. Member may now speak.

SRI N. S RAMALINGAM : மதிப்பிற்குரிய மன்றத் தலைவர் அவர்களே, சென்ற சில மாதங்களாக சிங்கப்பூர், பெடரேட்டட் மலேயா ஸ்டேட்ஸ் போன்ற இடங்களிலிருந்து வரக்கூடிய கப்பல்கள் எல்லாம் வழக்கம்போல் நாகப்பட்டணம் துறைமுகத்திற்கு வராமல் நேரடியாக சென்னைக்குக் கொண்டுவரப்படுகின்றன. அதற்குக் காரணம் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் சிங்கப்பூர் போன்ற பிரதேசங்களில் ப்ளூ ஜுரம் அதிகமாக இருப்பதால் அங்கிருந்து வரக்கூடிய பிரயாணிகளை நாகப் பட்டணத்தில் கொண்டு வந்து இறக்காமல் நேராக சென்னைக்குக் கொண்டு வந்து சென்னையில் அவர்களை பரிசோதனை செய்து அதன் பிறகு வெளியே அனுப்பி வருகிறார்கள். அதனால் அந்தப் பிரயாணிகளுக்கு காலதாமதம் ஏற்படுவதோடு பல கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கும் அவர்கள் உள்ளாகிறார்கள். அப்படி வரக்கூடிய பிரயாணிகள் ஏழைகளாக இருப்பதால் அவர்களுக்கு பல விதத்தில் கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. அவர்களுக்கு அதிகப்படியான

செலவாவதுடன் காலதாமதமும் அவர்களுக்கு ஏற்படுகிறது. அதன் காரணமாக ரயிலிலும் நெருக்கடி ஏற்படுகிறது. அதனுல் மற்ற பிரயாணி களுக்கு ரயிலில் போக்கு வரத்து செய்வதற்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது.

இத்துடன் நாகப்பட்டணம் துறைமுகத்தில் பல ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளிகள் இந்தப் பிரயாணிகளை நம்பிக்கொண்டு தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்திக்கொண்டு வருகிருர்கள். இப்படி அங்கு வரக்கூடிய பிரயாணிகளை சென்னைக்கு அனுப்பி வைப்பதால் அவர்களுக்கு கிடைக்க வேண்டிய ஊதியம் கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிருர்கள். அவர்களுக்கு வரக் கூடிய வரும்படியும் வராமல் போய்விடுகிறது. இதனுல் சுமார் ஐந்நூறு அல்லது ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிருர்கள். இந்த நிலைமை சென்ற மூன்று மாதங்களாக நடைபெற்று வருகின்றன. அதனுல் அந்த தொழிலாளர்கள் திருட்டுத் தொழில்களில் ஈடுபட்டும் இன்னும் மற்ற குற்றங்களைச் செய்வதற்கும் முற்படுகிருர்கள். அதனுல் அங்கு இப்படிப்பட்ட குற்றங்கள் அதிகமாகிக்கொண்டு வருகின்றன. ஆகவே இப்படிப்பட்ட மெடிகல் பரிசோதனைகளை யெல்லாம் நாகப்பட்டணத்திலேயே வைத்துக்கொண்டால் வரக்கூடிய பிரயாணிகளுக்கும் சௌகர்யமாக இருக் கும். அங்குள்ள தொழிலாளர்களுக்கும் பிழைப்புக் கிடைக்கும் என்று தோன்றுகிறது. அதற்கு வேண்டிய டாக்டர்கள் நாகப்பட்டணத்திலேயே இருக்கின்ருர்கள். இங்கிருந்து போக வேண்டிய அவசியமே இல்லை. அங்குள்ள டிஸ்ட்ரிக்ட் மெடிகல் ஆபீசரையே பரிசோதனை செய்ய சொல்ல லாம். இல்லாவிட்டால் இங்கிருந்து இரண்டு அல்லது மூன்று டாக்டர்களை அங்கு அனுப்பி வைத்து அவர்களைக் கொண்டு அந்தப் பிரயாணிகளை பரிசோதனைச் செய்யச் சொல்லலாம். அதனுல் ஏற்படக்கூடிய செலவு அதிகமாகிவிடாது. அப்படி செலவானுலும் மக்களுடைய சௌகர்யத்தை உத்தேசித்தால் அது பாதகம் இல்லை என்று தோன்றுகிறது. அதனுல் அங்குள்ள தொழிலாளர்களுக்கும் வேலை கிடைக்கும். இப்பொழுது இங் குள்ள போர்ட் ஆபீசரையும் அங்கு அனுப்பப் போவதாகத் தெரிய வருகிறது. அதைப் போலவே இங்கிருந்து இரண்டு மூன்று டாக்டர்களை அங்கு அனுப்பிவைத்து பிரயாணிகளை பரிசோதிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வரப் போகும் 11-ம் தேதி ஒரு கப்பல் அங்கு வரப்போவதாகத் தெரிய வருகிறது. அந்தக் கப்பலை அங்கேயே நிறுத்தி வைத்து பிரயாணிகளை இறங்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டும். இந்த வேலையை இந்தக் கப்பலிலிருந்தே ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டையும் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதன் மூலம் அங்குள்ள தொழிலாளர் களுக்கும் வேலை கிடைக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டும் என்றும் இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, about the middle of November, the Deputy Director-General of Health Services informed the Director of Public Health, Madras, that a communication had been received from the W.H.O. Epidemiological Intelligence Station, Singapore, that influenza had broken out again in Japan. In view of the indications of this second wave of influenza in Japan and as the first epidemic had started from Japan and come into Madras via Singapore and Malaya, the Director advised this Government that strict measures should be instituted to prevent any importation of fresh infection from the East.

The Government carefully considered the measures necessary to prevent any importation of fresh infection from incoming ships. The quarantining of ships off the harbour with the attendant hardships to passengers was found not practicable. After taking into

consideration all the factors, it was decided to screen all the passengers arriving by ships. In view of the total lack of facilities at Nagapattinam for the medical check up of all the passengers arriving by ships and for the proper isolation and treatment of infected cases, the only practicable course was to divert the ships to Madras where such facilities could be specially provided until the threat of the import to influenza infection from the East has receded. Accordingly, the passenger ships were temporarily being diverted to Madras from 4th December 1957 onwards. Reports received up to the end of January 1958 indicated that numerous cases of influenza were still being reported in the Far East and as such, there was still the need to continue the restrictions in view of the threat of import of infection into this State. However, on 25—2—1958 intimation was received from the Government of India to the effect that the influenza epidemic had now more or less abated in the Far East and on their advice the restrictions imposed on passengers and ships arriving from the East have been withdrawn by this Government with immediate effect.

III.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1958–59 —*cont.*

Mr. SPEAKER : இனிமேல் பட்ஜெட்டைப்பற்றிய பொது விவாதம் நடைபெறும். கனம் அங்கத்தினர்கள் பத்து நிமிஷங்கள்தான் பேச வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். முதன் முதலாக ஸ்ரீ டி. எஸ். ராமசாமி பேசுவார்.

Sri T. S. RAMASWAMY PILLAI : கனம் தலைவர் அவர்களே, முதன் முதலில் நிதி நிலைமை அறிக்கையை சமர்ப்பித்த கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் ஒரு விதத்தில் நன்றி சொல்ல கடமைப்பட்டுள்ளேன். ஏனென்றால் சென்ற ஆண்டு நிதி நிலைமையைப் பற்றி அறிக்கையை சமர்ப்பித்தபோது கம்மி பட்ஜெட்டாக இருந்து அது விமர்சனத்திற்கு வந்தபோது கம்மி பட்ஜெட்டாக இருக்கிறது என்று சொன்னேம் இந்த ஆண்டு அப்படி இல்லாமல் கம்மி பட்ஜெட்டாக வராமல் இருந்ததற்கு நான் நிச்சயம் அவரைப் பாராட்டுகிறேன். அதைப் போலவே சென்ற ஆண்டு எதிர்க் கட்சியிலிருந்து வந்த கருத்துக்களைக் கொண்டு சமுக நீதி அடிப்படையைக் கொண்டு புதிய வரிகளைக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். சமுக நீதியை அனுசரித்து ஒரு வரியைக்கொண்டு வருவதற்கு முயற்சி செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் சமூக நீதி அவ்வளவும் அதில் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அதன் நோக்கம் பரந்த நோக்கமாக இருக்கிறது. அதுவும் சோஷலிஸ ரீதியில் கொண்டு வந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. சமுக நீதி அடிப்படையில் கொண்டு வரவேண்டுமென்றால் இந்த வருமான வரியை பெருத்த அளவில், கொண்டு வர வேண்டும். இதன் மூலம் 3,000 ரூபாய் அதிகமாக வரும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதன்படி பார்த்தால் பணக்காரர்களுக்கு மட்டும் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். அது அரசாங்கத்தின் கொள்கையாக இருந்தாலும் அதே சமயத்தில் விவசாய மக்களுடைய வரி பளுவைக் குறைக்கவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே இதைச் செய்யும்போதும் இதை சமுக நீதியில் அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது செய்திருப்பதைப் பார்த்தால் ஒரு பிரச்னையை மட்டும் திருத்தியிருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. ஒரு முழு கொள்கையை கடைப்பிடித்ததாகத் தெரியவில்லை. சாதாரணமாக கன்யாகுமரி ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் அங்குள்ள நிலைமை அப்படியேதான் இருக்கிறது. அண்டைய கேரள ராஜ்யத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் அங்கேயும் அப்படியேதான்

2 p.m. இருக்கிறது. மலபாரில் பார்த்தால் ஏறக்குறைய 250 லட்சம் ஏக்கர் நிலம் தனிப்பட்ட உடைமையில்தான் இருக்கிறது. ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 10, 20 அல்லது 25 ரூபாய் வரையில் கொடுக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் நில வரியே இல்லாதவர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். இந்தக் கோளாரான நிலைமையை மாற்றி, ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு வரியை ரத்து செய்து பாமரர்களுக்கு வரியைக் குறைக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் இங்கே, ஏழை எளியவர்களுக்கு வரியைச் சுமத்துகிறார்கள். 'கொள் என்றால் வாயைத் திறப்பதும், கடிவாளம் என்றால் வாயை மூடுவதும் குதிரையின் சுபாவம்! அதுபோல் இந்த அரசாங்கத்தின் போக்கு இருக்கிறது. எப்படியென்றால், 'வசதி உள்ளவர்கள் மீது அதிகமாக வரி போடுங்கள்' என்றால், அப்படிச் செய்யத் தயங்குகிறார்கள்; 'பாமரர்கள் மீது வரியைக் குறையுங்கள்' என்றால், 'கூடாது' என்று சொல்லுகிறார்கள், நிச்சயமாக இது சமூக நீதியாகாது என்று நான் பணிவுடன் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சாதாரண ஜனங்களெல்லாம் சமூக நீதி என்று சொல்லும்போது அவர்கள் அதிசயப்படுகிறார்கள். அன்று ஸர் ஸி. பி. ராமசாமி அய்யருடைய ஏதேச்சாதிகார ஆட்சியை எதிர்த்து அங்கே ஜனங்கள் கிளர்ச்சி செய்தார்களே, அந்த ஆட்சியிலே கூட, அவர்கள் முதன் முதலிலே எல்லா நில வரியையும் ரத்து செய்தார்கள். ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 14 அணா மட்டிலும்தான் வரி விதிக்கப்பட்டது. பணக்காரர்கள், ஏழைகள் எல்லோருக்கும் இவ்வரி விதிக்கப்பட்டது. அதன் பின்னால், மூவாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் உடையவர்களுக்கு வருமான வரி விதித்தார்கள். ஆனால், மொத்தமாக நோக்கினால், நில வரியைவிட இதன் மூலம் அதிகமான வரி கிடைத்தது. நம்மிடமிருந்து அங்கே சேர்ந்திருக்கும் மலபார் ஜில்லாவிலும் கூட மக்கள் அதே நிலையைத்தான் காண்கிறார்கள். நம்முடைய நில வரியையும் இந்த சாஸ்திரீகமான அடிப்படையிலே நாம் கொண்டு வந்தால் நிச்சயமாக இதற்குமுன்னால் சில எஸ்டேட்டுகளிலே விவசாய வருமான வரி போட்டபோது அன்றைய தினம் அவர்களுடைய மதிப்பீடு 70 லட்சமாக இருந்தது என்று கருதுகிறேன். ஆனால், முதல் வருஷத்திலே ஒரு கோடி 40 லட்ச ரூபாய் கிடைத்தது என்பதை அரசாங்கத்தார் அறிவார்கள். இப்போதும்கூட அந்த முறையிலே அவர்கள் போடுவதாயிருந்தால் இவர்கள் எதிர்பார்க்கிற 70 லட்சம் அல்ல, அதற்கு அதிகமாகவும் தொகை கிடைக்கும் என்று என்னுடைய சிற்றறிவுக்கு எட்டிய அளவிலே கூறுகிறேன்.

அதேபோல், அன்றைய தினம் நாங்கள் குறிப்பிட்டபோது, நிதி அமைச்சர் அவர்கள், 'இதில் தலைவருக்கும், உப தலைவருக்கும் கூட வேற்றுமைகள் இருக்கின்றன' என்று கூறினார்கள். இந்த சமயத்தில் நான் அவருக்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்களுடைய கட்சியிலே கூட மிகவும் தீவிரமாக இந்தப் புதிய திட்டத்தை எதிர்க்கக் கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதை தீவிரமாக ஆதரிக்கக்கூடியவர்களும் இருக்கிறார்கள் என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இது எல்லோருடைய மனதையும் வாட்டிக்கொண்டிருக்கும் விஷயம். இதில் சமூக நீதி இருக்கிறதென்பதை எடுத்துக்கூறி, சமூக நீதியை ஒரு பகுதியிலே மட்டும் பார்க்காமல், ஏழை எளிய லட்சோப லட்சம் பாமர விவசாய மக்களுக்கு அனுகூலம் செய்யும் முறையில் நிச்சயமாக நிலவரியை ரத்து செய்து, அடிப்படை வரியைப் போடாமல் இதைப் போடுவதென்றால் நியாயம் ஆகாது. நிச்சயமாக அதைப் போடுங்கள் என்று நான் உறுதியுடன் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

அதுபோலவே, இந்த வருஷத்திய பட்ஜெட்டைப் பார்க்கும்போது அதில் ஒன்று நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டுள்ளேன், ஆட்சிக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது, ஏதோ நாம் நன்றாகப் படிப்பதில்லை என்று கூறுவார்கள். ஆனால், ஒன்று நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

(இத்தருணத்தில் கனம் டெபுடி ஸ்பீக்கர் தலைமை வகித்தார்.)

இந்த நிதி நிலை அறிக்கையானது முக்கியமான ஒரு பத்திரம். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அதைத் தமிழில்தான் படித்திருக்கிறார். துரதிருஷ்டவசமாக நான் அன்றைய தினம் சபைக்கு வரவில்லையென்றாலும், தமிழில்

6th March 1958] [Sri T. S. Ramaswamy Pillai]

உள்ள உரையை அப்படியேதான் அவர் படித்ததாக நான் மற்ற அங்கத்தினர்களிடமிருந்து அறிகிறேன். சில இடங்களில் பிழைகள் வருவது சகஜம். ஆனுல், பொறுப்புள்ள அரசாங்கத்தாராலே தயாரிக்கப்படுகிற ஒரு பட்ஜெட் உரையிலே முக்கியமான புள்ளி விவரங்களிலே பிழைகள் இருந்தால் நிச்சயமாக முன்னேற முடியாது. இவ்வுரையில் நான் பிழைகளைக் காண்கின்றேன்.

உதாரணமாக, பட்ஜெட் உரையில் 27-வது பாராவில், "1958–59-ம் ஆண்டின் வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளின்படி நமக்கு 62 கோடியே 40 லட்சம் ரூபாய் வருவாய் கிடைக்குமென்றும், 63 கோடியே 25 லட்ச ரூபாய் செலவு ஏற்படுமென்றும், ஆகவே 1 கோடியே 35 லட்சம் துண்டு விழும் என்றும் எதிர்பார்க்கிறோம்" என்று காணப்படுகிறது. இந்தக் கணக்கைப் பார்த்தால், நாலும் மூனும் எட்டேகால் என்று சொல்வது போல் இருக்கிறது. ஏதோ தப்பிதமாக எழுதி வைத்திருந்தாலும், அதைக் "கிளிப்பிள்ளை ஒப்பிப்பதுபோல் ஒப்பிப்பது எதற்காக ? 63 கோடி 75 லட்சம் என்று எழுதி வைப்பதற்குப் பதிலாக 63 கோடி 25 லட்சம் என்று எழுதி வைத்திருப்பது நிச்சயமாக தவறுதான்.

அதுபோல், இன்னும் ஒரு தப்பிதம் காணப்படுகிறது. கணக்கில் ஏன் தப்பிதம் வரவேண்டுமென்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இதே உரையில், 6-வது பாராவில், "இந்த ஆண்டில் ஒரு லட்சத்து நாலாயிரம் டன் அமோனியம் சல்பேட் உரத்தை வழங்கத் திட்டமிட்டிருந்தோம்; ஆனுல், இவ்வுரம் போதிய அளவு கிடைக்காத காரணத்தால் 75,000 டன் தான் வழங்க முடிந்தது" என்று ஒரு லட்சத்து நாற்பதாயிரம் என்று ஆங்கிலத்தில் போடப்பட்டிருப்பதற்குப் பதிலாக தமிழில் ஒரு லட்சத்தி நாலாயிரம் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இதில் எது சரி என்றுசொல்லும் படியாக நான் மிகவும் பணிவுடன் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தமிழில்தான் பட்ஜெட் உரையைப் படித்திருக்கிறுர்கள். முதன் முதலில் தமிழில் பேசும்போது, 'முதல் கோணல் முற்றும் கோணல்' என்று சொல்வதுபோல், ஏன் இப்படித் தவருக இருக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்கிறேன். பெரிய ஆசான் மாதிரி எல்லோருக்கும் படிப்பினை எடுத்துச் சொல்கிற சர்க்கார்க் கட்சித் தலைவரே இப்படித் தவறு செய்தால் என்ன செய்வது ? ஆசான் சறுக்கி விழுவது அடவுக்கு விழுவது மாதிரி நிதி அமைச்சர் அவர்கள் விழுந்தார்களோ என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது.

சென்ற வருஷத்திய பட்ஜெட்டில் மூன்று கோடி ரூபாய்க்குமேல் கம்மியாக இருந்ததை இப்பொழுது ஏறக்குறைய சரிசமன் செய்துவிட்டோம் என்று கூறினுர்கள். சரிசமன் செய்வது எந்த முறையிலே என்று பார்க்க வேண்டும். தேசிய வளர்ச்சித் திட்டங்களெல்லாம் குறைந்திருக்கின்றன. அதே சமயத்திலே வருவாய் இனங்கள் குறையவே இல்லை. முக்கியமான இனங்கள் எல்லாவற்றிலும் கூடுதலாக வந்திருக்கிறது. ரெவினியூ, யூனியன் எக்ஸைஸ் ட்யூட்டிகள், வருமான வரியிலிருந்து பங்குத் தொகை, விவசாய வருமான வரி, இதுபோன்ற எல்லா வரிகளைப் பார்த்தாலும் சரி, புதியதாக வரிகள் வந்திருக்கின்றன. செலவினங்களைப் பார்க்கும் போது, எதில் எல்லாம் குறைவு, எதில் எல்லாம் கூடுதல் செய்திருக்கிறுர்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். அப்படிப் பார்க்கும்போதுதான், நம்முடைய அரசாட்சி எவ்வாறு நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை எடுத்து காட்ட முடியும்.

முதலிலே எதிலே குறைத்திருக்கிறுர்கள். பல்கலைக் கழகத்திற்காக சென்ற வருஷம் ஒதுக்கிய 73 லட்ச ரூபாயில் 33 லட்சம் குறைவாக செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. மருத்துவ வசதி, சுகாதார வசதியைப் பொறுத்த அளவிலே 76 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியது செலவிடப்படவில்லை. அந்த அளவுக்கு ஜனங்களுக்கு மருத்துவ, சுகாதார வசதிகள் பிரயோஜனப்பட

[Sri T. S. Ramaswamy Pillai] [6th March 1958

வில்லே. பொது சுகாதாரம் என்ற தலைப்பில் 8 லட்சம் ரூபாய் செலவிடப் படவில்லை. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, "இண்டிஸ்ட்ரீஸ் அண்டு ஸப்ளைஸ்" என்ற தலைப்பில் 200 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியது செலவிடப்பட வில்லை. அதுபோல், பப்ளிக் ஒர்க்ஸ், ஹைவேஸ் என்ற தலைப்புகளில் ஒதுக்கிய 11 லட்சம் ரூபாய் செலவிடப்படவில்லை. இவ்வாறு அனேக தலைப்புகளில் செலவிடப்படாமல், தேசீய வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கும் செலவிடப்படாத தொகை வேறு விதத்திலே செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. ஒதுக்கிய தொகை குறைவாக செலவிடப்பட்டிருக்கும்போது, வேறு இனங் களிலே அதிகமாக செலவாகியிருக்கிறது. "ஜெயில் அண்டு கான்விக்ட் செட்டில்மெண்ட்" என்ற தலைப்பில் 84 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். ஆனால், 92 லட்சம் ரூபாய் செலவழித்திருக்கிறார்கள். "போலீஸ்" தலைப்புக்கு 5 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். ஆனால், 32 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாகச் செலவழித்திருக்கிறார்கள்.

SRI A. GOVINDASAMY : துப்பாக்கிகள் வாங்கியிருக்கலாம்.

2-10 p.m. SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : இதற்கு யார் காரணமாக இருந்தாலும் சரி, இது எதைக் காட்டுகிறது. நாம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். தேச நிர்மாணத் திலே அக்கறையுடன் எல்லோரும் உற்பத்தியை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும். எல்லோரும் ஜனநாயக உணர்ச்சியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று குறிக்கோளுடன் ஜனநாயக அடிப்படையிலே, நம்முடைய நாட்டைப் புனர் நிர்மாணம் செய்வதற்கு நாம் எல்லோரும் நின்று கொண்டிருக் கிறோம். இதிலே கட்சி வேறுபாடுகள் இன்றி ஜனநாயக உணர்வுடனே செயல்பட வேண்டும். ஒருவருக்கொருவர் பகைமையுணர்ச்சியை பாராட்டிக் கொண்டு கரு அறுத்துவிடுவது என்று செயல்பட்டால் நம் நாடு முன்னேற முடியாது. ஆனால் துரதிருஷ்டவசமாக நம் ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையில் அப்படிப்பட்ட மனப்பான்மைதான் நீடிக்கிறது என்பதை ஒவ்வொரு வரும் தம்முடைய மனத்தைத் தொட்டுப்பார்த்துக் கொண்டால் உணர் வார்கள். எந்த எந்தத் திட்டங்களுக்காக நாம் செலவு செய்ய வேண்டுமோ அவைகளுக்காக நாம் செலவு செய்வதில்லை. பணத்தைச் சரிக்கட்டவேண்டு மென்ற மனப்பான்மையினால் பல காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். இரண்டு, மூன்று நான்கு வருஷங்களாக நடந்து வந்த பல காரியங்களைச் சட்டென்று நிறுத்தி விடுங்கள் என்று உத்திரவு போட்டுவிட்டார்கள். பல கைத் தொழில்களை ஆரம்பித்தார்கள். அதையும் நிறுத்திவிட்டார்கள். காரணம் சரிசமன் செய்வதற்காகத்தான். அதே நேரத்தில் செலவினங்கள் வேறு வகையில் அதிகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. நேருஜி வந்தார். ஆந்தி ராவில் இருந்துகூட போலீஸ்காரர்கள் வரவழைக்கப்பட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. காந்தி கிராமத்திற்குப் போகிறார்கள் என்றால் அங்கே ஒரே யடியாகப் போலீஸ் பந்தோபஸ்து. ராமநாதபுரம், மதுரை முதலிய இடங் களில் இன்றைக்கு எத்தனை போலீஸ் செலவு ஆகிக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த மாதிரியாக அதிகச் செலவு ஆகாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது நம் எல்லோருடைய பொறுப்பாகும். நான் இந்த ராஜ்யத்திற்குப் புதியவன். ராமநாதபுரம் கலவரத்தைப்பற்றிய விவாதம் வந்த காலத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் ராமநாதபுரத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கொள்ளைக்காரர்கள், கொலைகாரர்கள், பாதகங்களைச் செய்வதற்கு அஞ்சாதவர்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நான் நம்பினேன். ஆனால் போலீஸ் நிர்வாக அறிக் கையைப் பார்த்தால் இவ்வாண்டு அறிக்கை மாத்திரம் அல்ல 1956, 1957, 1958 ஆகிய அறிக்கைகளை வரிசையாக எடுத்துப் பார்த்தால் தெரியும். கொள்ளை, கொலை போன்ற குற்றங்களை மிக அதிகமாகப் புரிந்து கொண் டிருக்கும் ஜில்லாவாக இருப்பது கோயம்பத்தூர் ஜில்லாதான். எல்லா ஜில்லாக்களையும்விட அங்கேதான் இப்படிப்பட்ட செயல்கள் அதிகமாக நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அடுத்தபடியாக சேலம். இப்படியிருக்க ராமநாதபுரத்தைப்பற்றி பொறுப்புள்ள அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிய விஷயம் மிகவும் வருந்தத்தக்கவையாகும். வெள்ளையர்கள் காலத்தில் ராமநாதபுரத்தில் தேசபக்தர்களின் சுதந்தர எழுச்சியின் வேகத்தைக்

6th March 1958] [Sri T. S. Ramaswamy Pillai]

கண்டு எல்லோரையும் குற்ற பரம்பரையில் சேர்த்து இருந்தார்கள். அவர்களுடைய அடிச்சுவட்டை நீங்களும் பின்பற்றுகிறீர்கள் என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏகாதிபத்திய வெறியர்கள் செய்த காரியங்களை தேசீய பரம்பரையில் வந்தவர்கள் செய்யக் கூடாது. கன்னியாக்குமரியிலிருந்து நமக்கு ஓட்டை பஸ்கள்தான் வந்தன என்று நினைக்கலாம். இருந்தாலும் அந்தப் பகுதி மக்கள் இந்த ராஜ்யத்தோடு சேர்ந்த பிற்பாடு இங்குள்ளவர்களுக்கு உள்ள நலன்கள் எல்லாம் அவர்களுக்கும் அளிக்கப்பட வேண்டியதுதான் நியாயமாகும். அங்குள்ள ஜனத்தொகை எவ்வளவு, என்று பார்த்தால் தெரியும். பெரும்பாலானவர்கள் படித்தவர்கள், அதன் காரணமாக தங்கள் பொறுப்பை உணர்ந்து நடந்து கொள்ளத் தெரியும். தங்கள் கடமைகளையும் செய்வதற்கு அவர்கள் தயங்குவதில்லை. அதனால் போலீஸ் செலவு மிகவும் குறைவாகத்தான் அங்கே இருக்கும் என்பதைப் பார்த்தால் தெரியும். துரதிருஷ்ட வசமாக நம்முடைய ராஜ்யத்தில்தான் கல்வியைப் பெருக்க தக்க திட்டங்களை வகுக்கவில்லை. எத்தனையோ ஸ்டாண்டிங் கமிட்டிகளைப் போடுகிறோமே தவிர திட்ட வட்டமாக எந்த நடவடிக்கையையும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. இங்கே ஒரு குழந்தைக்கு ஆகும் செலவு 24 ரூபாய் என்றால் அங்கே எட்டு ரூபாயில் ஒரு குழந்தைக்கு கல்வி அளிக்கப்படுகிறது என்பதையும் கவனித்து அதற்குத் தக்க வகையில் இங்கும் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

Sri P. G. KARUTHIRUMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் பட்ஜெட்டை பொதுப்படையாக வரவேற்கும் ஒரு நிலையைவிட இன்று ஒரு படி அதிகமாகவே நான் வரவேற்கிறேன். பட்ஜெட்டைப் பாராட்டுவதற்கு, அதில் பல பல அருமையான திட்டங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. அதோடு கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது சில ஆட்சேபகரமான உண்மைக்கு மாறான கருத்துக்களை எப்போதும் பேசுகின்ற முறையில் பேசியிருப்பதை வருத்தத்தோடு சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

சர்க்கார் போட்டிருக்கும் திட்டங்களினால் ஒருவித பயனும் இல்லை என்று பல உண்மை நிலையை உணர்ந்து பார்க்காமலேயே பேசியிருக்கிறார்கள். போட்டிருக்கும் திட்டம் எதனாலும் பயனில்லை என்று சொல்லக்கூடியவர்களே இந்தத் திட்டம் வேண்டும், அந்தத் திட்டம் வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் என்ன என்று தெரியவில்லை.

நான் கீழ்பவானி திட்டப் பகுதியில் இருந்துதான் வருகிறேன். கீழ் பவானி திட்டத்தை மிகவும் வெற்றிகரமாக சர்க்கார் முடித்திருப்பதற்குப் பாராட்டாமல் அங்கே ஏதோ பெரிய தவறுகள் நடந்துவிட்டது போலவும், பலவிதமான கஷ்டங்கள் அந்தத் திட்டத்தினால் உண்டாகியிருப்பது போலவும் சில அங்கத்தினர்கள் பேசியிருப்பது எனக்கு மிகவும் வியப்பாகவே இருக்கிறது.

கீழ் பவானி திட்டப் பிரதேசத்திலுள்ள குடியானவர்கள் அந்தத் திட்டத்தை சர்க்கார் நிறைவேற்றிக் கொடுத்தால் அதற்கான செலவை அபிவிருத்தி வரியாகக் கொடுப்பதாக ஏற்கெனவே ஒப்புக்கொண்டுள்ளார்கள். அத்திட்டம் பல வருஷங்களாகப் பரிசீலிக்கப்பட்டு, மக்களால் ஏற்கப்பட்டு, மக்களுடைய மனதிற்கு ஏற்ற வகையிலேயே அந்தத் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. அதோடு ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்தியாவிலேயே எத்தனை அணைக்கட்டுத் திட்டம் ஏற்பட்டிருந்தாலும்கூட கீழ் பவானி திட்டத்தைப் போல விவசாய பெருமக்களுக்கு அதிக நன்மையை அளித்திருக்கும் திட்டம் வேறு எதுவுமே இருக்க முடியாது என்றால் அது மிகையாகாது.

இரண்டு பேருக்குச் சமைத்த சாப்பாட்டை பத்து பேர் சாப்பிட வேண்டுமென்றால் எல்லோருக்கும் போதுமான சாப்பாடு கிடைக்கவில்லை என்று

[Sri P. G. Karuthiruman] [6th March 1958

தான் புகார் ஏற்படும். அப்படி இரண்டு லட்சம் எக்கருக்கு இரண்டாயிரம் க்யூசெக்ஸ் தண்ணீர் விடலாம் என்கிற அடிப்படையில் தயாரிக்கப்பட்ட திட்டத்தை பல லட்சம் எக்கருக்கு தண்ணீர் விடவேண்டுமென்றால் முடியாது. உண்மையிலேயே இன்றைய தினம் கீழ்பவானி திட்டம் வந்த பிற்பாடுதான் அந்தப் பகுதியில் செல்வம் கொழிக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. வேண்டுமென்றால் புள்ளி விவரங்களை எடுத்துப் பார்க்கலாம். இந்தத் திட்டம் வந்த பிற்பாடு கோபிசெட்டிபாளையத்தில் மட்டும் ஒரு கோடி பருத்தி விற்பனையாகியிருக்கிறது என்பதை தெரிந்துக் கொள்ளலாம். சர்க்காருக்கு எதிராகப் பிரசாரம் செய்கிறவர்கள் கூட நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அந்த இடத்திற்கு வந்திருந்தபோது இந்த உண்மையை எழுத்து மூலமாக எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். வெளியிடத்தில் விளைந்த பருத்தி அங்கே விற்பனை செய்யப்படவில்லை அதே பிராந்தியத்தில் விளைந்த பருத்திதான் விற்பனை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றால் இது கீழ்பவானி சாகர் திட்டத்தின் மகத்தான வெற்றியில்லையா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஓணான் முட்டையிடாத காடுகள் எல்லாம் இன்றைக்கு நெல் விளையும் நிலங்களாக மாறியிருக்கின்றன. சொக்கபுரம் என்ற ஊரில் நெல் மிகுதியாக விளைந்திருக்கிறது. இன்றைக்கு அந்தப் பூமிகளில் நெல்தான் விளையும் என்கிற பிரசாரத்தை பலபேர் செய்ய ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள் என்றால் இது அந்தத் திட்டத்தின் வெற்றியைத்தான் குறிக்கிறது. ஜனங்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயரவில்லை, க்ரீன்லாண்டைப் பாருங்கள், ஸ்விச்சர்லாந்தைப் பாருங்கள், கடியாரம் தயாரிப்பதிலிருந்து பல பல சிறுசிறு தொழில்களில் அவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வருமானம் 270 ரூபாய்க்கு மேல் இருக்கிறது என்று பலர் சொல்கிறார்கள். வருமானத்தை மட்டும் பார்க்கிறார்களே தவிர செலவினங்களை அங்கே பார்ப்பதில்லை. அமெரிக்காவில் வருமானம் இதைவிட இன்னும் அதிகமாகக் கூடத்தான் இருக்கும். இங்கே ஒண்ணே கால், ஒண்ணரை ரூபாய் கொடுத்தால் நம் நாட்டில் நல்ல சாப்பாடு சாப்பிடலாம். ஆனால் அங்கே ஒரு சாப்பாடு 6 டாலர். அதாவது 25 ரூபாய் என்றால் அங்குள்ள வருமானம் அவர்களுடைய செலவுகளுக்குத்தான் சரியாகப் போகுமே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. இன்றைக்கு கோபி செட்டிபாளையத்திலுள்ள மார்க்கெட்டில் மாத்திரம் லட்ச ரூபாய்க் கணக்கில் பருத்தி விற்பனையாகிறது என்றால் இந்தப் பணம் எங்கே போகிறது ? அங்குள்ள விவசாய மக்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்தவில்லையா என்று கேட்கிறேன். அது மாத்திரம் அல்ல. இன்றையதினம் பவானித் தண்ணீர் பாயும்படியான இடத்தில் உள்ள விவசாயிகளிடத்தில் மட்டும் இரண்டாயிரம் சைக்கிள்களுக்கு மேல் இருக்கின்றன. அவர்கள் சைக்கிளிலேயே தினமும் ஐந்து மைல், பத்து மைல் சென்று நிலங்களைப் பார்வையிட்டு வருகிறார்கள். இது அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்திருக்கிறது என்பதைக் காட்டவில்லையா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு சர்க்கார் போடத் தீர்மானித்திருக்கும் வரி இனங்கள் விவசாயப் பெருமக்களை மிகவும் பாதிக்கும் என்பதாகப் பேசப்படுகிறது.

2–20 p.m. யுத்தத்திற்கு முன்னால் இருந்த விலைவாசியைப் பாருங்கள். இப்பொழுதிருக்கும் விலைவாசியையும் பாருங்கள். இப்பொழுது இருக்கும் வரி நியாயமா இல்லையா என்று பாருங்கள், அதை நான் உங்களுக்கே விட்டு விடுகிறேன். அப்பொழுது ஒரு மூட்டை நெல் விலை மூன்று ரூபாய். ஒரு மூட்டை கம்பின் விலை ஐந்து ரூபாய். இப்பொழுது ஒரு மூட்டை நெல் 20 ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது. ஒரு மூட்டை கம்பும் 20 ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது. ஆகவே தானியங்களின் விலை எவ்வளவு, போடும் வரி எவ்வளவு என்று பார்க்க வேண்டும். வரி ஒன்றுமே போடாமல் சர்க்கார் மக்களின் செலவிற்கும் ஏதாவது கொடுக்கமாட்டார்களா என்றும் கேட்போம், அவ்வளவு பண்பு உள்ளவர்கள் நாம். மக்களால் அனுப்பப்பட்ட பிரதிநிதிகள் சொன்ன இந்த வரியை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டதற்காக நான் அரசாங்கத்தைப் பாராட்ட கடமைப்பட்டுள்ளேன். அதற்காக நன்றியும் செலுத்துகிறேன். முதலிலே இருந்தது என்ன ? பின்னர், ராமமூர்த்தி உள்பட கலந்துகொண்ட மகாநாட்டின் தீர்ப்புப்படி ஏற்படுத்தப்

6th March 1958] [Sri P. G. Karuthiruman]

பட்ட வரி விகிதம் என்ன ? என்று பாருங்கள். பருத்தி விளைந்தால் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு இருபது ரூபாய் என்றும் கருங்கண்ணிக்கு ஏழரை ரூபாய் என்றும் விவசாய செஸ் ஆக்டப்படி தீர்மானிக்கப்பட்டு அது ஏகமனதாகவும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் இதற்குப்பின் தோழர்கள் அங்கு போய், இது என்ன அக்கிரமம், இப்படி வரி போட்டு விட்டார்களே என்று கூறுகிறார்கள். விவசாயத் தலைவன் என்ற முறையில், விவசாயப் பிரதிநிதி என்ற முறையில் மூவர் கமிட்டி ஒன்று போட்டு அதன் ரிப்போர்ட்டை சர்க்காருக்கு அனுப்பி அதை சர்க்காரும் ஏற்றுக்கொண்டு விட்டார்கள். ஒரு ஏக்கருக்கு இவ்வளவு வரி என்று விதியுங்களேன் என்று பொது மக்கள் சொன்னார்கள். ஒரு மகாநாடு கூட்டி அதன் ஒப்புதல் மூலம் அது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது, சர்க்காரால். ஆனால் தோழர்கள் பிரசாரம் செய்கிறார்கள், இது என்ன அக்கிரமம் என்று. இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் உத்தரவுக்கு முன் ஒரு ஏக்கரில் பருத்தி விளைந்தால் 20 ரூபாய் என்றும், கருங்கன்ண்ணி விளைந்தால் ஏழரை ரூபாய் என்றும் இருக்கிறது. போன சமயத்தில் பருத்தி பற்றுக் குறையால் பருத்தி பாதியாகவும் பிற தான்யம் பாதியாகவும் கொடுக்கப் பட்டது. இப்பொழுது இருக்கும் திட்டப் பிரகாரம் நஞ்சை வைக்கும் பூமிக்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 20 ரூபாய் என்று இருக்கிறது. நஞ்சை தவிர வேறு என்ன பயிர்கள் வேண்டுமானாலும் செய்து கொள்ளலாம். அதற்கு, ஏக்கர் ஒன்றுக்கு பதினேழரை ரூபாய். இப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததற்காக நான் சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறேன். அடுத்தபடி யாக, விவசாய வருமான வரி. விவசாய வருமான வரியால் நான் பாதிக்கப்படுபவனாக இருந்தாலும் அதை நான் வரவேற்கிறேன். எதிர் கட்சிக்காரர்கள் இங்கு குறிப்பிட்டார்கள், (பெல்) இங்கு வள்ளுவனும் கம்பனும் படும் பாட்டைப் பார்த்தால் அவர்களின் கருத்தே போய் விடுகிறது என்று. "இலமென் றசை இருப்பாரைக் காணின் நிலமென் னும் நல்லாள் நகும்" என்று வள்ளுவர் கூறியதைக் கூறி, வள்ளி தேவயானை என்ற கதையையும் கூறி, வடக்கு தெற்கு என்று இங்கு பேசப்பட்டது. தமிழ் அன்னை இப்பேர்ப்பட்ட அறிவாளிகளை பெற்று விட்டாளே என்றும், அப்படிப்பட்டவர்கள் உற்பத்தி பெருக்கத்திற்கு தடையாக இருக்கிறார்களே என்றும் நினைக்கும்போது சிரிப்புத்தான் வருகிறது என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

Sri K. S. ARDHANAREESWARA GOUNDER : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று நம் சபையின் முன் நிதியமைச்சர் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்து நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் இத்துடன் அநேகமாக எட்டாவது தடவையாக இங்கு பட்ஜெட்டை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதுவும், ஒரு விவசாய குடும் பத்தில் பிறந்த நம் அமைச்சர் அவர்கள் மக்களின் கஷ்டத்தை நன்கு உணர்ந்து தன்னுடைய தொழிலிற்கே வரி விதித்திருக்கிறார்கள் என்றால் இதுதான் சோஷியலிஸ பாணியைக் காண்பிக்கிறது என்பதை நான் முதன் முதலாகச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக வரி விதிக்காமல் சர்க்காரை நடத்துவது என்பது, அது எந்த சர்க்காராக இருந்தாலும் மிகவும் கடினந்தான், அது முடியவும் முடியாது. குறிப்பாக ஒருவருக்கு வரி போட்டால் அவர்கள் வருத்தப்படுவார்கள். ஆகவே, தான் எந்தக் குடும்பத்தில் பிறந்தாரோ அந்தத் தொழிலிற்கே அமைச்சர் அவர்கள் வரி விதித்திருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்க ஒரு விஷயமாகும். அதற்கு சில மிராசுதார்கள், கணக்குகள் வைத்துக்கொள்வது கடின மாகும் என்று சொல்லலாம். ஆனால் உண்மையில் விவசாயிகளின் கஷ்டம் தெரியவேண்டுமென்றால், எதிர் கட்சியினராயினும், அல்லது ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்களாயினும் சரி விவசாயம் செய்பவர்களின் கஷ்டம் தெரியவேண்டுமென்றால் விவசாய வருமான வரி மூலந்தான் விவசாயி களின் கஷ்டத்தைத் தெரிந்துகொள்ள ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிறது. மூவாயிரம் ரூபாய்க்கு அதிகம் வருமானம் வரக்கூடியவர்கள் தங்களது செல்வத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ள முன் வந்தால்தான் நம் நாட்டில்

[Sri K. S. Ardhanareeswara Gounder] [6th March 1958

இன்று இருக்கக்கூடிய ஏழ்மை நிலையைப் போக்க முடியும், என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதுவும் தவிர, எதிர்கட்சியில் இருக்கக்கூடிய கனம் கருணாநிதி அவர்கள் நேற்றைய தினம் பட்ஜெட்டைப் படித்துப் பார்த்துவிட்டு அதில் உள்ள அச்சுப்பிழையை கண்டுபிடித்து சொன்னார்களே, அதற்காக நான் மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன். அப்படி அச்சுப் பிழைகளையாவது கண்டு பிடிக்க ஆழ்ந்து அமர்ந்து இந்த பட்ஜெட்டைப் படித்துச் சொன்னார்களே அதுவரையில் சந்தோஷந்தான். வேறு எதையும் சொல்லாவிட்டாலும்கூட எழுத்துப் பிழைகளையாவது கண்டு பிடித்தார்களே, அதற்காக நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். ராமஸ்வாமி பிள்ளை அவர்களும் அதைத்தான் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள், சர்க்கார் இன்னும் எந்த வரி விதிக்கலாம் என்று சொன்னால் நன்றாகயிருக்கும். அதை விட்டு விட்டு இது மாதிரி பிழைகளை சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் அது அவ்வளவு நல்லதல்ல. அவர்களின் சக்தி அவ்வளவுதான் என்றுதான் நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சேலம் ஜில்லாவில் பருவ நிலை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது என்று நிதியமைச்சர் அவர்கள் அவர்களது அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, சென்ற ஆண்டில் அங்கு இருக்கக்கூடிய சிறிய பட்டாதார்களுக்கு சர்க்கார் மாடு வாங்க கடன் கொடுத்திருந்தார்கள். அதை இந்த ஆண்டில் வசூல் செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்து வருகிறார்கள். அதை இந்த ஆண்டில் வசூல் செய்வதை நிறுத்திவிட்டு அடுத்த ஆண்டில் வசூல் செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்வார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். அடுத்தபடியாக, நிதியமைச்சர் அவர்களின் உரையில் நம் மாகாணத்தில் 1,255 பவுண்ட் அரிசி கிடைப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையில் அதுவும் குறிப்பாக இந்த மேட்டூர் வாய்க்கால் புதிதாக ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அங்கு சிறிய விவசாயியாக இருந்தாலும் ஆறு பவுண்டுக்கு குறைவாக இல்லாது விளைச்சல் எடுத்திருக்கிறார்கள். நான் இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம், எதிர்கட்சியில் இருப்பவர்கள் பட்டணத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டு எதை எதையோ சொல்கிறார்களே தவிர கிராமங்களுக்குச் சென்று அங்குள்ள நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் பார்த்தால், அதனால் அங்கு மக்கள் அடையும் நன்மையைப் பார்த்தால்தான் அவர்களுக்குத் தெரியும், இச்சர்க்கார் செய்யும் காரியங்களைப்பற்றி. அடுத்தபடி நான் சொல்ல விரும்புவது, மேட்டூர் கால்வாயில் புஞ்சைக்குத்தான் தண்ணீர் விட வேண்டுமென்று சென்ற வருடமும் இந்த வருடமும் சொல்கிறார்கள். ஆனால் குறிப்பாக மராமத்து மந்திரியவர்கள் மேட்டூர் அணையில் தண்ணீர் இருப்பதைப் பார்த்து விட்டு இப்பொழுது அங்கு நஞ்சைக்கும் தண்ணீர் விட இருக்கிறார்கள். அங்கு இருக்கக்கூடிய மக்கள் விளைச்சலைப் பார்த்துவிட்டு தஞ்சாவூரிலுள்ள மக்கள் நல்ல விளைச்சலை அந்த இடத்தில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அங்குள் ள மக்கள் நல்ல உழைப்பாளிகள், ஆகவே அந்த புஞ்சை
2–30 p.m. நிலங்களை எல்லாம் நஞ்சை நிலங்களாக மாற்றுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்வதாக சொல்லிக்கொண்டு வந்தார்கள். அந்த விதத்தில் அந்த இடங்களை நஞ்சை நிலமாக மாற்றுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்கு பிறகு கட்டளை வாய்க்கால் புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் பகுதிகளை நஞ்சை பகுதிகளாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. அவ்விதமிருக்கும்போது மேட்டூர் வாய்க்காலை மாத்திரம் ஏன் புஞ்சையாக போடுகிறார்கள என்று தெரியவில்லை. மேலும் மேட்டூர் வாய்க்கால் பிரதேசத்தை இன்னும் தேசீய வளர்ச்சி திட்டத்தில் சேர்க்காத காரணத்தால் அந்த பிரதேசத்திற்கு ரசாயன உரம் கிடைக்க மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அமோனியம் சல்பேட், பாஸ்பேட் போன்ற உரங்கள் கிடைப்பது கஷ்டமாயிருக்கிறது. இந்த இடத்தை சமுதாய நல அபிவிருத்தி திட்டத்தில் சேர்க்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக கிராமப் பகுதியில் வைத்திய வசதி குறைவாக இருப்பதால் அங்கு செல்லக்கூடிய மருத்துவ அதிகாரிகளுக்கு அதிக சம்பளமும் வீட்டு வசதியும் கொடுத்திருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஏனென்றால் படித்தவர்கள் இன்று கிராமப்புறங்களில் வந்து வேலை செய்வதற்குத் தயாராக இருக்கவேண்டும். ஆகையினால் அவர்களுக்கு சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருப்பதை நான்

வரவேற்கிறேன். அடுத்தபடியாக என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு இப்போதிருக்கிற நிதி நிலைமைக்கு ஏற்றவாறு சர்க்கார் சற்று நிவாரணம் அளித்து இருக்கிறது. மேலும் நிதி நிலைமை சரியாக வரும்பொழுது அவர்களுடைய வருவாயை உயர்த்தி அவர்களுக்கு சலுகை காட்டவேண்டும் என்று சர்க்காரிடத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக பெரும் தொழில்களை எடுத்துக்கொண்டால் சேலத்தில் அலுமினியம் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்கப் போகிறோம், இரும்பு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்கப் போகிறோம், பேபர் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்கப் போகிறோம், கூட்டுறவு முறையில் நூல் ஆலையை ஆரம்பிக்கப் போகிறோம் என்றும் நாமக்கல்லில் கூட்டுறவு முறையில் சர்க்கரை ஆலையை ஆரம்பிக்கப் போகிறோம் என்றெல்லாம் சொல்லப்படுவது இன்று ஏட்டளவில்தான் இருக்கிறதே தவிர நடை முறையில் ஒன்றும் நடைபெறவில்லை என்பதை பார்த்து வருந்துகிறேன். ஆகவே இந்த ஆண்டிலாவது கன ரக தொழிற்சாலைகளையும் கூட்டுறவு முறையில் சர்க்கரை ஆலையையும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தியாவிலேயே அதிகமாக கரும்பு உற்பத்தியில் நாமக்கல் பகுதியில் நல்ல பலன் கிடைக்கிறது. எந்த இடத்திலும் காணுதபடி அதிகமான பலனை நாமக்கல் சருகத்தில் காண முடிகிறது. ஆகவே அந்த சருகத்தில் கூட்டுறவு முறையில் சர்க்கரை ஆலையை ஏற்படுத்துவதற்கு ஏன் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்று பார்க்கும்பொழுது உண்மையாக சர்க்கார் சேலம் ஜில்லாவை புறக்கணித்து வருகிறுர்கள் என்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அந்த விதத்தில் எப்படி வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் கரும்பு குறைவாக இருந்தும் அங்கு ஆலை ஏற்படுத்துகிறுர்கள். ஆனுல் கரும்பு அதிகமாக கிடைக்கும் நாமக்கல்லில் அந்த ஆலையை ஏற்படுத்த வில்லை, ஆகவே அரசாங்கம் இதில் கவனம் செலுத்தி நாமக்கல்லில் ஒரு சர்க்கரை ஆலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக சேலத்தில் பாலிடெக்னிக் காலேஜ் வேண்டுமென்று அங்குள்ள எல்லா அங்கத்தினர்களும் இந்த சட்டசபையில் பல தடவை எடுத்துச் சொல்லியும்கூட அதை சர்க்கார் எந்த விதத்திலும் கவனிக்காமல் இருப்பதைப்பற்றி நான் வருந்துகிறேன். ஆகவே இந்த வருஷத்தில் அங்கு ஒரு தொழில் கல்லூரியை ஆரம்பிக்குமாறு சர்க்காரை கேட்டுக்கொள் கிறேன். அடுத்தபடியாக கால்நடையை பொறுத்தவரையில் சேலத்தில் மேட்டூரிலும் மேய்ச்சேரியிலும் சிறந்த செம்மறி ஆடுகள் இருக்கின்றன. ஆகவே அங்கு ஒரு செம்மறி ஆட்டுப்பண்ணை வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டிருந்தோம். இப்போது அந்த பண்ணையை சின்னச்சேலத்தில் வைப்ப தாக அமைச்சர் அவர்கள் தங்கள் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறுர்கள். அதை பரிசீலித்து அந்தப் பண்ணையை மேட்டூ லோ அல்லது மேய்ச் சேரியிலோ ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு பேசுவதற்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தை அளித்த கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றியும் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

Sri P. U. SHANMUGAM : சட்ட மன்ற உதவி தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை மீது மூன்று நாட்களாக நடை பெற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற இந்த விவாதத்தை ஒட்டி திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தை சேர்ந்த நான் எனது கருத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நிதி நிலை அறிக்கை சமர்ப்பித்து அமைச்சர் அவர்கள் தனது உரையில் குறிப்பிடும்பொழுது இந்த ஆண்டு நிதி நிலை சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு சீர்பெற்றிருக்கிறது என்று கூறி அதற்காக தனது மகிழ்ச்சியையும் தெரிவித்திருக்கிறுர்கள். அவர்கள் கூறியிருக்கிறுர்கள், இவ்வளவு சீர்பெற்றதற்கு முக்கிய காரணம் நிதி கமிஷனின் சிபார்சுதான் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறுர்கள். நான் சொல்ல விரும்புகிறேன் சில புள்ளி விவரங்களை. நான் புள்ளி விவரங்களை சொல் லும்பொழுது இந்த புள்ளி விவரங்களை சண்முகம் எங்கிருந்து எடுத்தார் என்று சில அங்கத்தினர்கள் கேட்கக்கூடும். நான் எங்கிருந்தும் எடுக்க வில்லை, சர்க்கார் கொடுத்திருக்கின்ற வரவு செலவு திட்ட புத்தகத்திலிருந்து தான் எடுத்திருக்கின்றேன். சென்ற ஆண்டு சர்க்கார் கணக்கில் நான்கு லட்சம் 83 ஆயிரம் ரூபாய் குறையும் என்றும் இந்தத் தொகை துண்டு

[Sri P. U. Shanmugam] [6th March 1958

விழும் என்றும் சொன்னார்கள். ஆனால் சென்ற ஆண்டில் நிதி கமிஷன் சிபாரிசின்படி அதிகப்படியாக வருவாய் வந்திருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நிதி கமிஷன் சிபாரிசின்படி ஒரு கோடி 74 லட்சம் ரூபாய் வருவாய் வந்திருப்பதாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பாக்கி மூன்று கோடி 9 லட்சம். அப்படியானால் எப்படி நிதி நிலைமையை சரிக்கட்டினார்கள் என்று எனக்கு புரியவில்லை. சரிக்கட்டிய விதம் மூலதனச் செலவுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையை சரியாக செலவு செய்யப்படாமல்தான் இவ்விதம் சரிக்கட்டியிருக்கிறார்களே ஒழிய அவைகளை எல்லாம் செலவு செய்துவிட்டு அதன் பிறகு பணம் மிஞ்சியிருக்கிறது என்று குறிப்பிடவில்லை. இது போன்ற புள்ளி விவரங்களை கூறும்போதுகனம் கருணாநிதி வெறும் பக்கங்களை மாத்திரம்தானே பார்த்தார், அதிலுள்ள சில பிழைகளை மாத்திரம்தானே கண்டு பிடித்தார் என்று குறை கூறுகிறார்கள். பொதுவாக இதை பல கோணங்களிலிருந்து பல பேர்கள் பார்க்கும்பொழுது சிலர் போற்றுகிறார்கள், சிலர் தூற்றுகிறார்கள், சிலர் ஏற்றுகிறார்கள், சிலர் இறக்குகிறார்கள். இன்னொரு அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார் இவர்களுக்கு பித்தம் பிடித்திருக்கிறது, பித்தம் தெளிய மருந்து இதில் இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார். அதோடு இவர்களுக்கு சித்தம் தெளிய மருந்தும் இதில் இருக்கிறது, மேலும் கொண்டு வரப்போகிறோம் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே இதை எந்த கோணத்திலிருந்து பார்த்தாலும் இந்த நிதி நிலை அறிக்கை கோணலாகத்தான் இருக்கிறது என்றும் கூறப்பட்டது. உண்மையிலே பித்தம் பிடித்தவர்கள் நாங்கள் அல்ல, உங்களுடைய கருத்துக்கேற்றவாறு நாங்கள் அதை ஏற்றுக்கொண்டாலும் கூட எங்களுக்கு பித்தம் தெளிவதற்கு ஒரே மருந்துதான் உண்டு, அதுதான் திராவிட நாட்டை ஏற்படுத்துவது. அதற்கு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் துணை புரிந்தால் அவர்களுக்கும், துணைபுரியக்கூடிய அத்தனை பேர்களுக்கும் நன்றியுடையவர்களாக இருப்போம் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த உரையில் இருக்கின்ற சில தவறுகளை எடுத்துக்காட்டிய பொழுது இது என்ன பிரமாதமான தவறு ? ஏதோ சில புள்ளி விவரங்கள் அச்சுப் பிழையினால் ஏற்பட்டிருக்கலாம் என்று கூறலாம். ஆனால் இதில் நான் புள்ளி விவரங்களை காட்டாமல் சர்க்கார் கொடுத்திருக்கின்ற சில வாசகங்களே முரண்பாடாக இருக்கின்றன என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறேன் இவற்றிற்கு சர்க்கார் பதில் அளிக்கும்போது நல்ல முறையில் பதில் அளிக்க வேண்டும் என்று தங்கள் மூலமாக சர்க்கார் தரப்பினரை கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த உரையில் முதலாவதாக "மழை திருப்திகரமாக இருக்கிறது என்றும் அதன் காரணமாக உணவின் நிலை திருப்திகரமாகவும் இருக்கிறது" என்று கூறுகிறார். ஆனால் விலைவாசியைப் பற்றி குறிப்பிடும்பொழுது விலைவாசிகளின் குறியீட்டு எண் உயர்ந்திருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மழை சரியாக பெய்து உணவு தான்யங்கள் மிகுதியாக விளைந்திருக்குமானால் இந்த குறியீட்டெண் உயர்ந்து கொண்டு போவதற்கு காரணம் என்ன என்பதை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட மறந்து விட்டிருக்கிறார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். இன்னொன்று சொல்வேன், உணவு நிலைமை சரியாக இல்லையென்ற காரணத்திற்காக 800 நியாய விலை கடைகளை திறந்திருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் விலைவாசி குறியீட்டெண் 377-லிருந்து 512-க்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்றும் புள்ளி விவரங்களிலிருந்தும் தெரிகிறது. இந்த நிலைமையை சமாளிக்கத்தான் இந்த 800 நியாய விலை கடைகளை திறந்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் விலைவாசி, அல்லது உணவுப்பொருள்களின் விலை குறைந்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை என்று நிச்சயமாக சொல்லிவிட முடியும். அதனால் இதை பாதுகாத்துக் கொள்ளுவதற்கு விழிப்போடு கவனிக்க வேண்டிய அவசியம் இருந்து வருகிறது என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை இருந்தும் திறக்கப்பட்ட நியாய விலை கடைகளை மூடிவிட்டதற்கு என்ன காரணம் என்பதை விளக்கவில்லை. என்ன காரணத்திற்காக மூடினார்கள் என்பதை விளக்க வேண்டும் என்று சர்க்காரை தங்கள் மூலமாக கேட்டுக் கொள்கிறேன். உணவுப்பொருள்பற்றி குறிப்பிடும்பொழுதும் பற்றாக்குறை குறை இல்லை என்று ஒரு இடத்திலும் இன்னொரு இடத்தில் உணவுப் பொருள்களில் பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்றும் இந்த நிதி நிலை

அறிக்கையிலேயே முரண்பாடான முறையில் வாசகங்களை கொடுத்திருக் கிறார்கள். அவர்கள் வேண்டுமானால் எண்ணிக்கை எல்லாம் அச்சுப்பிழை யாக இருக்கும் என்று கூறி தப்பித்துக்கொள்ள முடியும். ஆனால் நான் வாசகங்களிலுள்ள குற்றம் குறைகளை காட்டுகின்றேன், அதோடு அதில் காணப்படும் முரண்பாடான கருத்துக்கள் இருப்பதையும் காட்டுகின்றேன். ஒரு இடத்தில் பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்றும் இன்னொரு இடத்தில் பற்றாக்குறை இல்லை என்றும் காணப்படுகிறது. இந்த விதமாக முரண் பாடாக இருப்பதற்கு காரணம் என்ன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அவசியம் அவர்களுடைய பதிலில் சொல்ல வேண்டும் என்று, உதவி சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக நான் அவர்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு இடத்தில் குறிப்பிடுகிறார்கள். மேலும் உற்பத்தியைப் பெருக்குவது அவ்வளவு எளிதல்ல என்று ஒரு இடத்தில் குறிப்பிடு கிறார்கள். இன்னொரு இடத்தில் உற்பத்தியைப் பெருக்குவது அசாத்தியமல்ல என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். ஒரு இடத்தில் சாத்தியமான காரியமல்ல, இன்னொரு இடத்தில் அசாத்தியமல்ல. ஒன்றுக்கொன்று முரண் பாடு. இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையிலேயே இந்த இரண்டு வாசகங்களும் இருக்கின்றன. இந்த முரண்பாடுகளுக்குக் காரணம் என்ன என்று சொல்லும்படியாக மாற்றுக் கட்சியைச் சேர்ந்த ஆளும் கட்சி நண்பர்களைத் தங்கள் மூலமாகப் பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். 2–40 p.m.

அது மட்டுமல்ல. இரசாயன உரங்களை அதிக அளவில் உபயோகித்து வருவதாக ஒரு இடத்தில் சொல்லுகிறார்கள். இன்னொரு இடத்தில் சொல் லுகிறார்கள் இரசாயன உரங்களில் பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்று. இந்த முரண்பாட்டுக்குக் காரணம் என்ன? 1957-58-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில் ஒரு லட்சத்து நாற்பதாயிரம் டன் இரசாயன உரம் கொடுக்கப் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதில் 75,000 டன் கொடுத்திருக் கிறார்கள். 75,000 டன் கொடுத்துவிட்டு 65,000 டன் கொடுக்காமல் நிறுத்திவிட்டு, அதிகப்படியான அளவில் இரசாயன உரம் உபயோகித்து வருவதாகச் சொல்லக்கூடிய அந்த வாதம் எப்படிப் பொருந்தும் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. இதே போல் பல முரண்பாடுகள், வாசகங்களில் முரண்பாடுகள், எழுத்துக்களில் முரண்பாடுகள் இந்த நிதி நிலை அறிக் கையிலேயே இருக்கின்றன. கைத்தறித் தொழிலின முன்னேற்றத்திற்காகச் சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கிய தொகை 146 லட்சம். ஆனால் இவ்வாண்டு அதற்கு ஒதுக்கியிருக்கும் பணம் 92 லட்ச ரூபாய். இவ்வளவுதான் இவர்களால் ஒதுக்க முடிந்திருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, காடுகளுக்கும், சாலைகளுக்கும் சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்டது 367 லட்சம். ஆனால், இவ்வாண்டு ஒதுக்கப் பட்டது 335 லட்சம். சென்ற ஆண்டு தொழில் அபிவிருத்திக்கு ஒதுக்கப் பட்ட பணம் 195 லட்சம். இவ்வாண்டு ஒதுக்கியிருக்கும் பணம் 143 லட்சம். இவ்வளவு குறைவாக மதிப்பிட்ட பிறகும் இந்தப் பற்றாக்குறை என்றால் அதற்குச் சரியான காரணத்தை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னாலொழிய என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. பொதுவாக, சென்ற ஆண்டு பட்ஜெட்டிலே பேசும்போது அது ஒரு அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ரிப்போர்ட் அதாவது நிர்வாக அறிக்கைபோல் இருக்கிறது என்று சொன்னதாக ஞாபகம். இவ்வாண்டு நிதி நிலை அறிக்கையைப் படிக்கும்போது உண்மையிலே வார்த்தைகளை ஏராளமாகப் போட்டிருக்கிறார்கள், முரண்பட்ட வாசகங்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள், தெளிவாக இல்லாமல் குழப்பியிருக்கும் ஒரு அறிக்கை இவ்வாண்டு நிதி நிலை அறிக்கை என்ற என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயத்தை இங்கு நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இப்படி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வட நாடு தென் நாடு என்று பேசுகிறார்களே, வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு

[Sri P. U. Shanmugam] [6th March 1958

வாழவில்லை என்று சொல்லுகிறார்களே என்று சொல்லும் ஆளும் கட்சித் தோழர்கள் சற்று அமைதியோடு பார்க்க வேண்டும். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே கனம் சுப்பிரமணியம் அவர்களே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் ஒரு சிறு செய்தியை. மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து மாநில சர்க்கார் வாங்கி யிருக்கும் கடன்களுக்கான வட்டியைக் குறைத்து வாங்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டு, நிதிக் கமிஷன் மத்திய சர்க்காருக்குச் சிபாரிசு செய்திருந்தும், இந்தச் சிபாரிசை மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அந்தச் சிபாரிசை ஏற்றுக் கொண்டிருந்தால் இந்த அரசாங்கத்திற்கு 60 லட்சம் ரூபாய் வந்திருக்குமென்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அறிக் கையிலே கூறியிருக்கிறார்கள். நான் சொல்லுகிறேன்—ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்களைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன், நீங்கள் இதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்—கேவலம் வட்டிக் கடைக்காரன் கூட சிறிது வட்டியைத் தள்ளிக் கொடுப்பான், இந்த வட நாட்டு சர்க்கார் இதைக் கூடத் தள்ளிக் கொடுக்க மறுக்கின்றது ஏன் என்று யோசிக்க வேண்டும். நண்பர் கருணாநிதி சொன்னதுபோல், அந்த சர்க்கார் மார்வாடி சர்க்கார் என்ற காரணத்தால், இரக்கமற்றுப் போயிருக்கிறார்கள். அதனால்தான் இந்த வட்டியைக் கூடத் தள்ளிவிட மாட்டோம் என்று சொல்லிவிட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

இந்த நிதி நிலை அறிக்கை தீதானது என்று சொல்லாவிட்டாலும், தீமை நீங்காது என்பதை மறுக்க முடியாது. இந்த அறிக்கை தீங்கு விளைவிக்காது என்றாலும், துயரத்தைப் போக்காது. பாதகமானது என்று சொல்லாவிட்டாலும், சாதகமானது என்று யாராலும் சாதிக்க முடியாது. கேடு தரும் என்று சொல்ல முடியாது என்றாலும் எண்ணற்ற கைத்தறி யாளரின் கண்ணீருக்கு ஈடு செய்யும் என்று சொல்ல முடியாது. இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையால் மக்கள் நன்மை அடைய முடியாது, நாடு நலம் பெறாது, நமக்கு பெருமை இருக்காது. ஆகவே இந்த நிதி நிலை அறிக்கை, பயன் தராது, பலன் தராது, நலன் தராது, பெருமை அளிக்காது என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என் சிற்றுரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

Sri R. CHIDAMBARA BHARATHI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மூன்று நான்கு நாட்களாக, 27 பக்கங்கள், 34 பாராக்கள் கொண்ட நமது நிதி அமைச்சருடைய நிதி நிலை அறிக்கையை நாம் விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நாம் மிகவும் சந்தோஷப்படக்கூடிய வகையில் பல வருஷங்களில் இம்மாதிரிக் காலங்களில் அதிகமாக வரவேற்றுப் பேசி யிருக்கிறோம். இன்னும் அதிகமான முறையில் வரவேற்று பேசவேண்டிய நிலைமை இந்த ஆண்டு விவாதம் இருக்கிறது. ஏனென்றால் இந்த அறிக்கையில் 11 பக்கங்கள் விவசாயிகளைப் பொறுத்த தாக இருக்கிறது. விவசாயிகளைப்பற்றிய விஷயத்தில் மிகவும் கவனம் செலுத்தப்பட்டு எந்தெந்த வகையிலே விவசாயத்தை அதிகப்படியாகச் செய்வதற்கு, மக்களுக்கு ஊக்கமளிப்பதில் நன்கு ஆராய்ந்து யோசித்துச் சொல்லப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கும்போது நம் நாட்டில் நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கக்கூடிய முக்கியமான காரியமான விவசாய உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய காரியங்கள் சொல்லப்பட்டிருப்பதை நான் நன்கு வரவேற்கிறேன். அது மாத்திரமல்ல. கனம் அங்கத்தினர்களில் பல பேர்கள் கூறுகிறார்கள். அவர்கள் பேசிய காலத்தில் என் கண் முன்பு பல சித்திரங்கள் தோன்றின. அவைகள் நம் நாட்டின் சித்திரங் கள். (இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சபாநாயகர் வந்து ஆசனத்தில் அமர்ந்தார்.) இந்த நாட்டிலுள்ள கைத்தறி நெசவாளர்கள் பிச்சைக்காரர்களாக தெரு வில் பிச்சை எடுக்கும் காட்சி தோன்றியது. கைத்தறியாளர்களுக்கு நூலை நூற்றுக் கொடுப்பவர்களின் கை விரல்கள் வெட்டப்பட்ட காட்சி தோன் றியது. ஆசிய நாட்டிலுள்ள பல வீதிகளில், வயிற்றின் கொடுமையால், வேலை இல்லாக் கொடுமையால், இந் நாட்டிலிருந்து பல லட்சக்கணக்கான மக்கள் வெளியேறி அங்கு எந்த விதமான ஆதரவும் இல்லாதது மாத்திர

6th March 1958] [Sri R. Chidambara Bharathi]

மல்ல, அவமரியாதைப் படுத்தப்படும் சித்திரங்கள் தோன்றின, தோன்றிய காலமெல்லாம், 6,000 மைல்களுக்கு மேற்கேயிருந்து வந்த ஆங்கிலேய நாட்டினரால்தானே இந்த நிலைமை இந்த நாட்டில், தமிழ் நாட்டில் உண்டாகியது. அப்போது இந்த நண்பர்கள் அவர்களுக்குத் தாளம் போட்டு வந்தார்களே, இப்போது அவர்களே இப்படிப் பேசுகிறார்களே என்று அந்தச் சித்திரத்தை நான் கண் முன்னால் பார்க்கும்போது மிகக் கவலைப் பட்டேன். அன்று இப்படி இருந்ததால் இன்று அவர்கள் சொல்வது தவறு என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் சொல்வது நியாயமாக இருக்க வேண்டும். அன்று சொன்னது தவறாக இருந்ததால் இன்று சொல்லக் கூடாதா என்று அவர்கள் வாதிக்கலாம். நியாயமானதாகச் சொன்னால் அதை ஏற்றுக்கொள்ளுவதில் இப்போதுள்ள அரசாங்கத்தைப் போன்றவர்கள், இவர்களே தொடர்ந்து எந்தக் காலத்திலிருந்தாலும் கூட பின் வாங்கமாட்டார்கள் என்று சொல்லுகிறேன். அவர்கள் சொல்வதையெல்லாம் நடைமுறையில் நடத்திக் கொண்டிருப்பவர்கள் இவர்கள். இவர்களுக்கு மக்களால் பட்டயம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது ஒவ்வொரு தேர்தலிலும். இவர்கள் சொல்வதில் நியாயம் என்ன இருக்கிறது என்று யோசித்துப் பார்ப்போம். பத்து வருஷங்களுக்கு முன்பு நம் நாட்டில் ஒருவருடைய சராசரி வருமானம் இரண்டணா, எட்டு தம்பிடி. ஆனால் இன்றைய தினம் நம்முடைய வருமானம் பத்தணா, பதினொன்று தம்பிடியாக உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை நாம் சிந்திக்கும்போது, இந்த மாறுபாடு எங்கிருந்து வந்தது என்று உற்று நோக்க வேண்டும். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் என்று ஆரம்பித்துப் பல திட்டங்களைப் போட்டார்கள். கோடிக் கணக்கான ரூபாய்கள் போட்டு வடக்கு, தெற்கு, கிழக்கு, மேற்கு என்ற எல்லாப் பகுதிகளிலும் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். புதிய புதிய திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரியான திட்டங்கள் மூலமாக சில லட்சக் கணக்கான காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். விவசாய உற்பத்தியை அதிகம் செய்திருக்கிறார்கள். பல தொழிற்சாலைகளை அமைத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் பல பெரிய தொழில்கள் அமைக்க கோடிக் கணக்கான ரூபாய்கள் செலவழித்து வருகிறார்கள். கிராமங்கள் தவறாமல், 500-க்கு மேற்பட்ட கிராமங்களில் பள்ளிக்கூடங்கள் வைத்துத் தீரவேண்டுமென்று பள்ளிக்கூடங்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி 2–50 p.m.
யான முயற்சிகள் எங்கிருந்து செய்யப்பட்டன என்பதை சிந்திக்கவேண்டும். இங்கிருந்து கொண்டுபோன பணம்தானே, கொடுத்தது அதிகம், தந்தது குறைவு என்று சொல்லுவார்கள். நாம் கொடுத்தது எவ்வளவு, அவர்கள் திருப்பித் தந்தது எவ்வளவு என்பதற்குப் புள்ளி விவரங்கள் இருக்கின்றன. ஐரோப்பிய யுத்தத்தில் இறந்தவர்களுடைய கணக்கைப் பார்த்தால், ஜனத்தொகையை விட இறந்தவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்கும். இதற்கு "கொயபெல்ஸ் கணக்கு" என்று சொல்லுவார்கள். மக்களுடைய பிரதிநிதிகளாக விளங்கும் சட்டசபை உறுப்பினர்கள் புள்ளி விவரங்களைத் திருத்திக் கூறினால், மக்களுடைய மனதில் இவ்வளவு தவறான காரியங்களுக்கு அங்கத்தினர்கள் உட்படுகிறார்களே என்று நினைக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுமே என்று வருந்துகிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது சர்க்கார் ஒன்பது நீர்ப்பாசனத்திட்டங்களை நிறைவேற்றிக்கொண்டுவருகிறார்கள். அவற்றுள் நான்கு பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் அநேகமாக நிறைவேறிவிட்டன. கிட்டத்தட்ட ஒரு லட்சம் ஏக்கருக்கு மேல் விவசாயத்திற்கு வரப்போகிறது. இந்த ஆண்டில் வைகை அணைக்கட்டுத் திட்டம் அநேகமாக முடிவடையும். இந்தத் திட்டங்களின் மூலமாக பல லட்சக் கணக்கான ஏக்கர்களுக்குப் பாசன வசதி ஏற்பட்டு சாகுபடிக்கு வர இருக்கின்றன. இப்படி ஒன்பது பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைக் கட்டி அதிகப்படியான நிலங்களைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரத் திட்டமிட்டிருக்கும் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை தமிழ் மக்கள் அனைவரும் வரவேற்பார்கள் என்பதில் எனக்குப் பூரணமான நம்பிக்கை உண்டு.

அடுத்தபடியாக, "எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் மட்டும்தான் வரவு செலவுத் திட்டத்தைக் குறைகூறுகிறவர்கள் அல்ல, ஆளும் கட்சியிலிருப்பவர்களும்

பேசுகிறார்களே" என்று கூறப்பட்டது. இந்த விஷயத்தைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் குறை கூறும் முறை வேறு, ஆளும் கட்சியிலிருப்பவர்கள் கூறும் முறை வேறு. ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக யிருந்தாலும்கூட, தீர்க்கமான ஆலோசனைக்காகத்தான் இந்தத் திட்டம் சபை முன்பு வைக்கப்பட்டிருப்பதால், ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் அவரவர் அபிப்பிராயத்தைத் தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டும், தவறிப் போனதையும் விட்டுப்போனதையும், இன்னும் சேர்க்க வேண்டியதையும் எடுத்துக் கூற வேண்டும் என்பதற்காக, ஜனநாயக முறைப்படி ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, "வடக்கு வாழ்கின்றது, தெற்கு தேய்கின்றது" என்று எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் எதற்காகக் கூறுகிறார்கள் என்றால், வடக்கைப்பற்றிக் குற்றம் சொல்லியும், தெற்கே வாழ்பவர்கள் நல் வாழ்க்கை நடத்த முடியாமல் இருக்கிறார்கள் என்றும் பிரசாரத்திற்காகப் பேசுகிறார்களே தவிர, மற்றப்படி நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்லவோ, மாற்று யோசனைகளைக் கூறவோ முற்படுவார்களேயானால் சர்க்கார் கட்சியிலுள்ளவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். திருத்தம் செய்து கொள்வார்கள். அவ்வாறு பல சமயங்களில் திருத்தங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இன்றைய சட்டசபை விவாதத்தைப் பார்த்தால், அம்மாதிரித் திட்டமே ஒன்றும் கூறப்படவில்லை.

தூத்துக்குடித் துறைமுகத்தில் கரையோரம் கப்பல் வருவதற்கு 100 கோடி ரூபாய் செலவு செய்தால் பல நன்மைகள் ஏற்படுமென்று சொல்லப்படுகிறது. வடக்கே இருக்கும் டெல்லி சர்க்கார் இதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லையென்றும் சொல்லப்படுகிறது. இதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இப்பொழுது தூத்துக்குடியிலிருந்து சென்னைக்கு வருவதற்கு ரோடு போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது ராமநாதபுரம் ஜில்லா வரையிலும் வந்திருக்கிறது. இந்த ரோடைப் போடாமல் துறைமுகத்தை மட்டும் அபிவிருத்தி செய்தால் அதனால் பலன் ஒன்றும் ஏற்படப்போவதில்லை. ஏனென்றால் அந்தத் துறைமுகத்திற்கு வரும் கப்பல்களிலுள்ள சாமான்களை மதுரை போன்ற இடங்களுக்கு அனுப்புவதற்கு இப்பொழுது வசதிக் குறைவாக இருக்கிறது. இந்த நிலையிலே முதலிலே அந்தத் துறைமுகத்தைச் சீர்திருத்தம் செய்தால், அங்கே இறக்குமதி ஆகும் சாமான்களை வெளியிடங்களுக்குக் கொண்டுபோய் விநியோகிப்பது எவ்விதம்? அஸ்திவாரத்தை வைத்துக்கொண்டுதானே கட்டிடம் கட்ட வேண்டும்? அதேபோல்தான் அங்கே இறக்கப்படும் சாமான்களைக் கொண்டு போவதற்கு ரோட்டு போட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதி விஷயமாக சில விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அடி ஊற்று நீரைப் பயன்படுத்த சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து முயற்சி எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த வருஷம் ஒன்பது லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் என்னென்ன முயற்சிகள் செய்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. ஆகவே அடி ஊற்று நீரைக் கொண்டுவந்தால் ஆயிரக்கணக்கான எக்கர் நிலங்கள் விவசாயம் செய்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்.

விவசாய வருமான வரி விதிப்பதற்கு மசோதா ஒன்றை சர்க்கார் கொண்டுவரவிருக்கிறார்கள். இது விஷயத்தில் இன்னும் அதிகமாக யோசித்துச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், பல வகைகளில் நாம் விவசாயிகளுக்கு வரி போட்டு வருகிறோம். அதே சமயத்தில் அவர்களுடைய வருமானம் உயருவதற்கும் வழிவகை செய்திருக்கிறோம். ஆனால் அந்த உதவிகளைக் கொண்டு அவர்களுடைய வருமானத்தைப் பெருக்குவதற்கான சந்தர்ப்பம் இன்னும் ஏற்படவில்லை. இந்த சமயத்தில் அவர்கள் மீதுள்ள சுமையை அதிகப்படுத்தினால், அதைத் தாங்க சக்தியற்றவர்களாகிவிடுவார்களோ என்று கவலைப்படுகிறேன். மூவாயிரம் என்று இருப்பதை ஐயாயிரமாக உயர்த்த வேண்டும். மசோதா கொண்டு வரும்போது, சொந்த நிலம் வைத்திருப்பவர்கள், 100 எக்கர்,

6th March 1958] [Sri R. Chidambara Bharathi]

200 எக்கர் குத்தகைதாரர்கள், இவர்கள் விஷயத்தையும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

Sri S. RAMASAMI NAIDU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, வானத்தை எதிர்பார்த்திருக்கும் நம்முடைய நாட்டிலே, ஒரு வரவு செலவுத் திட்டத்தை சமர்ப்பித்திருக்கும் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பருவ நிலை பற்றி முதலிலே சொல்லியிருப்பதைக் குறித்துச் சந்தோஷப் படுகிறேன். வானம் பார்த்து இருக்கிறது நம் நாடு. வானம் பொய்த்தால் அத்தனையும் பொய்த்துவிடும். வானத்திலிருந்து சரியாக மழை விழவில்லை என்பது நாம் அறிந்ததே. மழையை உண்டாக்குவதற்கு இப்பொழுது புதிதாகப் பல முறைகளைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள் என்றாலும் கூட, பழையவர்கள் சொன்ன முறைகள் பல இன்றைக்குப் பலிக்கவில்லை. “ . . . பெய்யெனப் பெய்யும் மழை ” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது யாருமே மழை பெய்ய வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. அப்படி அவர்கள் சொன்னாலும் பெய்யுமோ, பெய்யாதோ தெரியவில்லை. அடுத்தபடி, கற்புடைய மங்கையர் விரும்பினால், மாதம் மூன்று முறை மழை பெய்யும் என்று சொன்னார்கள். அந்த மூன்று முறை மழையையும் காணோம். இன்னொரு சாரார் வருஷம் மூன்று முறை பெய்யும் என்று சொன்னார்கள். அதுவும் பெய்யவில்லை. ஆனால், “ நல்லார் ஒருவர் உளரேல் அவர் பொருட்டு எல்லார்க்கும் பெய்யும் மழை ” என்று சொன்னார்கள். அதன்படி, நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் “ நல்லவர் ” ஒருவர் இருப்பதனால், வருஷத்திற்கு ஒரு முறையாவது ஏதோ பெய்துவிடுகிறது. (சிரிப்பு.) ஐப்பசி மாதத்திலிருந்து மழை பெய்யாததால் வானைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். மார்ச் மாதம் முதல் தேதி பெரும் பண மழை பெய்தது. பண மழையின் காரணமாக நாமெல்லோரும் உற்சாகமாக இருக்கிறோம். அதனால் ஆறுகளும் வாய்க்கால்களும் வெள்ளம் எடுத்து ஓடுகின்றன. சென்னை ராஜ்யத்தில் விவசாயத்தை நம்பி வாழும் மக்களின் வருமானத்தை ஓரளவு அதிகமாக்க ஏற்பாடு செய்திருந்தாலும், விவசாயத்திற்குப் போதுமான அளவு கால்வாய்களிலே தண்ணீர் வரவில்லை. பல மடைகள் திறந்துவிடப்படவில்லை. விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்ய, கால்நடைகளுக்கு ஒரு இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை ஏற்படுத்த, விவசாயிகள் பகல் எல்லாம் உழைத்து விட்டு இரவில் காவல் காக்கும் முறைக்கு ஒரு இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை ஏற்படுத்த, அவர்கள் வீடுகளில் இருக்கும் வயோதிகர்களுக்கு வாழ்க்கைத் திட்டத்தை வகுக்க, அவர்கள் பிள்ளைகள் படிப்பதற்கு ஒரு மைல் இரண்டு மைல் தூரத்திற்குள் பள்ளிக்கூடங்கள் வைக்க, அவர்களுக்கு வைத்திய வசதிகள் அளிக்க இந்தத் திட்டத்தில் ஒன்றும் காணோம்.

ஏதோ ரொக்க சம்பளம் பெறுகிறவர்களுக்கு சர்க்கார் பலவித சௌகரியங்கள் செய்து வருகிறார்கள் என்றாலும், கிராமத்தில் வசிக்கும் விவசாயிகளுக்கு எந்த விதமான வசதியோ சலுகையோ செய்து தரப்படவில்லை. 3-00 p.m.
அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு கல்வி சலுகையோ, வைத்திய வசதியோ, மற்ற தேவையான வசதிகளையோ செய்து கொடுப்பதற்கு இந்த திட்டத்தில் ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. கிராமங்களில் வாழும் மக்கள் ரஸ்தா போட்டுக்கொண்டால் ஒழிய வேறு வசதி கிடையாது. ஆயிரத்து எழு நூற்று அறுபது மைல் ரஸ்தா போட வேண்டும் என்று சர்க்கார் திட்டத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். போட்ட ரஸ்தாக்கள் எல்லாம் மண் கரைந்து போய் இருந்த இடம் தெரியாமல் இருக்கிறது. போட்ட ரஸ்தாக்களை சரியான முறையில் பராமரிப்பதற்காக நிஷ்கர்ஷணமாக பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை. கிராமங்களில் மழை இல்லாத காலங்களில் நல்ல பாதை இருக்கும். ஆனால் மழை காலங்களில் இவைகள் சீர்கெட்டுப்போய் கிராமவாசிகள் வெகு தூரம் சேற்றில் நடக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இந்த வருஷ நடைமுறையிலாவது திட்டத்தில் இல்லாவிட்டாலும்கூட இவைகளுக்கு பணம் ஒதுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

நம் மாகாணத்தில் 33 கோடி மக்கள் இருக்கிறார்கள். அறுபது கோடி ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் நம் மூலமாக 60 கோடி ரூபாய் வருகிறது. ஆக மொத்தம் 120 கோடி ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. சர்க்கார் செலவினங்களுக்காக 60 கோடி ரூபாய் எடுத்துக்கொண்டால் கூட மீதி இருக்கும் 60 கோடி ரூபாயை கிராமங்களில் உள்ள மூன்று கோடி ஏழை விவசாயிகளுக்கு தலா இருபது ரூபாயாக பிரித்துப் பங்கிட்டுக் கொடுக்கலாம். இம்மாதிரி இந்தத் தொகையை கொடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களானால் கிராமத்தில் உள்ள மக்கள் மிக்க பக்தியுடன் இருப்பார்கள் என்று கூட நான் சொல்லுவேன்.

நம் நாட்டில் மழை பெய்தாலும் இங்கு உள்ள ஆறுகள் நிரம்பி ஓடுவது இல்லை. மற்ற இடங்களில் பெய்கின்ற மழையால்தான் இவைகளுக்கு தண்ணீர் கிடைக்கின்றது. காவிரி, தென் பெண்ணை, வைகை, பொருனை முதலிய ஆறுகளுக்கும் கூட வேறு இடத்தில் மழை பெய்தால் தான் நமக்கு தண்ணீர் கிடைக்கிறது. பெரிய அணைகள் கட்டி நீரைத் தேக்கி, பல லக்ஷக் கணக்கான ஏகர் சாகுபடி செய்ய வசதி செய்து கொடுப்பதைப்பற்றி நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். மேற்கொண்டு, கிராமங்களில் சிறு பாசன திட்டங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்ய இந்த நிதி வருஷத்திலேயே சேர்த்து இருப்பதைப்பற்றி நான் மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன்.

பங்குனி மாத மழையை கோடை மழை என்று சொல்வது வழக்கம். கோடை மழை எப்பொழுதுமே இடியுடன்தான் இருக்கும். "எங்கே வானம் பொய்க்குது . . . என்பது நல்லதங்காள் கதை". பண மழை பெருக்கு எடுத்து ஓடிக்கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் ஒரு பெரிய இடியும் விழுந்திருக்கிறது. அது விவசாயிகளுடைய தலையில் விழுந்து இருக்கிறது. என்ன நேருமோ என்று எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருந்த காலத்தில் இது விழுந்திருக்கிறது. தனக்கு வேண்டிய வசதிகளை தானே செய்துகொண்டு, கஷ்டப்பட்டு உழுது, உழைத்து, தன்னுடைய குடும்பத்தையும், ஆடுமாடுகளையும் காப்பாற்றிக்கொண்டு வரும், கிராமத்தில் உள்ள விவசாய மக்களுக்கு ஒரு 3,000 ரூபாய் வருமானம் வந்தால் அவர்களுக்கும் வரி போட வேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். விவசாயி என்பவன் ஒரு நல்ல காமதேனு, காரும் பசு, நமக்குப் பால் வேண்டும்போது கன்றை அவிழ்த்து பசுவிடம் விட்டுவிடுறோம். அந்தக் கன்று பசுவின் மடியை இரண்டு தரம் முட்டினால், தன்னுடைய கன்றுக்கு பால் கொடுக்கவேண்டுமென்று, பாலை காம்பின் மூலமாக சுரந்து கொடுக்கிறது. சிறிது நேரத்திற்கு எல்லாம் கன்றை அப்பால் கட்டிவிட்டு நாம் பாலை கறந்துகொள்கிறோம். நாம் தினம், தினம் இப்படியே பாலை கறந்து கொண்டிருந்தாலும், இந்த முட்டாள் பசுவானது கன்றுக்கு பால் கொடுக்க வேண்டும் என்று நினைத்து பாலை சுரந்து கொண்டிருக்கிறது.

விவசாயிகளுக்கு சிறு சலுகைகளைக் காட்டி அவர்களிடத்திலிருந்து நாம் எவ்வளவு தூரம் வசூலிக்க முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் வசூலிப்பதானது பசுவை ஏமாற்றி பாலைக் கறப்பதுபோல்தான். விவசாயி என்ற பசுவை நல்லபடியாக வளர்த்து, பால் உண்டாகச் செய்து, கன்றுக்கு கொடுக்க வேண்டியதைக் கொடுத்து மீதத்தை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டால் இந்த பசுவும் நல்லபடியாகவே கறந்து கொண்டிருக்கும். "கறப்பது கால்படி உதைப்பது பல் உடைய" என்றில்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அரசாங்கம் இன்றைக்கு நிச்சயமாக விவசாயிகளுக்கு எந்த விதத்திலும் சலுகை காட்டவில்லை. ஐந்து அல்லது பத்து மைல் நடந்து ஆஸ்பத்திரிக்குப் போனால் அங்கு மருத்துவ வசதி கிடைப்பதில்லை. அவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு படிக்க வசதி இல்லை. ஐந்து ரூபாய் முதல் 500 ரூபாய் வரை சம்பளம் வாங்கும் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு இன்றைக்கு பலவித சௌகரியங்கள் செய்யப்பட்டு இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு வைத்திய வசதி இருக்கிறது. அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு படிப்பு வசதி இருக்கிறது,

6th March 1958] [Sri S. Ramasami Naidu]

வீட்டு வசதி இருக்கிறது. கிழடு ஆகிப் போய்விட்டாலும் அவர்களுக்கு பென்ஷன் போன்ற வசதிகள் இருக்கின்றன. ஆனால் விவசாயிகளுக்கு என்ன வசதி இருக்கிறது என்று நான் கேட்கிறேன். கொஞ்சம் கஞ்சியும் ஒரு படி தண்ணீரும் குடித்துவிட்டு, காலையிலிருந்து மாலைவரை, அவன் வெயில் என்றும் மழை என்றும் பாராமல் கஷ்டப்படுகின்றான். அவனுக்கு கட்டிச்சோறு போட நாம் முயற்சி செய்ய வேண்டும். அவனுடைய பிள்ளைகளோ, ஐந்து நாட்கள் ஆனாலும் இருக்கும் ஒரே உடையை மாற்றி மாற்றி அணிந்துகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

நல்ல காரில் இரண்டு பேரை முன்னால் வைத்துக்கொண்டு போகும் போது அந்த கார் மரத்தில் முட்டிக்கொண்டால், இறந்தவர்களுக்கும் பணம் கிடைக்கிறது. ஓட்டிச் சென்றவனுக்கும் பணம் கிடைக்கிறது. இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தின் மூலமாக புது கார் வாங்கிக் கொள்ளவும் வசதி இருக்கிறது. ஆனால் விவசாயிக்கோ எந்த விதமான வசதியும், பாதுகாப்பும் இல்லை. பத்து எக்கர் நிலத்தில் விவசாயம் செய்திருக்கும் ஒருவனுக்கு, அவனுடைய தானியங்களை பாதுகாத்துக்கொள்ள தானிய இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் இல்லை. சக்தியற்ற பெற்றோர்கள் வீட்டிலிருக்க, இரண்டு வருஷங்களுக்கு ஒரு குழந்தை தவறாமல் பெற்றெடுக்கும் மனைவியும் ஆறு மாதம் முதல் எட்டு மாதம் வரை ஒரு வேலையும் செய்ய முடியாமல் வீட்டிலிருக்க, விவசாயி ஒருவன் மட்டும் எத்தனை காலத்திற்கு உழைத்துக் கொண்டிருக்க முடியும்.

ஆசிரியர் வேலைக்குப் போகும் ஒரு பெண்ணுக்கு பிரசவ காலத்தில் லீவு கொடுக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வைத்திய வசதி இருக்கிறது. பிள்ளைகளுக்கு படிக்க வசதி இருக்கிறது. ஆனால் உழைத்துக் கொடுக்கும் ஏழை விவசாயிக்கு இந்த வசதிகள் எல்லாம் எங்கே இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்து கொடுத்தால் அவர்கள் உற்சாகமாக பயிர் செய்து உற்பத்தியைப் பெருக்கவும் உபயோகமாக இருக்கும். அதற்கான நல்ல சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தி விவசாயிகளுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்குத் தக்கபடி அவர்களுடைய வருமானத்தை உயர்த்திக்கொடுக்க வேண்டும். மூவாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் வரி போடுவது என்றால் விவசாயிக்கு அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்ய உற்சாகம் ஏற்படாது. இன்றைய தினம் நிலத்தை பகிர்ந்து கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது வருமானத்திற்கு வரி போடுவது என்றால் நிச்சயமாக தங்களுடைய வருமானம் கிடைக்காது என்று நினைத்துக்கொண்டு மகசூலை அதிகப்படுத்த முற்படமாட்டார்கள். அவர்களை கிராமங்களிலும் கிராம முன்சீப்களிடத்திலும், இன்ஸ்பெக்டர்களிடத்திலும் பிடித்துக் கொடுத்து முட்டவிடக்கூடாது. அவர்களிடத்தில் அவர்கள் அணுகுவதற்கு பயத்தை உண்டாக்கக் கூடாது. இந்த நிலையில் விவசாயிகளை பாதிக்கக்கூடிய அளவில் ஏன் வரி விதிக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட சட்டம் பின்னால் வரப்போகிறது என்று அவர்கள் ஏற்கெனவே பயந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சட்டம் வந்தால் என்னவாகுமோ என்று விவசாயிகள் மனம் உடைந்து இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சந்தோஷம் உண்டாகும் வகையில் இந்த விவாதத்திற்கு பதில் சொல்லும்போது சர்க்கார் விவசாயிகளை பயமுறுத்தவில்லை அவர்களிடத்திலிருந்து கஷ்டப்படுத்தி வரியை வாங்கப்போவதில்லை என்று சொல்ல வேண்டும். பூவின் வாசனையை கையில் வைத்துத்தான் நுகர வேண்டுமேயொழிய அதைக் கசக்கி நுகரக்கூடாது. விவசாயிகள் பூ என்கின்ற பொன் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே விவசாயிகளை அதிகமாக கஷ்டப்படுத்தக்கூடாது. அதை அவனால் பொறுக்க முடியாது. பொறுக்கவும் மாட்டான், அவனைக் கஷ்டபடுத்துவதில் நியாயம் இல்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : அடுத்த அங்கத்தினர் பேசுவதற்கு முன்னதாக அங்கத்தினர்களுக்கு ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

வரும் திங்கட்கிழமை முதற்கொண்டு சட்டசபை காலை $8\frac{1}{2}$ மணி முதல் பிற்பகல் $1\frac{1}{2}$ மணி வரையில் உட்காரவேண்டும் என்று பிசினெஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி தனியாக தெரிவிக்கப்படும். அடுத்ததாக கனம் பி. வேதமாணிக்கம் அவர்கள் பேசுவார்.

SRI P. VEDAMANICKAM: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள வரவு செலவு திட்டமானது மிகவும் வரவேற்கத்தக்க நிலைமையில் இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஏனென்றால் நம் முடைய நாடு விவசாய நாடு. விவசாயத்தை நம்பி வாழும் நாட்டிலுள்ள விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கு ஏறக்குறைய மூன்று கோடி 77 லட்சம் ரூபாய் விவசாயக் கருவிகளை வாங்குவதற்கும், விவசாயத்திற்கு வேண்டிய உரத்தை வாங்கி சப்ளை செய்வதற்கும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் விவசாயக் கருவிகளையும் உரத்தையும் கொடுக்கும்போது சர்க்கார் அலுவலகம் அவைகளை காலா காலத்தில் விவசாயிகள் நன்மை அடையும் வகையில் கொடுப்பது இல்லை. நாம் எவ்வளவோ நன்மைகளைச் செய்தாலும் அவைகள் மக்களுக்கு போய் சேரும்போது அவைகளை அவர்கள் நன்மைகளாக கருத முடியவில்லை. நாம் சட்ட சபையில் அவர்களுக்கு என்று எவ்வளவு நன்மை அளிக்கக்கூடிய சட்டங்களைச் செய்தாலும் அவைகளை அமுல் நடத்தும்போது அவைகள் அவர்களுக்கு நன்மையாக இல்லை, குறை கூறும்படியான அளவிற்குத்தான் இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் அதை அமுல் நடத்தும் அரசாங்க யந்திரங்கள் சரியாக வேலை செய்யாதது தான். உண்மையில் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் மக்களுக்கு நன்மை செய்யக் கூடிய அநேக திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அந்த திட்டங்கள் எல்லாம் மக்களுக்கு செல்லும்போது அவைகள் நல்ல முறையில் செய்ய முடியவில்லை. சாதாரணமாகச் சொல்லுகிறேன். எங்கள் தாலுகாவில் சென்ற ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னதாக நிலமற்ற ஏழை விவசாயிகளுக்கு சர்க்காருடைய தரிசு நிலங்களை பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று டிபுடி தாசில்தாரையும், ரிவினியூ இன்ஸ்பெக்டரையும் கேட்டுக்கொண்டும் இன்னும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. செப்டம்பர் மாதம் கொடுத்தது இப்பொழுது பிப்ரவரி மாதமாகியும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இந்த ஆறு மாத காலத்திற்குள் சுமார் 6,000 விண்ணப்பங்கள் வந்திருக்கலாம். ஆனால் தாசில்தார்களுக்கு ஒரு டார்ஜெட் வைத்திருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. அதாவது மாதத்திற்கு 250 பேருக்காவது கொடுக்க வேண்டும் என்று. அந்த முறையில் இந்த ஆறு மாதங்களில் சுமார் 1,200 விண்ணப்பங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். இன்னும் 200 விண்ணப்பங்களுக்குக்கூட கொடுக்கவில்லை என்றால் இந்த அரசாங்கத்தினுடைய பணம் எவ்வளவு ஆயிரம் ஆகிறது என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அரிஜனங்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்று 235 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கிறோம். ஆனால் எங்கள் மாவட்டத்தில் வீடில்லா ஏழை ஹரிஜனங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் சுமார் எட்டு வருஷங்களாக வீட்டு மனைக்கட்டுகள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று விண்ணப்பித்துக் கொண்டும் இது வரையிலும் அவர்களுக்குக் கொடுத்ததாக தெரியவில்லை. நான் எம்.எல்.ஏ.-வாக இருப்பதால் என்னிடம் வந்து அநேக ஹரிஜனங்கள் தங்களுக்கு இன்னும் கிடைக்கவில்லை என்று குறை கூறுகிறார்கள். இதைப்பற்றி பல முறை நான் மந்திரிகளிடத்திலும் அந்த நிர்வாக அதிகாரிகளிடத்திலும் பேசியிருக்கிறேன். இந்த நிலைமைக்குக் காரணம் அங்குள்ள நிர்வாக யந்திரம் சரியாக வேலை செய்யாததன் காரணம்தான். இப்படி நிர்வாக யந்தரங்கள் சரியாக வேலை செய்யா விட்டால் அரசாங்கத்திற்கு இழுக்குத்தான் வர நேரிடும்.

அடுத்தபடியாக எனது மாவட்டத்தில் மிகவும் பிற்போக்காகவுள்ள சில இடங்களை முற்போக்காகக் கொண்டு வருவதற்கு தேசீய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அப்படிக் கொண்டு வந்து ஏறக்குறைய

6th March 1958] [Sri P. Vedamanickam]

ஆறுமாத காலமாகிறது. எங்கள் நல்லூர் தொகுதியில் அவைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ஆறு மாத காலத்தில் என்ன வேலை செய்திருக்கிருர்கள், எவ்வளவு பணம் செலவு செய்திருக்கிருர்கள் என்று பார்த்தால் சுமார் 40 ஆயிரம் ரூபாய் செலவாகி இருக்கிறது. ஆனுல் வேலை ஒன்றும் நடைபெறவில்லை என்று சொல்ல வேண்டும். இந்த 40 ஆயிரம் ரூபாயும் எதற்கு செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று கேட்டால் அங்குள்ள சிப்பந்திகளிடைய சம்பளத்திற்கும், கார் பெட்ரோலுக்கும்தான் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரியவருகிறது. வேறு ஒரு வேலை கூட நடைபெறவில்லை. அங்குள்ள அதிகாரிகளுடைய நிலைமை அப்படி இருக்கிறது. அதனுல் அங்குள்ள மக்கள் மிகவும் வருத்தப்படுகிருர்கள். ஆறு மாதமாகியும் ஒரு கிராமத்தில் ஒரு வேலையும் நடைபெறவில்லை யென்ருல் அந்த திட்டத்தின் மீது மக்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை. சட்ட மன்றம் திட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறது. ஆனுல் அதை நிறைவேற்றும் அதிகாரிகள் சரியான முறையில் அதை நிறைவேற்றுவதாகத் தெரியவில்லை. மக்கள் திட்டங்களை வரவேற்ருலும் நிர்வாக யந்திரங்களின் வேலையை அவர்கள் வரவேற்கவில்லை. அங்குள்ள அதிகாரிகளின் மனப்பான்மை அந்த நிலைமையில் இருக்கிறது. ஆகவே அதை திருத்தி அமைக்க மந்திரிகள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக போலீஸ் இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டால் அங்குள்ள போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்கள் லஞ்ச ஊழலில் மிகவும் ஈடுபட்டிருக்கிருர்கள். ஏழை மக்களையும் குற்றமில்லாதவர்களையும் அடித்துத் துன்புறுத்தி வருகிருர்கள். மனிதனை மனிதனுக நடத்தக்கூடிய ஜனநாயக நாட்டில் அவர்கள் மக்களை அப்படி நடத்தாமல் மிருகங்களைப்போல் நடத்துகிருர்கள். இப்படி மக்களை நடத்தினுல் ஜனநாயக ஆட்சிக்கு ஒரு இழுக்கு எற்பட்டதாகக் கருதப்படும். எங்கள் வட்டாரத்தைப் பொறுத்தவரையில் கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு ஒன்றை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எங்கள் தொகுதியிலுள்ள கா. எநிதல் சேரியை தீ வைத்து கொளுத்தி விட்டார்கள். அதைப்பற்றி நானும் அந்த ஜில்லா வெல்பேர் ஆபீசரும் வேப்பூர் போலீசுக்கு ரிப்போர்ட் செய்தோம். ஆனுல் அங்குள்ள சப்-இன்ஸ்பெக்டர் அந்த இடத்திற்கு உடனே வராமல் ஒன்றிரண்டு நாட்கள் கழித்துத்தான் வந்தார். அப்படி வந்து பார்த்துவிட்டு அங்கு ஒன்றும் நடக்கவில்லை என்று சொல்லிவிட்டு அந்தக் கேசையும் தள்ளிவிட்டார். இப்படி அந்த நிர்வாகத்தில் ஊழல் இருக்கிறது. அந்த நிர்வாகத்திலுள்ள அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் வேலை செய்வதாக இல்லை. சட்ட மன்றம் எவ்வளவோ சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தாலும் அதை அமுல் நடத்தும் அதிகாரிகளும் நிர்வாக யந்திரங்களும் சரியான முறையில் அதை அமுல் நடத்துவதில்லை. பெரம்பலூர் தாலுகாவில் சின்னர் திட்டம் என்று ஒன்று இருக்கிறது எங்கள் தாலுகாவில் வெல்லிங்டன் ரிசர்வாயர் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அது ஒரு பெரிய திட்டம். நாற்பது வருஷங்களுக்கு முன்னுல் அதற்கு ஆறு லட்சம் ரூபாய் செலவாகும் என்று சொல்லப்பட்டது. இது வரையிலும் அதை எடுத்து நடத்தவில்லை. அதில் இப்பொழுது தண்ணீர் நிற்க இடம் இல்லை. கரைகள் பாழடைந்து போய் விட்டன. அதனுல் தண்ணீரை அதிகமாக தேக்க முடியவில்லை. நல்ல மதகு இருக்கிறது. அந்த திட்டத்தை இந்த 1958-ம் வருஷத்தில் எடுத்துக் கொள்ளுவார்கள் என்று எதிர் பார்த்தோம். ஆனுல் அது இடம் பெற வில்லை. அதை அடுத்த வருஷத்திலாவது எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அங்குள்ள ஏரியை ஆழப் படுத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி ஆழப்படுத்தி கரையை பலப் படுத்தி அதன் மூலம் தண்ணீரை நிரப்பி வைத்தால் அதன் மூலம் சுமார் ஐயாயிரம் ஏக்கர் நிலத்திற்கு பாசன வசதி கொடுக்கலாம். அந்த திட்டத்திற்கு சாங்ஷன் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மருத்துவத்தைப்பற்றி சென்ற ஆண்டில் இந்த சட்டசபையில் பேசியிருக்கிறேன். எங்கள் தாலுகாவிலுள்ள ஆஸ்பத்திரியை 1958-ம்ஆ

ஏப்ரல்மீ 1உ முதற்கொண்டு சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரியாக எடுத்துக்கொள்ளப் போவதாக சொல்லப்படுகிறது. அதற்கு சர்க்காருக்கு நான் நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். எங்கள் தொகுதியில் ஏறக்குறைய 150 சதுர மைலுக்கு ஆஸ்பத்திரியே இல்லை. நல்லூர் தொகுதியில் 15 மைல் ரேடியஸ்ஸுக்கு கூட இல்லை. ஆகையால் வேப்பூரில் ஒரு ஆஸ்பத்திரியை அமைத்துக் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதைப்பற்றி மந்திரியினிடமும் பேசியிருக்கிறேன். அடுத்த ஆண்டிலாவது அங்குள்ள மக்களுக்கு ஆஸ்பத்திரியை அமைத்துக்கொடுத்து அங்குள்ள மக்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும் என்று நான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கல்வி இலாகாவைப்பற்றி கொஞ்சம் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. கல்விக்காக 87 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாக கொடுக்கப்பட்டிருப்பது உண்மையிலேயே வரவேற்கத் தக்கது. ஆனால் பட்ஜெட்டைப் பார்க்கும் போது அதில் ஏழை மாணவர்களுக்கும் அனாதை மாணவர்களுக்கும் தாய் தகப்பன் இல்லாதவர்களுக்கும் இலவசமாக படிக்க வாய்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மாதம் தோறும் எட்டு ரூபாய் மானியமாகக் கொடுத்துக்கொண்டுவருகிறார்கள். இந்த எட்டு ரூபாயை வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் மாதம் பூராவிலும் சாப்பிட முடியாமல் இருக்கிறார்கள். மூன்று மாதத்திற்கு முன்னால் ஒரு மாநாடு கூட்டி கல்வி மந்திரி அவர்கள் தலைமையில் இப்பொழுது கொடுக்கப்படும் எட்டு ரூபாய் போதாது இன்னும் அதிகப்படியாக 15 ரூபாயாவது கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டோம். அதற்கு செவி சாய்க்கிறேன் என்று கனம் மந்திரி அவர்களும் வாக்களித்தார். அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த வருஷத்தில் அப்படிப்பட்ட அனாதை விடுதிகளுக்கு அப்படி உயர்த்தியதாகத் தெரியவில்லை. அடுத்த வருஷத்திலாவது அதை உயர்த்தி ஏழை மாணவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

3–20 p.m. SRI S. NAGARAJA MONIGAR: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அவை முன் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தை நானும் மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கிறேன். வரவேற்பதற்கு அனேக காரணங்கள் உண்டு. சிலர் இதை எதிர்த்தாலுங்கூட, இத்யாதி காரணங்கள் பல இருப்பதைப்பற்றி சொல்ல வேண்டிய அவசியம் கூட கிடையாது. இருப்பினும் இக்காரணங்களைப்பற்றி பின்னர் பேசிக்கொள்ளலாம். யானும்கூட இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் இன்னும் கொஞ்சம் விருவிருப்பாக இருக்கக்கூடாதா என்று எண்ணியது உண்டு. இன்னும் கொஞ்சம் வரிகள் அதிகமாகப் போட்டு, யார் யாருக்குப் போடவேண்டுமோ அவர்களுக்குப் போட்டு—போடக் கூடாதவர்களுக்குப் போடச் சொல்லவில்லை, சொன்னாலும் எடுபடாது, சொல்வதும் சரியல்ல, யாரும் அப்படிச் செய்யவும் மாட்டார்கள்—சற்று தீவிரமான திட்டங்களைத் தீட்டி, இந்த நாட்டினுடைய முன்னேற்றத்தை இன்னும் கொஞ்சம் துரிதப்படுத்தலாகாதா என்று நானும் நினைப்பது உண்டு. ஏனென்றால், சோஷலிச சமுதாயத்தைச் சீக்கிரம் அடைய வேண்டுமென்ற ஒரு உறுதியை நாம் இந்தச் சென்னையிலேதான் எடுத்துக் கொண்டோம். ஆகவே, இந்த லக்ஷியத்தை அடையும் பொறுப்பு வெகு தூரம் இருக்கிறது. இன்று கூட மைலப்பூரிலேயும், அடையாரிலேயும் போய்ப் பார்த்தால் அங்கு இருக்கும் மாட மாளிகைகளிலே வாசம் செய்பவர்களையும் காண்கிறோம். பக்கத்திலே சிறிய குடிசைகளிலே வாசம் செய்கிறவர்களையும் காண்கிறோம். இவ்விரண்டுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் மிக மிக அதிகம். அந்த வித்தியாசத்தை எவ்வளவு சீக்கிரம் நாம் குறைத்து வைக்க வேண்டுமோ அவ்வளவு குறைக்க நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

ஏற்கெனவே, 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, தீவிரமான, புரட்சிகரமான சட்டங்களை நாம் கொண்டுவந்திருக்கிறோம், கடன் சமரச சட்டத்தை அப்பொழுதே கொண்டு வந்தோம். பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால்கூட,

6th March 1958] [Sri S. Nagaraja Monigar]

தீண்டாமை ஒழிப்பு, மதுவிலக்கு, மிட்டா ஒழிப்பு இவைகளுக்கான தீவிர சட்டங்களை நாம் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். ஆகவே, நமது அமைச்சர்கள் ஏதோ பயப்படுகிறார்கள் என்று சொல்லமுடியாது. புரட்சிகரமான சில மாறுதலை இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஏன் கொண்டுவரவில்லை என்றுதான் சற்று எனக்குக்கூட ஒரு சந்தேகம். இருப்பினும், சற்று நிதானமாகச் செல்வது மிகவும் நன்று. வெகு வேகமாகச் சென்று நாம் அடைய முடியாத புகழையும் கீர்த்தியையும் அடைந்திருக்கிற இந்த நேரத்திலே, அந்தப் புகழுக்கு இழுக்கைத் தேடிக்கொள்ளக்கூடாது என்று நான் நம்புகிறேன். இந்த மந்திரி சபை அப்படித்தான் செய்திருக்கிறது. வாஸ்தவமாகவே, எங்கும் காணாத புகழை இந்த நாடு அடைந்திருக்கிறது. அதைப்பற்றி மறுத்துப் பேசினால் அது ஒவ்வாது, செல்லாது, நியாயமும், தருமமும், நீதியும் ஆகாது. சுயராஜ்யம் கிடைக்காது என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்த எதிராளிகளோடு சேர்ந்துகொண்டு, அவர்கள் பக்கம் இருந்தால் லாபம் கிடைக்கும் என்று எண்ணிக்கொண்டு இருந்து ஏமாந்துபோன சிலர் இருந்த காலத்திலும், இந்த நாட்டிலே மகாத்மா காந்தியினுடைய தலைமையிலே எதிர்பாராத விதமாக சுயராஜ்யத்தைப் பெற்றோம், அன்று அதற்காக அரும்பெரும் சாதனைகளைச் செய்தோம் என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் கட்சி பேசினால், அதைத் தவறு என்று சொல்லமுடியாது. இந்த நாடு பூராவும் சேர்ந்து பெற்றது என்று வேண்டுமானால் சொல்லுங்கள் ; ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். ஆனால், அடிமைகளாகவே இருக்கின்றோம் என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தவர்களுக்கு இந்தப் புகழ் சேராது. இந்த அடிமைத்தனம் நீக்கப்பட்டதானது மகத்தான சாதனை.

அதற்கப்புறம், பத்து ஆண்டுகளாக, கிடைத்த சுதந்திரம் பேணி வளர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. எத்தகைய சந்தர்ப்பத்திலே ? இதுபோன்ற சுயராஜ்யம் பெற்ற நாடுகளை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். கோவணம் கட்டிக்கொண்டிருந்த இந்த நாட்டில் 28 கோடி மக்களுக்கு வாக்குறுதி ஏக காலத்தில் வாக்குரிமை அளிக்கப்பட்டது என்பது உலகத்திலேயே வியக்கத்தக்கது. சிறந்த முறையில் மூன்று நான்கு தேர்தலை நடத்தி, கிடைத்த சுதந்திரத்தைப் பேணி வளர்த்துக் காத்துக்கொள்வதோடு மாத்திரம் நில்லாமல், அன்னியர்களும் இங்கு வளரும் ஜனநாயகத்தைப் பார்த்து வியக்கத்தக்க முறையிலே ஆட்சியை நடத்திவருகிறோம். வெளிநாட்டாருடைய படாடோபத்திற்கு மத்தியிலும் இந்த சுதந்திரத்தைப் பேணி வளர்த்தோம் என்பது அல்ல. அதற்குவேண்டிய வெளிநாட்டுக் கொள்கை தனியாக கையாளப்பட்டு, நமது உயர்தகு மாணிக்கம் போன்ற ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள், தன் ஆயுளையே நாட்டுக்காக ஒப்பணம் வைத்து, தன் மனைவி, தாயார், தந்தை ஆகிய எல்லோரையும் நாட்டுக்கு அர்ப்பணம் செய்துகொண்டு இருக்கக்கூடிய அந்த மாணிக்கத்தால், அவர் போன்றவரால், நாம் வெளிநாட்டு மோதல்களுக்குச் சிக்காமல், மற்ற வல்லரசுகள் ஏதோ புத்தியில்லாமல் சண்டையிட்டுக் கொள்ளாமல் இருக்கும் பொருட்டு, அவர்களுக்கும் பஞ்சசீலத்தைப் போதித்து, இந்தவிதமாக பிறநாடுகளிலிருந்து மட்டும் நம் நாட்டுச் சுதந்திரத்தைக் காத்துக்கொள்வதோடு மட்டும் அல்லாமல், உள்ளேயிருந்து "உடன் பிறந்தே கொல்லும் வியாதி" என்று சொல்வதுபோல் கரையான்களும், செல்லுகளும், மூட்டைப்பூச்சுகளும், ஐந்தாம் படை வேலை செய்கிறவர்களும், ஜாதி வேண்டாம் என்று ஒருபுரத்தில் சொல்லி, இன வேற்றுமை, ஜாதி வேற்றுமை, சொல் வேற்றுமை இவையெல்லாம் விஷம்போல் மக்களிடையே கக்கி, புகுத்தி, தங்கள் காரியங்களைச் சாதித்துக்கொள்வதற்காக, நாடு எக்கதியானாலும் சரி, மனிதனுடைய சக்தி எவ்வகையில் சிதறுண்டு போனாலும் சரி, கவலையில்லை என்ற முறையில் சில சமயங்களில் சட்டசபைக்கு இழுக்கு தேடித்தரும் வகையிலும் இந்த இடத்தில் எல்லாம் கூட பேதப்படுத்திப் பேசிச் சொல்லுகிற ஒரு உள்நாட்டு நிலையிலிருந்தும் சுதந்திரத்தைப் பேணி வளர்த்து வருகிறோம். ஆகவே, அது உபரி பட்ஜெட்டாக இருந்தாலும் சரி, அதைப்பற்றி அக்கறை இல்லை. ஏதோ ஒரு பட்ஜெட் என்று போட்டு நாட்டை நடத்திக்கொண்டு போவோம் என்ற முறையில் பெருமித ஆனந்தம் அடைகிறோம். எங்களுக்கு மாத்திரம்

அல்ல, எல்லா மக்களுக்கும் சேர்த்து, இதை நல்லவகையில் ஏற்று இந்த நாட்டை இன்னும் பலவகையிலே முன்னேற்றுவதற்கு எல்லாத் தோழர் களையும் ஒத்துழைக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏதோ தெரிந்தோ தெரியாமலோ அல்லது ஏதோ சில குறுகிய காரணங்களுக்காகவோ நாமும் என்றைக்கு இந்த ஆட்சிப் பீடத்தில் உட்காரலாம், அதற்கு என்ன வழி தேடுகிறது என்ற முறையில், தவறான வழியில் செல்வார்களானால், அது தமிழுக்கோ, தமிழ்நாட்டுப் பண்பாட்டுக்கோ, எந்த நாட்டுப் பண் பாட்டுக்கோ, மனித வர்க்கத்திற்கோ கொஞ்சங்கூட உகந்ததாகாது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நாம் சுதந்திரம் அடைந்து இங்கு எதிர்பாராத வகையில் பலர் உட்கார்ந் திருக்கிறார்கள் ; பலவிதமான கேள்விகளும், பலவிதமான பேச்சுக்களும் ஆடம்பரமாகப் பேசி வருகிறார்கள்.

Sri A. V. P. ASAITHAMBI : எதிர்பாராத வகையில் இங்கு வந்து உட்கார்ந்திருப்பதாக கனம் அங்கத்தினர் பேசுகிறார். நாங்களும் சட்ட பூர்வமான தேர்தல் மூலமாகத்தான் இங்கு வந்து உட்கார்ந் திருக்கிறோம்.

Mr. SPEAKER : உங்களைத்தான் கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிடு கிறார் என்று உங்களுக்கு எப்படித் தெரியும் ?

Sri A. V. P. ASAITHAMBI : ' எதிர்பாராத வகையில் சில அங்கத்தினர்கள் ' என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

Mr. SPEAKER : இது பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் அல்ல.

Sri S. NAGARAJA MONIGAR : என்னுடைய மூதாதையரும் நானும்கூட எதிர் பார்க்கவில்லை. என்னையும் சேர்த்துத்தான் சொல்கிறேன். ஆகவே, இம்மாதிரியான ஒரு ஆனந்தம் அடைகிறோம் என்பதை நீங்கள் மறுக்கமுடியாது. இதற்கு ஆதாரமாக ' தாலியைப் பறி கொடுத்த, தலையைப் பறி கொடுத்த,' இலங்கையிலிருந்து வந்த அகதிகள் என்று எல்லாம் பேசுவது இந்த உள்ளத்திற்கு ஒப்பாது, எண்ணிப் பாருங்கள். வெள்ளை உள்ளம் வேண்டும் என்று சொல்வார்கள். நேருஜி வந்து இறங்கினார் ; மாணிக்கம் போன்ற அவர், எந்த தேசத்தவ ரும் அவருடைய வருகைக்காக ஆவலுடன் காத்துக்கொண்டிருக்கும் அவர், சென்னை வந்துபோன ஒரு வேளையில், தென்னிந்தியாவில் நடந்தது மிக மிக வருந்தக்கூடிய நிலைமை.

Sri A. GOVINDASAMY : கனம் அங்கத்தினருக்கு வெள்ளை உள்ளம் இருக்கிறதா என்று கேட்கிறேன்.

Mr. SPEAKER : நீங்கள் பேசும்போது வேண்டுமானால் பதில் கொடுங்கள்.

Sri S. NAGARAJA MONIGAR : பரந்த மனம் வேண்டு மென்று நான் வேண்டுகிறேன். எனக்கு இல்லாமல் இருக்கலாம். அந்த மாதிரி சொல்கிற உங்களுக்கு இருக்கவேண்டும்.

Mr. SPEAKER : " நீங்கள்," " உங்கள் " என்று சபையில் பேசினால், அவ்வார்த்தைகள் சபாநாயகரைப் பார்த்துச் சொன்னதுபோல் ஆகும் என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

Sri S. NAGARAJA MONIGAR : " நீங்கள்," " உங்கள் " என்று நான் உபயோகித்த பதங்களை " அவர்கள் " என்று கொள்ள வேண்டுமென்று நான் மிகத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

6th March 1958]

Mr. SPEAKER : " நீங்கள், உங்கள் " என்று சொன்னால், என்னைப் பார்த்துச் சொன்னதுபோல் இருக்கும்.

Sri S. NAGARAJA MONIGAR : உங்களை நான் குறிப்பிடவில்லை. உங்களுக்குப் பரந்த மனம் இருந்ததால்தான் என்னைப் பேச விட்டீர்கள். அம்மாதிரி ஒரு பரந்த நோக்கம் வேண்டுமென்று சகோதர அங்கத்தினர்களை சபாநாயகராகிய உங்கள் மூலமாக நான் வேண்டிக் கொள்கிறேனேயல்லாமல் தூய உள்ளம், பரந்த வெள்ளை உள்ளம் இருக்கிறபோது அதில் கருப்பு சேர்ந்துவிடக் கூடாது, கருப்பு அடைய விடக்கூடாது. வெள்ளை உள்ளம் படைத்தவர்களாக இருக்கவேண்டுமே தவிர அதில் கருப்பு கலந்துவிடக்கூடாது. சென்ற முறை அவர்கள் பேசும்போது மனிதனுடைய வாழ்க்கை நிலை உயரவில்லையென்று சொன்னார்கள். இப்போதும் சொல்கிறார்கள். எதற்காகச் சொல்கிறேன். மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் எவ்வகையில் உயர்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை அவர்கள் காண மறுக்கிறார்கள். கண்ணிருந்தும் காணமாட்டேன், காது இருந்தும் கேட்கமாட்டேன், வாயிருந்தும் உண்மை நிலையைப் புரிந்து கொள்ளப் பேசமாட்டேன் என்பவர்களுக்கு எப்போதும் நல்லது தெரியாது. நாட்டு மக்களுடைய நலனில் பங்குகொள்ள ஒத்துழைப்பைத் தாருங்கள் என்று அவர்களுடைய கட்சித் தலைவரை நான் கேட்டுக்கொண்டேன். அவர் பேசும்போதுகூட என்னை எல்லோரும் வலிய அழைக்கிறார்கள் என்று சொன்னார். அவர் உள்ளத்தைப் பற்றி விட்டேன் என ஆனந்தம் அடைந்தேன். நாம் எல்லோரும் ஒன்றுதான். மக்களுடைய தொண்டிலே நம் எல்லோருக்கும் இருக்கும் அக்கறையும் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும். நாட்டு நன்மையைக் கருத்தில் கொண்டு உழைக்கவேண்டும். துரதிருஷ்ட வசமாக நமது ராஜ்ய முதல் அமைச்சராகவே இருந்து பணி யாற்றிய ஸ்ரீ ராஜாஜி அவர்கள் இந்த சிக்கலில் இறங்கியிருக்கிறார். 3–30 p.m.

Mr. SPEAKER : இந்தச் சபையில் இல்லாதவர்களை இப்போது வீணாக விவாதத்தில் இழுக்கவேண்டாம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

Sri S. NAGARAJA MONIGAR : அவர்களைப் பற்றிப் பேசவில்லை. நமது ராஜ்யத்திற்குத் தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்கவேண்டும் என்கிறார்கள். மதுரைப் பக்கம் சென்றால் சௌராஷ்டிரர்கள். தஞ்சை பூராவும் மஹாராஷ்டிரர்கள். சேலம், கோயம்புத்தூர் பூராவும் கன்னடியர்கள். வட ஆற்காடு பக்கத்தில் செங்கல்பட்டு தெலுங்குமார்கள். இப்படி தெலுங்கு கோமுட்டி செட்டியார்கள், நாயகர்கள், முஸ்லிம்கள் எனப் பலவகையான மக்கள் இந்நாட்டில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களில் யாரை நம்பி தமிழ் நாட்டிற்கு அஸ்திவாரம் போடப்பார்க்கிறார்கள். பாரத நிர்வாகத்திலிருந்து இதைத் தனியாகப் பிரித்து தமிழ் நாடு என்றும், இதன் நிர்வாகத்தையே பிரித்துவிட வேண்டும் என்றும் சொல்வது பொருந்துமா ? (ஸ்ரீ ஆசைத்தம்பி : அதனால்தான் திராவிட நாடு என்று சொல்கிறோம்.) எப்படி இருந்தாலும் இப்படிப்பட்ட பிரிவினை மனோபாவத்தை வளர்க்கக்கூடாது. அது நாட்டிற்கு நன்மை ஆகாது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக வாழ்க்கைத்தரம் நன்றாக உயர்ந்திருக்கிறது என்றுதான் நான் சொல்வேன். எத்தனை சினிமாக்கள், எத்தனை டீக் கடைகள். சினிமாவுக்கு கதை எழுதுபவர்களே ஒரு கதைக்கு பத்தாயிரம், இருபதாயிரம் வாங்குகிறார்கள் என்றால் பணம் எங்கிருந்து வருகிறது ? மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் வெகுவாக உயர்ந்திருக்கிறது என்பதற்கு இது ஓர் சிறந்த அடையாளம் இல்லையா என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

Srimathi A. S. PONNAMMAL : கனம் மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக் கூடிய வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள்

சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். முதன் முதலாகப் பேசிய அங்கத்தினர் ஒருவர் இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் சோஷலிஸ சமுதாய முறையில் அமைய வில்லை, அதனால் இது வரவேற்கத்தக்கது அல்ல என்று ஆணித்தரமாகப் பேசினார்கள். அவர் வரவேற்காவிட்டால் பரவாயில்லை. நாட்டு மக்கள் எல்லோராலும் வரவேற்கக்கூடிய சிறந்ததொரு திட்டமாக இது அமைந் திருக்கிறது என்று மகிழ்ச்சியோடு நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நாட்டு மக்களுடைய நன்மைக்காகப் போடப்பட்டிருக்கும் பல திட்டங் களுக்குச் செலவாகும் தொகைக்கு ஈடுகட்ட வருவாயை அதிகப்படுத்தும் உத்தேசத்துடன் 3,000 ரூபாய்க்கு மேல் விவசாய வருமானம் உள்ளவர் களுக்கு வரி விதிக்க அரசாங்கத்தார் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். இதை மிகவும் நல்ல முறையில் வரவேற்கவேண்டும். கனம் அங்கத்தினர் பேசும்போது தலைக்கு ஏற்ற குல்லாவைத் தைக்காது, குல்லாவுக்கு ஏற்றபடி தலையைச் சீவி விட நிதி அமைச்சர் அவர்கள் யோசித்திருக் கிறார்கள் போலிருக்கிறது, வரவு செலவுத் திட்டம் அவ்வகையில் அமைந் திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். காமாலைக் கண்ணனுக்கு கண்ட தெல்லாம் மஞ்சளாகத் தோற்றும் என்பார்கள். 1952-ம் ஆண்டில் தேர்தலில் வெற்றி பெற்று வந்தபோது எவை எவை யெல்லாம் நன்றாகத் தெரிந்ததோ அவை யெல்லாம் இன்று அவர்களுக்கு மஞ்சளாகத் தெரி கிறது என்றால் குற்றம் அவர்களுடையது அல்ல, கண்ணில் அணிந் திருக்கும் மஞ்சள் கண்ணாடியைப் பொறுத்துத்தான் இருக்கிறது. எனவே மஞ்சள் கண்ணாடியை எடுத்து எறிந்துவிட்டு நல்ல கண்ணாடி போட்டுப் பார்த்தாரானால் அவருக்கு நன்றாகத் தெரியும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக சில அங்கத்தினர்கள் கவர்னரே வேண்டாம் என்பதாகக் குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். முன்பே இதுபற்றிய விவாதம் இச்சபையில் வந்திருக்கிறது. நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல முறையில் அதற்குப் பதில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கவர்னர் அவர்கள் நமது ஜனநாயக நாட் டுக்கு ஏன் வேண்டும் என்பதை விளக்கியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக இன்றையதினம் ஆளும் கட்சியினர் அதிக எண்ணிக்கையில் இருக்கும் போது அவர்கள் கவர்னர் என்று ஒருவர் மாத்திரம் இல்லாவிட்டால் எதை வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்கிற ரீதியில் நிர்வாகம் போய்விடக் கூடும் என்பதை அங்கத்தினர்கள் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். மைனா ரிடியாக இருக்கக்கூடிய எதிர்க் கட்சியினருக்கும் நியாயம் வழங்கவேண்டும் என்பதற்காக கவர்னர் அவர்கள் இருக்கவேண்டியது மிகவும் அவசிய மாகும். உள்நாட்டில் முதுகுளத்தூர் கலவரம் போன்று ஏதாவது நடந் தால் உடனடியாக அவசரச் சட்டம் பிறப்பிக்கக்கூடிய அதிகாரம் கவர்னர் அவர்களுக்குத்தான் இருக்கிறது. மந்திரிகள் அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வர முடியாது. அவற்றை எல்லாம் யோசித்துப் பார்த்தால் கவர்னர் அவர்கள் நிச்சயமாக வேண்டும். ஆகவே இனி வீணாக கவர்னர் அவர் களைப் பற்றிய பேச்சை இந்தச் சபையில் எழுப்ப வேண்டாம் என்பதாக அங்கத்தினர்களைத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் சில அங்கத்தினர்கள் பிரிவினை மனப்பான்மை கொண்டவர் களாக வடநாடு வாழ்கிறது, தென்னாடு தேய்கிறது, ஆகவே தனித் திராவிட நாடு வேண்டும் என்பதாகப் பேசுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பிரிவினை மனப் பான்மை நல்லது அல்ல. எந்தவகையில் நம் நாட்டுப் பணம் சுரண்டப் படுகிறது என்று கேட்கிறேன். வடநாடு தென்னாடு என்று பேசுகின்ற அங்கத்தினர்கள் வடநாட்டில் ஓடுகின்ற ஜீவநதிகளை தென்னாட்டிற்கும் கொண்டு வர இந்த அமைச்சரவை ஆலோசனை செய்யுமா? என்று கேட்டால் நலமாயிருக்கும். எத்தனையோ கோடி ரூபாய்கள் அங்கிருந்து நமக்கு உதவியாக வந்திருக்கின்றன. எந்த அளவில் நம்முடைய பணம் அங்கே போகிறது என்று தெரிந்துகொள்ளாமல் பேசுவது சரியல்ல என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உணவு உற்பத்தி அதிகமில்லை என்றும், இன்னும் கப்புச் சாதம் தானே போடுகிறார்கள் என்பதைப்பற்றியும் பேசினார்கள். அளவுச் சாப்பாடு போடுவதற்கான காரணத்தை அவர்கள் உணர்ந்துகொள்ளவில்லை என்று நினைக்கிறேன். கிராமப் பகுதிகளில் இரண்டணா, நான்கணாவுக்குச் சாப்பாடு கொடுக்கவேண்டிய நிலையில் இருப்பதால் அவர்களுக்கு இரண்டணா, நான்கணா வாங்கிக்கொண்டு சாப்பாடு கொடுப்பவர்கள் ஒரு கப், இரண்டு கப் என்று கொடுக்கிறார்கள். முழுச்சாப்பாட்டுக்குப் பணம் இல்லாதவர்களுக்கு இந்தக் கப்புச் சாப்பாடு எவ்வளவு அனுகூலமாக இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லமுடியாது. அதைத் தவிர, வேறு எங்கும் அளவுச் சாப்பாடு போடுவது இல்லை என்பதை கனம் அங்கத்தினர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் எத்தனை கோடி ரூபாய்களைச் செலவழித்து வெளிநாடுகளிலிருந்து முன்பு வாங்கிக் கொண்டிருந்த உணவு தானியங்களை வரவழைக்காமல் இருக்கிறோம் என்பதை உணர்ந்து பார்த்தார்களானால் உணவு உற்பத்தி அதிகமாகி இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ளமுடியும்.

இந்நாட்டில் ஆமை இறைச்சி பவுண்டு 25 ரூபாயாக இருக்கிறது என்று பேசினார்கள். இது எவ்வளவு தப்பான பிரசாரம் என்பதை நான் சொல்ல வேண்டாம். பாம்புத் தோல் 2 ரூபாய், 2½ ரூபாயாக விற்கிற காரணத்தினால் இன்றையதினம் நாட்டில் ஒரு பாம்பு கூட கண்ணில் படாதவாறு பிடித்து தோலை உரித்து விற்றுவருகிறார்கள். அப்படியிருக்க ஆமை இறைச்சி பவுண்டு 25 ரூபாய் என்றால் தோண்டித் துருவி ஆமைகளை எல்லாம் பிடிக்கும் முயற்சியில் தீவிரமாகப் பல பேர் இறங்கியிருக்க மாட்டார்களா ? நாம் எல்லோரும் சிறு பிள்ளைகள் அல்ல. மேடையில் பேசியதுபோல் இந்தச் சட்ட மன்றத்திலும் பேசுவதற்கு ? ஆயிரக் கணக்கான மக்களின் பிரதிநிதியாக இங்கு வந்துள்ளோம். எனவே இங்கு பேசும்போதாவது பொறுப்பையும் கடமையையும் உணர்ந்து பேச வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், குறிப்பாக ஒருவர் ஹரிஜன மக்களின் நலனைக் குறித்துப் பேசுவது போல ஒரு தப்பான கருத்தைச் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு ஹரிஜனங்களுக்காக வாங்கிக் கொடுக்கிற மாடுகள் பல அடிமாட்டுக்குப் போகிறது என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக பல ஆயிரக்கணக்கான ஜோடி மாடுகளை வாங்கிக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். மாடு வாங்கும்போது தாசில்தார் தொகுதி, M.L.A., M.P , வெல்பர் ஆபீஸர் ஆகியோர் கலந்து குறைந்தது நான்கு அல்லது ஐந்து ஆண்டிற்கு உழைக்கக்கூடிய மாடாக வாங்கிக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதையும் குறைகூறி கெடுப்பதற்காகவோ என்னவோ—இடுவார் பிச்சையைக் கெடுவார் கெடுத்தார் போல—கனம் அங்கத்தினர் குறை கூறுகின்றார். ஹரிஜனங்களுக்காக நல்லது பேசுகிறோம் என்ற முறையில் உள்ளதையும் கெடுத்துவிடாமல் இருக்கும்படி கனம் அங்கத்தினர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மக்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்லி நாட்டு மக்களுக்கு நன்மைகள் செய்வதில் சர்க்காருக்கு உண்மை விஷயங்களை உள்ளபடியே சொல்ல வேண்டிய கடமை உடையவர்கள் நாம் என்ற முறையில் தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை.

இதுவரையில் விவசாய அபிவிருத்திக்காக இனமாகவும், கடனாகவும் சுமார் ஒன்பது கோடி ரூபாய் நமது அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கிறது. அதற்காக ஏழை விவசாயிகளின் சார்பில் நான் அரசாங்கத்திற்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். உரம் கிடைப்பதில் நமது விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். சென்ற ஆண்டு 75,000 டன் உரம்தான் வழங்க முடிந்தது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அளவு போதாது.

[Srimathi A. S. Ponnammal] [6th March 1958

75,000 டன் உரம் எனது தொகுதியில் மாத்திரம் விவசாயிகளுக்கு பெர்மிட் கொடுக்கிறார்கள். காலா காலத்தில் உரம் கிடைக்காமல் மக்கள், விவசாய மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள், கோவாபரேடிவ் ஸ்டோருக்கு போய் உரம் கேட்கும்போது வரவில்லை என்பதைக் கேட்டு வருந்தித் திரும்புகிறார்கள். பின்பு ஒன்றிரண்டு மாதங்கள் கழித்து உரம் கிடைப்பதை அவர்கள் வாங்கி கடையில் 32 ரூபாய்க்கு விற்று விடுகிறார்கள். திரும்ப உரம் வாங்கும்போது 32 ரூபாய்க்கு விற்ற உரத்தை 52 ரூபாய் கொடுத்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். எனவே, உர உற்பத்தியை அதிகரித்து, அவைகள் காலா காலத்தில் கிடைக்கும்படிச் செய்யவும் அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, பூச்சி மருந்து. விவசாயிகளுக்கு, பூச்சி மருந்து பாதி மான்யமாகவும் பாதி பணத்திற்காகவும் கொடுக்கப்படுகிறது. பாதி பணத்திற்காகவும், பாதி மான்யமாகவும் கொடுக்கப்படும் மருந்தை, அந்த பாதி பணம் கொடுத்து மருந்தை அவர்களால் வாங்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள், ஏழை விவசாயிகள். ஆகவே, அந்தப் பாதிப் பணத்தையும் கடனாக விவசாயிகளுக்கு கொடுத்து உதவினால்தான் அவர்களால் நன்கு விவசாயம் செய்ய முடியும். விவசாயமும் நன்கு அபிவிருத்தி அடையும். அடுத்தபடியாக, நீர்ப்பாசனம். நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின்கீழ் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து பல நீர் தேக்கங்கள் கட்டுகிறார்கள், நமது சர்க்கார். குளங்களைத் தூரெடுக்க 10 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அது போதாது என்றுதான் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. வரட்சி மிக்கப் பிரதேசங்களில் உள்ள குளங்களை எல்லாம் பழுது பார்க்க ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த பத்து லட்சம் ரூபாய் போதாது. எனது தொகுதியை எடுத்துக் கொண்டால் சோழவந்தான், வத்தலகுண்டு பகுதிகளைத் தவிர மற்ற பிரதேசங்கள் எல்லாம் வரட்சியானவைதான். அன்னசமுத்திரம் என்ற ஒரு கண்மாய் இருக்கிறது. அதில் சிறுமலைத் தண்ணீரைத் தேக்கி வைக்க ஏற்பாடு செய்தால் 10 மைல் சுற்றளவில் உள்ள கிராமங்களுக்கு நல்ல செழிப்பைக் கொடுப்பதோடு நல்ல முறையில் விவசாயத்திற்கு அனுகூலமாக இருக்கும். அடுத்தது அழகன்பட்டியிலும் ஒரு கணமாய் இருக்கிறது. அங்கு 1,200-க்கு மேல் ஹரிஜனங்கள் இருக்கிறார்கள். அங்குள்ளவர்கள் ஓரளவு நிலம் உள்ள விவசாயம் செய்யும் மக்களாவார்கள். அங்குள்ள கிணறுகளில் தண்ணீரே கிடைப்பதில்லை. அவ்வளவு வரட்சியான பிரதேசமாகும் அது. இப்படிப்பட்ட இடங்களில் அவர்கள் நிலையை உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கனம் மராமத்திலாகா அமைச்சரை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக குடிதண்ணீர் விஷயம். கிராமங்களில் குடிதண்ணீர் வசதிக்காக 60 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் தாலுகாவின் தலைநகராகவும் அதிகப்படியான மக்கள் வசிக்கக் கூடிய நிலக்கோட்டையை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் குடிப்பதற்குக் கூட தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, நிதியமைச்சர் அவர்களும் சுகாதார அமைச்சர் அவர்களும் கருணை கூர்ந்து இந்த ஆண்டு எப்படியாவது நிலக்கோட்டைக்கு தண்ணீர் சப்ளை செய்து அதற்கு வேண்டிய வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் அங்கு வாழும் 7,000 மக்களின் சார்பில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கு இப்பொழுது கிடைக்கும் தண்ணீர் உப்புத் தண்ணீராக இருக்கிறது. அதுவும் தேவையான அளவு கிடைப்பதில்லை. கனம் ராஜாஜி அவர்கள் அமைச்சராக இருக்கும்போது அங்கு என்ஜினியர் வந்து பார்த்து இன்வஸ்டிகேஷன் செய்து ரிப்போர்ட்டும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. அதை நிராகரிக்காமல் எடுத்து எங்கள் தொகுதி மக்களுக்கு வேண்டியதைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* SRI P. VEERAPPA GOUNDER : தலைவர் அவர்களே, நிதியமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்தைப்பற்றி நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நம் நாடு, விவசாய

6th March 1958] [Sri P. Veerappa Gounder]

நாடு. விவசாயத்தில் வெற்றி பெற்ற நாடு. நம் நாட்டில் நன்கு விவசாயம் செய்வதற்கு, விவசாயிகளுக்கு போதிய உரங்கள், அம்மோனியம் சல்பேட் போன்ற உரங்கள் சரிவர போதிய அளவு கொடுப்பது கிடையாது. அதற்காக நான் விவசாய ஆபீஸர்களை குற்றம் சொல்லவில்லை. அக் குற்றம் சர்க்காரையும், அமைச்சர்களையுந்தான் சாருமே தவிர கிராமங்களில் உள்ள விவசாய அதிகாரிகளையோ அல்லது தாலுகாவில் இருக்கும் விவசாய டிபார்ட்மெண்ட் அதிகாரிகளையோ சாராது என்று நான் மிகவும் பணிவுடன் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கடந்த ஆண்டில் அம்மோனியம் சல்பேட் உரம், 1 லட்சத்து 40 ஆயிரம் டன் வழங்க நம் அமைச்சர்கள் திட்டமிட்டிருந்தார்கள். அந்தத் திட்டத்தை சரியான முறையில் நடத்தமுடியாது போய்விட்டது. அவ்வளவு உரங்கள் சேகரிக்க முடியாமல் 75,000 டன் உரம் தான் இவர்கள் சேகரித்திருக்கிறார்கள் என்று இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு லட்சத்தி நாற்பதாயிரம் டன் உரம் வழங்கத் திட்டம் இட்டிருந்த சர்க்கார் 75,000 டன் உரமே வழங்குவதாயிருந்தால், எப்படி விவசாயம் முன்னேற்றம் அடைய முடியும் என்று நான் கேட்கிறேன். எப்படி நம் விவசாயிகள் நல்லபடி விவசாயம் செய்து உணவுப் பற்றுக்குறையைத் தீர்க்க முடியும் என்று நான் கேட்கிறேன். இந்த ஆண்டில் ஒரு லட்சத்தி நாற்பதாயிரம் டன் அம்மோனியம் சல்பேட் உரம் வழங்கத் திட்டமிட்டிருந்தோம், ஆனல் அந்த உரம் போதிய அளவு கிடைக்காத காரணத்தினால் 75,000 டன் தான் வழங்கமுடியும் என்று கூறுகிறது இந்த அறிக்கை. ஆகவே, இந்த அம்மோனியம் சல்பேட்டிற்கு "ஆனல்" போட்டு விட்டார்கள். உரங்கள், விவசாயக் கருவிகள், மருந்து தெளிக்கும் கருவிகள் இப்படிப் பட்டவைகளை விவசாயிகளுக்கு காலாகாலத்தில் வேண்டிய அளவு கொடுக்காவிட்டால் விவசாய உற்பத்தி எப்படி பெருக முடியும்? அடுத்தபடி, பூச்சி மருந்து 50,000, 60,000 டன் என்று ஜில்லா வாரியாக அனுப்புகிறார்கள். ஒரு வருடத்தில் 10,000-டன் பூச்சி மருந்து கொடுக்கிறார்கள் என்றால் அதை பாதி விலைக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தின் உத்தரவு இருக்கிறது. அதன் விலை ஒரு பவுண்டுக்கு எட்டணு என்றிருந்தால் அதை நான்கணுவிற்கு கொடுக்க வேண்டும். அப்படி வரும் மருந்து மூன்று நான்கு மாதங்களுக்குள் தீர்ந்து விடுகிறது. பின் பூச்சி மருந்து வாங்கவேண்டுமென்றால், பாதி விலைக்குக் கிடைக்காது. முழு விலையும் கொடுத்துத்தான் வாங்கவேண்டும். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் கொடுக்கின்ற பூச்சி மருந்தின் மொத்த விலையில் ரூ. 15,000 வரையில் தான் சர்க்கார் சலுகை காட்ட முடியும் என்று இப்பொழுது நடக்கிறது. அதற்குமேல் இந்த பூச்சி மருந்துகளை விவசாயிகள் முழு விலை கொடுத்து தான் வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. இதனல் ஏழை விவசாயிகளுக்கு சொற்ப விலையில் மருந்து கிடைப்பதில்லை. பணக்காரர்கள் தான் இம்மாதிரியான பூச்சி மருந்துகளை முழுவிலையில் வாங்க முடிகிறது. ஆகவே சர்க்கார் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் சப்ளை செய்கின்ற பூச்சி மருந்துகள் பூராவையும் விவசாயிகளுக்கு பாதி விலையிலேயே விற்கவேண்டும் என்று உத்திரவு போடவேண்டும்.

அந்த மருந்து தெளிக்கும் கருவிகள் வேண்டும் என்று விவசாய டிபார்ட்மெண்டில் போய் கேட்டால் ஐயா, எங்களிடம் ஒன்றிரண்டு தான் இருக்கிறது. நாங்கள் இதை உங்களிடம் பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு கொடுத்துவிட்டால் நாங்கள் என்ன செய்வது? எங்களுக்கு கண்காட்சிக்காக வைத்திருப்பதற்கு வேறு சாமான்கள் இல்லையே என்றும் நீங்கள் வேறு எங்கேயாவது போய் வாங்கிக்கொள்ளுங்கள் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். நிறைய இந்த கருவிகளை வரவழைக்கக்கூடாதா என்று கேட்டதற்கு அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், "1957–58-ம் ஆண்டில் அரசாங்கத்திலிருந்து உங்கள் ஜில்லாவுக்கு எத்தனை கருவிகள் அவசியம்?" என்று கேட்டிருந்தார்கள், அவ்விதம் எழுதிக் கேட்டதின் பேரில் கணக்கு போட்டு பார்த்து 200 கருவிகள் அனுப்ப வேண்டும் என்று எழுதி அனுப்பினேம். அந்த 200 மருந்து தெளிக்கும் கருவிகள் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக 21 மருந்து தெளிக்கும் கருவிகள் மாத்திரம் அனுப்பினார்கள். 3–50 p.m.

அதை வைத்துக்கொண்டு ஒவ்வொரு தாலூகாவுக்கும் இரண்டு மூன்று கொடுத்தால் அதை வைத்துக்கொண்டு எப்படி உபயோகிப்பது என்று தெரியவில்லை. இதைப்பார்த்தால் எப்படியிருக்கிறதென்றால் "அவன் தின்பான் நூறு, நீ போட்டி இரண்டு" என்று சொல்வதைப்போல் இருக்கிறது. இவ்விதம் ஒன்று இரண்டு என்று கிடைப்பதை வைத்துக் கோண்டு அதை விற்பதா அல்லது வாடகைக்கு கொடுப்பதா என்று தெரியாமல் அவர்கள் கண்காட்சிச் சாலைக்கு தான் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறதே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. அடுத்தபடியாக டிராக்டர்கள், விதை விதைக்கும் கருவிகள் இன்னும் பலவித சாமான்கள் எல்லாம் சரியாக கிடைப்பதில்லை. சில கருவிகளில் சில விதைகளை பொறுக்க முடியும். இவைகளை எல்லாம் கொடுப்பதற்கு சில திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை ஒன்றும் ஆரம்பிக்காமல் இருக்கிறார்கள். சில கருவிகளை நாம் விலைக்கு கேட்டால் இதன் விலை 55 ரூபாய் 60 ரூபாய் ஆகும், அதனால் நீங்களே செய்து கொள்ளுங்கள் என்று தெரிவிக்கிறார்கள். ஆகவே இம்மாதிரிப்பட்ட கருவிகளை ஏன் அதிகமாக அனுப்பக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். இவ்விதம் விவசாயத்திற்கு அவசியமான கருவிகள் ஒன்றும் அதிகம் கொடுக்கப்படாமல் இருந்து வருகிறது. விவசாயத்தின் மீது, கண்ணை செலுத்தாமல் கண்ணை மூடிவிடுகிறார்கள். விவசாயம் நாட்டுக்கு முதுகெலும்பு போன்றது என்று சொல்லுகிறார்கள். விவசாயம்தான் நாட்டின் நிலைமையை உயர்த்தும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இவ்விதம் எல்லாவற்றிற்கும் விவசாயம் தான் முக்கியமாக விளங்குகிறது. அடுத்தபடியாக டீஸல் ஆயிலுக்கும் விவசாயத்திற்கும் வரி போடுவதாக இந்த பட்ஜெட்டில் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். உரலுக்கு ஒரு பக்கம் தான் இடி, மத்தளத்திற்கு இருபக்கமும் இடி என்று சொல்லுவது போல இந்த வரி விதிப்பு இருக்கிறது. ஒரு பக்கம் விவசாய வருமான வரி, மற்றொரு பக்கம் டீஸெல் எண்ணெய்க்கு வரி, இந்த இடிகளையும் விவசாயத்தை நோக்கி இடித்தால் விவசாயி உரலா அல்லது அவலா என்று தெரியவில்லை. இப்படி இரு பக்கமும் இடித்தால், அதாவது ஒரு பக்கம் விவசாய வருமான வரி, இன்னொரு பக்கம் டீஸெல் ஆயிலுக்கு வரி என்று வரிகளை போட்டு இடித்தால் விவசாயியின் நிலைமை என்ன ஆகும் என்று கேட்கிறேன். தயவு செய்து அரசாங்கத்தை வணக்கத்துடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த விவசாயத்தின்பேரில் வரியை விதிக்காமல் வேறு எந்த இனத்தின் பேரிலாவது வரியை விதித்திருக்கலாம். எனக்கு முன்னால் ஆளும் கட்சியிலிருந்து பேசிய சிலர் சொன்னார்கள், எதிர்கட்சிக்காரர்கள் வரி போடுகிறார்களே, வேறு எதன் மீதாவது வரி போடுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர இன்னதின் பேரில் வரி போடுங்கள் என்று குறிப்பிட்டு சொல்லவில்லை என்று. சற்று முன்புகூட ஒரு அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார் விவசாயத்தின் மீது இருக்கும் வரியை எடுத்து விட்டு வேறு ஏதாவது இனத்தின் மீது வரியை போடுங்கள் என்று. நானும் அதையேதான் குறிப்பிடுகிறேன், விவசாயத்தின் மீது இருக்கும் வரியை எடுத்துவிட்டு வேறு ஏதாவது இனத்தின் மீது வரியை விதித்தால் யாருக்கும் பாதிக்காத முறையில் இருக்கும் என்பதை சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

Sri K. PERIANNAN : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு வரவு செலவு திட்டத்தை கொண்டு வந்த நமது மதிப்பிற்குரிய நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு என் நன்றியை செலுத்துவதோடு நமது காருண்ய காங்கிரஸ் சர்க்காருக்கும் நன்றி செலுத்த கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். காரணம் எங்கள் வட்டாரமானது மிகவும் பிற்போக்கான வட்டாரம் என்பதை உணர்ந்து அமைச்சர் அவர்கள் கடந்த அக்டோபர் மாதம் ஒன்றும் தேதியன்று எங்கள் வட்டாரத்திலுள்ள பகுதிகளை பிளாக் அபிவிருத்தி இலாகாவோடு அமைத்திருப்பதாகும். அடுத்தபடியாக எங்கள் வட்டாரத்தில் எலக்ட்ரிசிட்டி இல்லாமல் அங்குள்ள மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது கடந்த பிப்ரவரி ஒன்றும் தேதியிலிருந்து கரண்ட் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதாகும். மேலும் எங்கள் வட்டாரம் மானாவாரியான புஞ்சை நிலங்களை கொண்

6th March 1958] [Sri K. Periannan]

டிருக்கிற வட்டாரமாக இருப்பதனுல் எங்கள் வட்டாரத்திற்கு பிப்ரவரி 21-ம் தேதி முதல் சின்னுறு ஸ்கீம் என்ற ஒரு திட்டத்தை ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் எங்கள் வட்டாரத்தில் இப்போது 700, 800 ஏக்கர் நஞ்சை நிலங்களாக சாகுபடி செய்வதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருப்ப தாகும். இந்த வசதி செய்துகொடுத்ததற்காக என் நன்றியை இந்த அரசாங்கத்திற்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதோடு பெரம்பலூர் வட்டாரத்தில் பிளாக் அபிவிருத்தி இலாகாவை அக்டோபர் மாதத்திலிருந்து ஏற்படுத்தியிருக்கிருர்கள். இரண்டாம் தேதியிலிருந்து அதோடு அந்த இலாகாவில் இன்னும் பல அதிகாரிகள் வந்து சேராமல் இருப்பதினுல் அங்கு வேலே ஆரம்பிக்கப்படாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே அங்கு உடனடியாக அதிகாரிகளே நியமிக்கவேண்டும் என்பதை அரசாங் கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன். மேலும் பெரம்பலூர் வட் டாரம் மிக பிற்போக்கான இடமாக இருக்கிறது. அங்கு இதற்கு முன்னுல் தனிப்பட்ட கம்பெனியாரால் ஜிப்ஸம் தொழில் நடத்தப்பட்டு வந்தது. இப்போது அந்த தொழிலே சர்க்கார் ஏற்று நடத்திளுல் அங்குள்ள ஏழை குடிகளுக்கு தொழில் கிடைப்பதற்கும் அதன் மூலம் தங்களுடைய ஜீவனத்தை நடத்திக்கொள்வதற்கும் ஏதுவாக இருக்கும் என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக பெரம்பலூர் தாலுகா தலேநகராக இருந்தும் சுற்று வட்டாரத்தில் 60, 70 மைல்களுக்கப்பால் சென்று ரயிலில் ஏறி போக வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, அரியலூரிலிருந்து பெரம்பலூருக்கும், துறை யூர், நாமக்கல் வழியாக சேலம் செல்வதற்கும் ரயில பாதை போட்டு இவ்வட்டார மக்களுக்கு இன்னும் அதிக உற்சாகமூட்டவேண்டு மென்று அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். 4-00 p.m.

அடுத்தபடியாக திருச்சிராப்பள்ளி ஒரு பெரிய ஜில்லா. தலே நகரமும் கூட. முக்கியமான இடமாக இருந்தும், குறிப்பாக திருச்சிமாநகரின் இடையிலே காவேரி சென்றும் கூட திருச்சிமா நகரத்திலுள்ள மக்களுக்குக் குடிதண்ணீர் வசதியில்லாமல் பெரும் கஷ்டப்படுகிருர்கள். அதேமாதிரி துறையூர் வட்டத்திலும், 15,000 ஜனத்தொகை கொண்ட மேஜர் பஞ்சாயத்து ஏரியாவாக இருந்தும் அதிலும் குடிதண்ணீர் கிடைக்காமல் மக்கள் பெரும் கஷ்டம் அடைகிருர்கள் அதற்கும் குடி தண்ணீர் கிடைக்க போதிய கவனம் செலுத்தி, உடனடியாக அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது சர்க்கார் குறிப்பாக தாழ்த்தப்பட்ட ஹரிஜன மக்களுக்கு எவ்வளவோ சலுகைகள் செய்யவேண்டுமென்ற அவாவில் நல்ல பல திட்டங்களைத் தீட்டியும், அதனுல் மக்கள் நல்ல பயன் பெற முடியாமல், இடையில் இருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களால் பலவிதத் தொல்லைகள் ஏற்பட்டு, காலாகாலங்களில் அந்த உரிமைகள் கிடைக்க முடியாமல்போகிறது. மேலும் ஹரிஜன மாணவர்கள் கல்லூரிகளில் படிக்க சர்க்கார் மானியம் கொடுப்பது, காலாகாலங்களில் கிடைக்க முடியாமல் மாணவர்கள் அதிகமாகக் கஷ்டப்படுகிருர்கள். கடந்த ஆண்டுக் குள்ள மானியம் இன்னும் சில கல்லூரிகளுக்குக் கிடைக்காமல் மாணவர் கள் கஷ்டப்படுகிருர்கள் என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இன்று ஹரிஜனங்கள் முன்னேறவேண்டுமென்று சர்க்கார் மனைக்கட்டுகள் வழங்குகிருர்கள். அதற்கு மானியம் 500 ரூபாய் கொடுத்தும், 250 ரூபாய் கடனுகக் கொடுத்தும் வருகிருர்கள். சொற்ப மானியம் வழங்குவதால் கட்டிடம் பலமாக இல்லாமல் குறுகிய காலத்தி லேயே, கட்டி முடிந்த 6 மாதங்கள், 1 வருஷத்திற்குள்ளாகவே கட்டிடம் வீழ்ச்சியடைகிறது. ஆகவே அந்தக் கட்டிட மானியத்தை 1,000 ரூபாய், 1,500 ரூபாய் என்று மாற்றி, நிரந்தரமாக ஏழைகள் ஜீவிக்கக்கூடிய நல்ல முறையில் அக்கட்டிடம் பழுதுபடாமல் இருக்க, அந்த மானியத்தை அதிகரித்து, அதிக தொகையைக் கொடுத்து ஆதரிக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த சர்க்கார் கடை நிலை ஊழியர்கள் என்று சொல்லக்கூடிய பெரும்பாலான கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள், என். ஜி. ஓ.க்கள் முதலானவர்கள் பெரும்பாலும் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்களுக்குத் தற்போது அரசாங்கம் கொடுக்கும் ஊதியம் போத வில்லை என்று பெரும் குறைபாடுகள், கூப்பாடுகள், இருப்பதால் அவர் களுக்கு இன்னும் அதிக ஊதியம் கொடுத்து அவர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இலங்கை இந்தியர் பிரச்னையில், பெரும்பாலும் தமிழகத்திலிருந்து இலங்கைக்குச் சென்றவர்கள், ஏழைகள், விவசாயிகள், பிற்பட்டவர்கள் என்பது நன்கு நாடறிந்த, உலகறிந்த உண்மை. இன்று இலங்கையிலே அவதியுறும் நம் தமிழகத்தவர்களைப் பற்றித் துயரமடை யாதவர்கள் யாரும் இருக்க முடியாது என்பதை பணிவன்போடு தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கு, குறிப்பாக இலங்கையில் இருப்ப வர்கள் நம் சென்னை மாகாணத்தைச் சேர்ந்தவர்களானதால் நம் மாகாணத்திலிருந்து ஒரு நல்ல திட்டத்தைத் தீட்டி இந்திய அரசாங்கத்தின் மூலமாக இலங்கை வாசிகளுக்கு நல்ல வழிவகை செய்து கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டு எனது தாழ்மையான உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

Sri C. MUTHIAH PILLAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த வரவு செலவு அறிக்கையைப் பாராட்டி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன். அவர்களைப் பாராட்டும்போது, சென்ற வருஷம் பட்ஜெட் கூட்டத்திலே என்னென்ன நாங்கள் எடுத்துரைத்தோமோ அவைகள் சென்ற ஒரு வருஷ காலத்தில் நடந்திருக்கின்றன, அதுவும் என் தொகுதியில் நடந்திருக்கும் வேலை காரணமாக அவரை நான் விசேஷமாகப் பாராட்டுகிறேன். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் 300 பேர்கள் ஜனத்தொகை கொண்ட ஊருக் கெல்லாம் பள்ளிக்கூடம், 5 மைல்களுக்கு ஒரு ஆஸ்பத்திரி, மற்றும் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் ரோடு வசதி எல்லாம் அடைந்த பிறகு இரண்டா வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இரண்டாவது ஆண்டிலேயே சிறிய கைத் தொழில்கள், பெரிய தொழில்கள் வசதி ஏற்பட்டுவருகிறது என்றால் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களும் நிதி இலாகாவும் செய்து வருகிற சேவை காரணமாகத்தான் என்பதற்காக என் பாராட்டை முதலில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்போது பேசப்படுகிற பேச்சுக்களைப் பார்த்தால், என் சுயநல எண்ணமாகச் சொல்கிறேன் என்று வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம். நமது நிதி அமைச்சர் இங்கேயே இருந்து பல நல்ல காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணம் என் மனதில் நிறைந் திருக்கிறது. மேன்மையுறுதலே தேவை என்றாலும், நானும், எங்கள் தொகுதி மக்களும் அப்படி ஆசைப்படுகிறோம்.

முதலாவதாக இந்த நிதி அறிக்கையைப் பார்த்தால் அதிலே மூன்று புதிய வரிகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள். வரி எவ்வளவுக்கெவ்வளவு போடு கிறார்களோ அவ்வளவும் வசூலித்து கிராமப்புறங்களில்தான் செலவிடப் படுகிறது. வரிகள் அதிகமாக அதிகமாக கிராமங்களில் செய்யப்படும் வேலைகள் அதிகமாகின்றன. இப்படி நல்ல முறையில், பயன்படும்படியான முறையில் செலவாகிறது என்பதைக் கண்கூடாகப் பார்க்கும்போது அதை நாம் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது. மிக விசேஷமான இந்தக் கொள்கையை நான் முழு மனதோடு ஆதரிக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக விவசாய வரி போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த விவசாய வரியை நன்கு ஆலோசித்துப் பார்த்தால் அதை யாவரும் வரவேற்பார்கள். ரீசெட்டில்மெண்ட் 1910-ல் நடந்தது. பிறகு 1930-ம் ஆண்டு, 20 வருஷத்திற்குப் பிறகு நடந்தது. ஐந்து முதல் பதினைந்து வருஷத் திற்கு ஒரு தடவை இந்த ரீசெட்டில்மெண்ட் நடக்கவேண்டும். வேலை காரணமாக செய்யப்படவேயில்லை. 1930-ல் இருந்து 1958 வரை, இது வரையில் ரீசெட்டில்மெண்ட் செய்யவில்லை. 1930, 1932-ல் விவசாயம்

செய்கிறவர்களுக்கு நெல் கலம் 10 அணா முதல் $1\frac{1}{4}$ ரூபாய் வரை கிடைத்து வந்தது. 1952-ம் ஆண்டில் நெல் விலை 10 அணாவிலிருந்து மூட்டை $19\frac{1}{2}$ ரூபாய்க்கு விற்கிறது. அதற்குத் தகுந்தார்போல் வரி போட்டிருக்கவேண்டும். இருபது வருஷங்களுக்கு மேல் செட்டில்மெண்ட் எடுக்காமல் சர்சார்ஜ், இன்கம் டாக்ஸ் இவைகள் மூலமாகக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது.

அடுத்தபடியாக இந்த எண்டெர்டெயின்மெண்ட் டாக்ஸ். இந்த டாக்ஸைப் போடும்போது இந்தத் தொழிலையே தேசிய மயமாக்கினால் நல்லது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சினிமா தியேட்டர்களை உடனடியாக தேசீய மயமாக்க வேண்டும். மேலும் இப்போது பாண்டியிலே ஒரு தியேட்டர் ஆரம்பித்து அதில் வரும் வருமானத்தை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். முன்பு மதுவினால் எவ்வளவு வருமானம் இருந்ததோ, அதே வருமானம் இப்போது சினிமா தியேட்டர் மூலம் கிடைக்கும். இப்போது இருக்கின்ற தியேட்டர்களை எடுத்துக் கொள்ளாவிட்டாலும், புதிதாக அரசாங்கமே கட்ட முற்பட்டால் அதன் வகையில் தியேட்டர்கள் மூலமாக சற்றேறக்குறைய 3 கோடி ரூபாய் வரும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்தப் பொழுதுபோக்கு வரி அதிகமாகப் போடுவதை நிறுத்திவிட்டு, சினிமா தியேட்டர்களைத் தேசீய மயமாக்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய இரண்டாவது யோசனை.

அடுத்தபடியாக, டீசல் எண்ணெய் மீது வரி போட்டிருக்கிறார்கள். 4-10 p.m.
நான் விசாரித்த வரையில் இதனால் பஸ் முதலாளிகளுக்குத் தான் அதிகமாக நஷ்டம் ஏற்படும் என்று கேள்விப்பட்டேன். சுமார் 40 பஸ்கள் வைத்திருக்கும் முதலாளிகள் இந்தப் புதிய வரியின் காரணமாக ரூ. 80,000 வரை கொடுக்கும்படியான சூழ்நிலை ஏற்படுமென்று கேள்விப்பட்டேன். பஸ் முதலாளிகள் மீது வரி போட்டதற்காக நான் வருந்தவில்லை. சில பஸ் முதலாளிகள் என்னிடம் வந்து முறையிட்டார்கள். அவர்களிடம் " இந்த வரி மத்திய சர்க்காருக்குப் போகவில்லையே, மாகாண சர்க்காருக்குத்தானே கிடைக்கப் போகிறது, இதைக் கொடுப்பதில் உங்களுக்கு என்ன கஷ்டம் " என்று கேட்டபொழுது, ஒன்றும் பதில் சொல்ல முடியாமல் ஒத்துக்கொண்டு போகும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டது. வடக்கே போகின்ற வரியை உயர்த்தாது, மாகாண சர்க்காருக்கு இந்த வரிப்பணம் கிடைக்கும்படிச் செய்ததைக் குறித்து நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கவர்னர் உரையில் நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பைக் கட்டுவதற்கு முன்னர் அதிகமாக நிலம் வாங்குவதற்குத் தடை செய்யப் போவதாகச் சொன்னார்கள். நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களை உடனடியாக இயற்றாமல், இம்மாதிரி பிரித்துப் பிரித்து சட்டங்கள் கொண்டு வருவதால் நிலச்சுவான்தார்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் மனக்கசப்பு ஏற்படுகிறது. " ceiling on personal cultivation " முறையைக் கொண்டு வந்தால் அதிலே அர்த்தம் இருக்கிறது. சொந்தத்திலே பண்ணை வைத்து விவசாயம் நடத்துகிறவர்களுக்கு கட்டுப்பாடும், வரம்பும் அவசியம் வேண்டும். எதிர் காலத்திலே, நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பை ஏற்படுத்தும்போது, அதிகப்படியாக இருக்கிற நிலத்தை யார் யாருக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நிர்ணயிக்கும்படியான சூழ்நிலை ஏற்படும். தஞ்சை ஜில்லாவில் குன்னியூர் அய்யர், வலிவலம் தேசிகர் போன்றவர்கள் 3,000 4,000 ஏக்கர்கள் சொந்தத்திலே பண்ணை வைத்துச் சாகுபடி செய்கிறார்கள். நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டும்போது, அதிகப்படி நிலத்தை யாருக்குப் பங்கிடுவது என்ற பிரச்னையும், சட்டம் கொண்டுவரும்போது குழப்பமும் வந்தே தீரும். ஆகையால் இப்பொழுதே நான் சர்க்காரை எச்சரிக்கிறேன். உடனடியாக " ceiling on personal cultivation " கொண்டு வரவேண்டும். முப்பது ஏக்கருக்கு மேல் சொந்தப் பண்ணை சாகுபடி செய்யக்கூடாது என்று சொல்லிவிட்டால், பாக்கியிருக்கும் நிலத்தை யாருக்குக் கொடுப்பது என்று சட்டம் செய்வது பின்னர்

சௌகரியமாக இருக்கும். புதிதாக நிலம் வாங்கக் கூடாது என்ற சட்டத்தைத் திருத்தி, "ceiling on personal cultivation" ஏற்படுத்தினால், முற்போக்கான பாதையில் நாம் செல்வதாக எல்லோருக்கும் ஒரு நம்பிக்கை ஏற்படும். ஆகவே, இதை அவசியம் கொண்டு வரும்படி வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே சமயத்தில் விவசாய வருமான வரி போடுகிற காலத்தில், "tax on cultivating tenants" என்ற ஒரு புதிய வரியையும் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். இப்பொழுது விவசாயிகளுக்கும், சாகுபடியாளர்களுக்கும், அவர்களுக்கு நிலத்தில் உரிமை இருக்கிறது, அவர்களை வெளியேற்ற முடியாது என்ற ஒரு உறுதியான ஏற்பாட்டைச் செய்து கொடுத்திருக்கிறோம். அப்படிச் செய்திருக்கின்ற நேரத்திலே, சிலர் வேறு தொழில்களுக்குப் போவதற்காக, அவர்களது சாகுபடி உரிமையை செண்டு ஒன்றுக்கு 3 அல்லது 5 ரூபாய்க்கு உள்வயனம் வைத்து அரசாங்கத்துக்குத் தெரியாமல் விற்று விட்டுப் போகும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு நிலத்தில் பாத்தியம் இருக்கிறது, அதற்காக ஒரு வரியும் செலுத்தவேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டால், சர்க்காருடைய பட்டாதாரராக வேண்டியிருக்கும். இதில் ஏற்படும் சட்டப் பிரச்னையைப் பரிசீலித்து, இந்த மாதிரி ஒரு வரியை ஏற்படுத்தி, அதைப் பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கே விட்டு விடலாம். நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டினால், விவசாய வருமான வரியை நம்பி இருக்க முடியாத நேரத்திலே, இந்த மாதிரி ஒரு வரியைக் கொண்டு வருவது நல்லது. விவசாயிகளின் பொருளாதார நிலை அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கின்ற நேரத்திலே, அவர்களுக்கு ஏற்றவாறு குறுகிய அளவிற்குப் போட்டால் வரி கொடுக்கத் தயாராய் இருப்பார்கள். நிலத்தில் அக்கறை காட்டி உழைப்பார்கள், உணவு உற்பத்தியும் பெருகும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக சிறிய நிலச்சுவான்தார்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தேர்தல் காலத்திலும் சரி, அதன் பிறகும் சரி, சிறிய நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிப்பதாக வாக்களித்திருக்கிறோம். இதற்காக ஒரு கமிட்டியைப் போட்டு எந்த வகையில் அவர்களுக்கு விலக்குக் கொடுக்கலாம் என்று அரசாங்கத்தார் ஏற்பாடு செய்வதாகத் தெரியவில்லை. மாதம் 15 ஆகிவிட்டது. அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படுமா, இல்லையா என்பதைத் தெளிவாகச்சொல்லி விட்டால் நல்லது.

MR. SPEAKER: உங்களுடைய நேரம் முடிந்துவிட்டது.

SRI C. MUTHIAH PILLAI: ஐந்து நிமிஷங்கள்தான் பேசியிருக்கிறேன்.

MR. SPEAKER: கனம் அங்கத்தினர் 4-5க்கு தனது உரையைத் தொடங்கினர். இப்பொழுது பத்து நிமிஷங்களுக்கு மேல் ஆகிவிட்டது. ஆகையால், 5 நிமிஷம் தான் பேசினேன் என்று சொல்லுவது தவறு. நான் குறிப்பு எழுதி வைத்திருக்கிறேன். சபாநாயகர் தவறு செய்து விட்டார் என்று சொல்வது தவறு. (சிரிப்பு).

SRI C. MUTHIAH PILLAI: அடுத்தபடியாக, ஜாதி ஒழிப்புப் பிரச்னை பற்றி ஒரு விஷயத்தை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இப்பொழுது ஹரிஜனப் பள்ளிக்கூடங்கள், ஜாதி ஹிந்துக்களின் பள்ளிக்கூடங்கள் என்று இரண்டுவிதப் பள்ளிகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. ஹரிஜன நல இலாக்காவினர் ஹரிஜனங்களுக்கென்று தனியாகப் பள்ளிக்கூடங்களை நடத்துகிறார்கள். இதிலே ஹரிஜன மாணவர்கள் ஐந்து வயது வரையிலும் படித்துவிட்டு, ஹைஸ்கூல்களுக்கு வரும்பொழுது ஜாதிப் பிரிவினை உணர்ச்சி ஏற்படுகிறது. குழந்தைகள் உள்ளத்திலே ஜாதி வித்தியாச உணர்ச்சி ஏற்படக்கூடாது. ஆகவே, ஹரிஜனங்களுக்கு என்று தனியாக நடக்கும்

பள்ளிக்கூடங்களை மூடிவிட்டு, ஜாதி ஹிந்துக்கள் படிக்கும் பள்ளிக்கூடங்களில் அவர்களைச் சேர்க்கவேண்டும். இதைப்பற்றி சட்ட சபையில் ஏதாவது சொல்லுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் எல்லா மாணவர்களும் படிக்கலாமென்று இருக்கவேண்டும்.

தஞ்சை ஜில்லாவிலே பதனித் தொழிலை நடத்தி வந்தவர்கள் அதை நிறுத்திவிடும்படியான கேவலமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. லைசென்ஸ் இல்லாமல் அவர்கள் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பிச்சைக்கும் போகும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே உடனடியாக அவர்கள் அந்தத் தொழிலை நடத்துவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். (கனம் சபாநாயகர் மணியை அடித்து, அடுத்த அங்கத்தினரைப் பேசும்படி கேட்டுக்கொண்டார்.)

Sri T. IRUSAPPAN : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் 1958–59-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை மீது நான் சார்ந்துள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வந்துள்ளேன். சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு நிதி நிலைமை சீர்பட்டிருப்பதாக மிகவும் பெருமையுடன் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நமது நாடு விவசாயத்தை நம்பி வாழக் கூடிய நாடு. விவசாய மக்கள் அதிகமாக வாழக்கூடிய தென்னகத்திலே அவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை மேலும் பாதிக்கக்கூடிய வகையில் வரிகளைக் கொண்டு வந்திருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. வடநாட்டிலேயிருந்து கொடுத்த பணத்தை வாங்கமுடியாத சர்க்கார் விவசாயிகள் தலையிலே கையை வைப்பதை வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன். கிராமப் புறங்களிலே "விறகுத் தலைவனுக்குக் காய்ச்சல் வந்தால் விறகால் அடித்தால் போகும்" என்று சொல்லுவார்கள். அதைப்போல, விவசாயத்திற்கு வேண்டிய வசதிகள் வேண்டுமென்றால், விவசாயிகளேதான் பணம் கொடுக்க வேண்டும் என்கிற முறையில் வரிவிதித்திருக்கிறார்கள். ஏழை ஹரிஜன மக்களுக்கு கிணறுகளை வெட்டுகிறோம், பள்ளிக்கூட வசதிகளைச் செய்துகொடுத்திருக்கிறோம் என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள்.

என்னுடைய தொகுதியிலே பல தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் காளைமாடுகள் வாங்குவதற்கும் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கும் பணம் கேட்கிறார்கள். ஒரு பகுதியிலே 500 வீடுகளுக்குக் குறையாமல் இருக்கின்றன. ஏதோ சிலருக்கு இரண்டு காளைகளைக் கொடுத்துவிட்டால் மட்டும், ஹரிஜனங்கள் முன்னேற வழியிருக்கிறதா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். தரிசு நிலங்களைப் பண்படுத்த கிணறுகள் வெட்டுவதற்குப் பணம் கேட்டால், தரிசு நிலத்தை நம்பிப் பணம் கொடுக்க முடியாது, அடமானமாக ஏதாவது வைத்தால் தான் கொடுக்க முடியுமென்று சொல்லுகிறார்கள்.

(உதவி சபாநாயகர் தலைமை வகித்தார்.) 4–20 p.m.

ஏழை விவசாயிகள் ஏதோ 200 அல்லது 300 ரூபாய் கடன் வாங்க வேண்டும் என்று ஒருவரை அணுகினால், அவர் அந்த சிறு தொகையைக் கொடுத்துவிட்டு நிலத்தை தன்னிடம் கொடுத்துவிடும்படி கூறுகிறார். ஆகையால் விவசாயிகளுக்கு கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. சர்க்கார் இவர்களுக்கு 10 வருஷ லோன் அல்லது 15 வருஷ லோன், தக்காவி கடனுக கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனது தொகுதியாகிய சேலம் ஜில்லா, ஆத்தூர் தாலூகா வட்டாரத்தில் நில வளமும் நீர் வளமும் பொருந்தியிருந்தும் கூட, சில வரண்ட இடங்கள் இருக்கின்றன. அங்கு தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒருவராவது சுபிட்சம் அடைந்ததாகக் காணோம். ஐந்து ஆண்டு காலமாக இங்கு தரிசு நிலங்களுக்கு தீர்வை செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு இன்னும் அந்நிலங்கள் கொடுக்கப்படவில்லை. கணக்குப் பிள்ளையைக் கேட்டால் தாசில்தாருக்கு அனுப்பியிருக்கிறேன் என்று

[Sri T. Irusappan] [6th March 1958

சொல்லுகிறார். தாசில்தாரைக் கேட்டால் என்னிடம் வந்து சேரவில்லை என்று சொல்லுகிறார். இதைப்பற்றி என்னிடம் வந்து சொன்னார்கள். கணக்குப்பிள்ளை இந்த ஏழைகளைப் பார்த்து "எம்.எல்.ஏவிடம் சொல்லி விட்டீர்களே, அவர்களிடத்திலேயே போய் வாங்கிக்கொள்ளுங்கள்" என்று சொல்லுகிறாரும். நான் இதைப்பற்றி கலெக்டரிடம் சொன்னேன். அவர்கள் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. இந்த விஷயத்தில் கணக்குப்பிள்ளை மற்ற அதிகாரிகளுக்குத் தகுந்த உத்திரவு பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் ராமநாயக்கன்பாளையம் என்ற இடத்தில் ஒரு ஏரி கட்டவேண்டும் என்று சொன்னேம். இதைப்பற்றி குமாரசாமி ராஜா காலத்திலேயே பரிசீலிக்கப்பட்டது. இதனால் 5,000 எக்கரா நஞ்சை நிலங்கள் வளம் பெறும். ஆறு, ஏழு ஆண்டுகள் ஆனபோதிலும் இதில் ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. இங்கு உடனடியாக ஏரியைக் கட்ட வேண்டும். இந்த ஏழை ஜனங்கள் காட்டுப் பிரதேசத்தில் அவல நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு குடிக்கத் தண்ணீர் இல்லை. இருப்பதற்கு வீடு இல்லை. அவர்கள் குழந்தைகள் படிப்பதற்கு பள்ளிக்கூடம் இல்லை. அவர்களுக்கு உடனடியாக ஏதாவது வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும்.

ஹரிஜன் வெல்பேர் டிபார்ட்மெண்டில் என்னை ஒரு மெம்பராக சேர்த்துக்கொள்ளவில்லை. தி.மு.க. வைச் சேர்ந்தவன் என்பதனாலோ, எதிர் கட்சியைச் சேர்ந்தவன் என்பதினாலோ, அங்கு இருக்கக் கூடிய ஊழல்களை அம்பலப்படுத்திவிடுவேன் என்பதனாலோ, என்னை ஒரு மெம்பராக சேர்த்துக்கொள்ளவில்லை. நான் இதைப்பற்றி ஜில்லா கலெக்டரைக் கேட்டேன். அவர் என்னை கமிட்டியில் ஒரு மெம்பராகபோட்டு இருப்பதாக சொன்னார். ஆனால் எந்தக் கமிட்டிக்கும் எனக்கு அழைப்பு வரவில்லை. என்னுடைய தொகுதியில் இரண்டு ஹரிஜன மாணவர் விடுதிகள் இருக்கின்றன. அந்தத் தொகுதியின் பிரதிநிதி என்ற காரணத்துக்காக என்னை அந்தக் கமிட்டியில் ஒரு மெம்பராக போட்டிருக்கவேண்டும் அல்லவா? ஆனால் அப்படிச் செய்யவில்லை. அங்கு காங்கிரஸ்காரர்கள் தான் இருக்கிறார்கள். மேல் சாதிக்காரர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்தப் பிள்ளை ஏழை என்பது தெரியுமா? எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களை இந்த கமிட்டியில் பிரதிநிதித்துவம் கொடுத்து சேர்த்துக் கொண்டால்தானே ஜன நாயக ஆட்சி முறை நடப்பதாகச் சொல்லமுடியும்?

முதுகளத்தூர் கொல்லைக்குப்பின் சாதிப்புரட்சி இப்பொழுது பல கிராமங்களுக்கு பரவிக்கொண்டு தான் இருக்கிறது. அதைப் பரவாமல் தடுக்க சர்க்கார் ஏதாவது தடை செய்ய வேண்டும். தீண்டாமை ஒழிப்புக்கு பிரசாரம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. கிராமங்களுக்குச் சென்று பிரசாரம் செய்ய வேண்டும். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிடத்தில்தான் இந்தப் பிரசாரம் செய்யப்படுகிறது. ஜாதி இந்துக்கள் இருக்கும் இடங்களில் செய்வதைக் காணோம். இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன் ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்தது. ஒரு ஹரிஜன ஆசிரியர் சைகிலில் போய்க்கொண்டிருந்தார்களாம். சாதி இந்துக்கள் அவர்களை அடித்து விட்டார்கள். சரியான புரூப் இல்லை என்று சொல்லி கேசை தள்ளிவிட்டார்கள். சாதி இந்துக்கள் சாட்சி சொன்னால் கேசை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் சாட்சியம் சொல்லுவதற்கு யாரும் முன்வரவில்லை. இம்மாதிரி எல்லாம் இல்லாமல் ஜனநாயக ஆட்சி நடைபெறவேண்டுமென்ற முறையில் தென்னாடு தனியாகப் பிரிய வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வாழ்க திராவிடம். வணக்கம்.

4-25 p.m. SRI A. S. SUBBARAJ: உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நிதி மந்திரி அவர்கள் இங்கு சமர்ப்பித்திருக்கும் பட்ஜெட்டை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல நான் ஆசைப்படுகிறேன். நமது மாகாணம் எல்லாத் துறைகளிலும் முன்னேறி யிருக்கிறது. அதிலும் முக்கியமாக நீர்ப் பாசன விஷயமாக பல திட்டங்கள் இங்கு குறிப்பிட்டிருந்தாலும் பெரிய திட்டங்கள்

6th March 1958] [Sri A. S. Subbaraj]

இனி நமது மாகாணத்தில் இல்லை. ஆகவே சிறு திட்டங்களுக்காக பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி ஒதுக்கி இருக்கிற பணம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் அம்மாதிரி திட்டங்கள்தான் நமது மாகாணத்திலும், பிராந்தியத்திலும் அதிகமாக இருக்கின்றன. ஆகவே மாகாணத்தில் இன்னும் அதிகமாக இந்தத் திட்டங்களுக்காக பணத்தை ஒதுக்கி இருக்கவேண்டும். எப்படி இருந்த போதிலும் எல்லா வழிகளிலும் அதிக பணம் செலவழிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பெரிய திட்டம் நமது மாகாணத்தில் இல்லாது போனாலும், நமது அண்டை மாகாணமாகிய கேரள மாகாணத்தில் நிறைய ஆற்று நீர் சமுத்திரத்தில் வீணாகப் போகிறது. இதைத் தடுக்க வேண்டும் என்று பல ஆண்டுகளாக சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள். இப்போது பரம்பிக்குளம் திட்டம் பற்றித்தான் பேசப்படுகிறது. ஆனால் கிரியாறு, கல்லாறு, பம்பையாறு முதலிய திட்டங்கள் எல்லாம் பேசப் படாமல் இருக்கின்றன. அதை அப்படியே விட்டு விடாமல் அவசியமாக எல்லாத் திட்டங்களையும் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள் கிறேன், ஏனென்றால், மதுரை, ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி முதலிய ஜில்லாக்களுக்கு மேற் சொன்ன திட்டங்கள் மிகவும் உதவியாக இருக்கும். ஆகையால் இதைப்பற்றி கேரள சர்க்காருடன் பேசி தீர்க்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மின்சாரத் துறையில் மிகவும் முன்னேறியிருக்கிறோம் என்பது நன்றாகத் தெரியும். ஆனால் விவசாயிகள் பம்பு செட்டுகளுக்காக 'மினிமம்' சார்ஜ் கட்ட வேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்படுவதால் மிகவும் கஷ்டப் படுகிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்றால் மினிமம் சார்ஜ் கட்டுவதற்குப் பதிலாக அவர்கள் எவ்வளவு மின்சாரம் உபயோகிக்கிறார்களோ அதற்குண்டான தொகையை வசூல் செய்ய வேண் டும், என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

குறிப்பாக காடுகள் வளர்ப்பு விஷயத்தில் அரசாங்கம் அதிக கவனம் செலுத்துவதாக எழுதப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் அதே சமயத்தில் அநேக பிராந்தியங்களில் காடுகள் அதிகமாக அழிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதை நாம் பாதுகாக்க வேண்டும். அது மட்டும் அல்ல. ஜமீன் பிரதேசத்தில் இப் போது காடுகள் அழிக்கப்பட்டு அங்கு விவசாயம் நடந்து கொண்டு வரு கிறது. காபி உணவு, பருத்தி முதலிய பயிர்கள் விவசாயம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. அங்குள்ள சிறு குடியானவர்களை வெளியேறச் சொல்கிறார் கள். இம்மாதிரி விவசாயிகளை முதலில் வெளியேற்றாமல் தடுக்க வேண் டும். அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும். பெரிய விவசாயிகள் வெளியேறினால் பாதகம் இல்லை. ஆனால் சிறு விவசாயிகளுக்கு பாது காப்பு அளிக்க வேண்டும்.

அதே சமயத்தில் அவர்களுக்கு பட்டா போட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் என்பது முக்கியம். இப்பொழுது சர்வே நடந்து கொண்டு வருகிறது. சர்வே முடிந்து இன்னும் செட்டில்மெண்ட் முடியவில்லை. செட்டில் மெண்டை அவர்களுக்கு உடனே செய்யாவிட்டாலும் அவர்களுக்கு பாது காப்பு கொடுக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக காடுகள் அழிப்பு விஷயத்தில் சர்க்கார் பொது மக்கள் அடங்கிய ஒரு அட்வைசரி கமிட்டியைப்போட்டால் அவர்கள் காட்டிலாகா உத்யோகஸ்தர்களுடன் கலந்து காடுகளை எப்படி மாற்றுவது என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வது என்பதையெல்லாம் அரசாங்கத்திற்கு சொல்லிக்கொள்ள முடியும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். 4–30 p.m.

கூட்டுறவு சம்பந்தமாக எங்கள் பிராந்தியத்தில் இப்பொழுதுதான் ஜமீனிலிருந்து எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்வே முடிந்த கார ணமாக அவர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் உதவி கொடுக்க முடியவில்லை. அதனால் அவர்களுக்கு அரசாங்க உதவி கிடைக்கும்படி செய்வதற்கு

அங்கே நில அடமான பாங்குகள் இதுவரையிலும் ஏற்படவில்லை. அங்கே அதை துரிதமாக ஏற்படுத்தி நடத்தும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் கூட்டுறவு மூலமாக கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கு சில லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது நமது மாகாணத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் வீட்டு வசதிகள் செய்து கொடுத்து வருகிறார்கள். அதைப் போலவே அங்கும் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளு கிறேன். இன்னும் அதற்கு அதிகப்படியான பணம் ஒதுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ரோடு வசதிகள் சம்பந்தமாக அதிகப்பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவைகள் எல்லாம் பெரிய ரோடுகளுக்குத்தான் செலவு செய்யப்படு கிறது. கிராமங்களுக்கு வருகிற ரோடுகளுக்குச் செலவு செய்யப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. இப்பொழுது கப்பி ரோடுகளாக போட்டாலும் அவைகளை மெட்டல் ரோடுகளாகப் போட்டால் நல்லதாக இருக்கும். கப்பி ரோடுகளாக போடுவதால் அது சீக்கிரத்தில் பழுதடைந்து விடுகிறது. மெட்டல் ரோடாகப போட்டால் பணம் நல்ல முறையில் செலவு செய்யப்படுவதோடு கப்பி ரோடுகள் போடுவதில் விரயம் ஆகும் பணம் நல்ல முறையில் செலவு செய்யப்படுவ தாக ஆகும். லோகல் டெவலப் மெண்ட்மூலமாக ரோடுகள் போடப் பட்டவைகளுக்கு உடனடியாக அவைகளை கல் ரோடுகளாகப் போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிப் போட்டால் மேற்கொண்டு 1,200 மைல்களுக்குப் போடுவதாய் குறிப்பில் இருக்கிறது. முன்பு போட்ட ரோடுகளுக்கு கல் போடாமல் புது ரோடு போடுவதால் பிரயோசன மில்லை. வீண் மக்கள் பணம் தான் நஷ்டம்.

பல மாவட்டங்களில் பெரிய பெரிய இடங்களில் தொழிற்சாலைகளை அமைக்கிறார்கள். கிராமங்களிலும் ஓரமான இடங்களிலும் எந்த வித மான தொழிற்சாலைகளும் அமைக்கப்படுவதில்லை. சகல தொழிற்சாலை களும் பரவலாக எல்லா இடங்களிலும் இருக்கும்படியாக அமைக்கவேண்டும். எந்தந்த இடங்களில் தொழிற்சாலைகள் இல்லையோ அங்கேயெல்லாம் தான் புதிய தொழிற்சாலைகளை புதிதாக ஆரம்பிக்கும்போது ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதுபோலத்தான் ஆஸ் பத்திரிகைகளை அமைக்கும்போதும் ஆஸ்பத்திரிகள் இல்லாத இடங்களில் அமைக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மாவட்ட தலை நகரங்களிலும் தாலூகா ஹெட்குவாட்டர்களிலும் தான் அமைக்கவேண் டும் என்று அமைக்கக்கூடாது எந்தந்த இடங்களில் இல்லையோ அந்தந்த இடங்களில் அமைக்கவேண்டும். அவைகளுக்குத்தான் முதல் இடம் கொடுக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது விவசாய வருமான வரியைப் போடப் போகிறார்கள். அந்த வரி வரவேற்கத்தக்கதானாலும்கூட அது சிறு விவசாயிகளை அதிகமாக பாதிக்கும். அவர்கள் கணக்குக் கொடுக்கும் முறையில் அவர் கள் அதிகாரிகளிடத்தில் சிக்காமல் இருக்கும் அளவில் அரசாங்கம் அதை கவனித்து யோசனை செய்து அந்த முறையில் அந்த வரியை விதிக்கும்படி யாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எனக்குப் பேசுவதற்கு இந்த சந்தர்ப் பத்தை அளித்ததற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளு கிறேன்.

* SRI A. A. RASHEED : Mr. Deputy Speaker, I rise to welcome the budget presented by the Hon. Finance Minister for the year 1958–59. There is the 'Panch Shila' for the whole of India, a policy welcomed and acclaimed by all over the World. Let us have a Panch Shila in the economic field also. The Panch Shila in the economic field should include (1) good food, (2) good clothing, (3) a roof to live in, (4) employment and (5) social welfare. That is

6th March 1958] [Sri A. A. Rasheed]

the Panch Shila which I contemplate. Any budget which gives these things should be considered a good budget. Analysing the budget presented to the Assembly by the Hon. Finance Minister, I think it solves most of the problems I have narrated and hence it should be welcomed by one and all. Moreover, it is a surplus budget.

Sir, during the British regime, the Central Government's budget depended on two things, viz., rains and rails. I refer to total rainfall, and income from the Railways. Though our budget is somewhat dependent on rains, it is not dependent on rails. Once the Projects like Sathanur, Amravathi, Krishnagiri, and Manimuthar bear fruit, I am sure our food problem would be solved since the shortage is only two lakhs of tons. I regret to state that no mention has been made in the budget about Krishna-Tungabhadra-Palar Project. Though the scheme could not be included in the Second Plan, at least a survey should be made during the Second Plan period. We must impress upon the Andhra Government as well as the Central Government that it is in their own interest as well as ours that it should be taken up, because, it would solve their flood problem and it would solve our food problem.

Sir, I regret to state that our outlook on life is becoming narrower. We are trying to convert our State into a sort of puritan one. On the pretext of the enforement of the Prohibition Act, Suppression of Immoral Traffic Act, Gaming and Betting Act, innocent persons are being arrested and sometimes they are tortured too. Since the Kodambakkam incident is *sub judice*, I shall not refer to it. But, I wish to point out that such incidents do take place and innocent people are tortured. In order to allay the fear in the public mind that the police is there to persecute the innocent and not to prosecute the guilty, let us hold an enquiry. Let us also remember that we cannot reform society by legislation. We have to educate our people by propaganda.

It is disappointing that the Union Government have not accepted our request to increase their grant under Income-tax. They have increased from 55 to 60 per cent. I think the resignation of Sri T. T. Krishnamachari is indeed regretable and had he been in the Central Cabinet, I am sure he would have been something more.

Sir, recently, our Minister for Industries issued a statement in which he expressed the fear that the aluminium factory might not be located in Salem as other States are clamouring for it and want that the factory should be established in their own States. If that is a fact, I am afraid we will be giving a sort of fillip to the separatist move of the Opposition parties. Let us tell the Central Government that the factory should be established in Salem as was originally planned.

Since I belong to the Leather Industry, I would like to say a few words, about that industry. Sir, the Open General Licence

system was abolished last year. The leather industry has been famous for the production of East India tanned leather which was earning Rs. 25 to 30 crores. Unfortunately, after the abolition of the Open General Licence system our export has been reduced from 6,500 bales a month to 2,500 bales a month.

4–40 p.m. Nearly 50 per cent of the tanneries have already been closed down or are in the process of being closed down. The other 50 per cent of the tanneries are working only with 30 or 40 per cent of their capacity. Therefore, I urge upon this Government to represent to the Central Government to revive the Open General Licence as the tanning industry is a vital industry in South India or issue licences freely and expeditiously so that this industry which is giving employment to nearly 10,000 persons in South India can be saved.

Sir, the trade also expects financial help in the form of loans. In the Budget only Rs. 25 lakhs have been set apart for giving loans to minor industries. I think this is only a negligible amount and we should ask the Life Insurance Corporation—about which we have heard a lot—that they should set apart at least Rs. 5 to 6 crores to Madras so that this amount could be utilized for all the industries which ask for loan.

Recently to a supplementary question put in this House, the Hon. Minister for Industries stated that because we were not having oil wells, we need not have an oil refinery in Madras. It is not an economic policy. It is not a wise policy. Bombay has no oil well but still they have got an oil refinery. Why not we also have an oil refinery in Madras? I think, we must impress upon the Central Government that we should also have an oil refinery in Madras.

Coming to the needs of the City, Sir, roads are in a very bad and unbearable condition. This is mainly due to the fact that the Government are not giving the due share of the income derived from the Motor Vehicles Tax to the Corporation of Madras. I think, the Corporation is entitled to nearly 50 per cent of the proceeds. We have only given a pittance of Rs. 6 lakhs and it should be increased to at least Rs. 25 lakhs more. The Capital City of the Madras State should have better roads than what we are having to-day.

As regards the Housing Scheme, I would like to draw the attention of the Government to the fact that in England they are constructing nearly one lakh houses every year. What is the number of houses that we are constructing in our State? I think, it is not even one per cent of the houses constructed there. It comes to 1,000. I doubt even whether 1,000 houses are constructed in a year. Although we seem to spend a lot of money in Madras alone, there are still other districts where houses should be constructed but we are not doing it.

6th March 1958] [Sri A. A. Rasheed]

Sir, the system of hand-cart pulling must be abolished. It is not good to say that we cannot find alternative employment for these hand-cart pullers. It is a pathetic sight to see all these hand-cart pullers pulling in hot sun in mid-day when even mad dogs do not run. I think, they should be found some less arduous jobs. In this connection, I would like to suggest that rickshaws and cycle-rickshaws should also be abolished and let us treat humanbeings as humanbeings and let not humanbeings be treated as beasts of burden. Thank you, Sir.

SRI M. JANGAL REDDIAR : அன்புக்குரிய உபசபாநாயகர் அவர்களே, இந்த பட்ஜெட் உரையின் மீது நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த உரையில் ஒரு கோடியே நாலு லட்சம் ரூபாய் துண்டு விழுந்திருக்கிறது. இப்பொழுது அரசாங்கத்தாரால் கொண்டு வந்திருக்கும் பட்ஜெட்டைப் பார்த்தால், விவசாயம் அழிந்துவிடும்போல் தோன்றுகிறது. விவசாயிகளுக்கு மூவாயிரம் ரூபாய்க்கு மேற்கொண்டு வருகிற வருமானத்தின் மீது வரி விதிப்பதென்றால், அதற்கென்று தனியாக கணக்கு வைத்துக் காட்டமுடியாது. விற்பனை வரி அதிகாரிகளால் எப்படி சின்னச் சின்ன வியாபாரிகள் கஷ்டத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோ, அதே கஷ்டங்கள்தான் விவசாயிகளுக்கும் இந்தச் சட்டத்தினால் ஏற்படும் என்று நான் கூற விரும்புகிறேன். ‘ உங்களுக்கு வேண்டுமானால் அப்பீல் செய்துகொள்ளுங்கள் ’ என்று சின்னச் சின்ன வியாபாரிகளைச் சொல்வதால் அவர்கள் படும் அவஸ்தைதான் இனி விவசாயிகளுக்கும் ஏற்படும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஒரு விவசாயிக்கு, இரண்டு வருஷம் நன்றாக விளைந்தால் மறுபடியும் இரண்டு, மூன்று வருஷங்கள் பூச்சித் தொந்தரவு முதலியன ஏற்பட்டு அல்லது, இம்மாதிரி காரணங்களால் பயிர் சாவியாகப் போய் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, நிரந்தரமாக ஒரு வருஷத்தில் இவ்வளவு லாபம் வரும் என்று நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாது. மழையை எதிர் பார்த்த மானாவாரிப் பிரதேசங்கள்தான் குறிப்பாக எங்கள் ஜில்லாவிலும், பொதுவாக தமிழ்நாட்டிலும் அதிகமாக இருக்கின்றனவே தவிர, காவிரிப் பாசனப் பிரதேசம் போல் அதிகமாக இல்லை.

டீசல் எண்ணெய்க்கு வரி கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இவ்வரியிலிருந்து விவசாயிகளுக்கு ஏதாவது விதி விலக்கு உண்டா என்று தெரியவில்லை. விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில், அவர்களுக்குப் பர்மிட் முறை ஏற்படுத்தி, அதிக வரி இல்லாமல் டீசல் எண்ணெய் அவர்களுக்கு விநியோகிக்கப்படுமா என்பது அதில் ஒன்றும் காணப்படவில்லை.

சினிமாவுக்கு வரி போடுகிறார்கள். தமாஷா வரி போடுவதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஏழை எளிய விவசாயிகளும், தொழிலாளர்களும் பார்க்கக்கூடிய அளவில், நாலணா, எட்டணா வகுப்புக்களைப் பொறுத்தவரையிலாவது விதிவிலக்கு கொடுத்து, அவர்களுக்கு வரி போடாமல் இருக்கும்படி நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். பகல் முழுதும் உழைத்து அலுப்பின் காரணமாக, கையில் ஏதோ காசு கிடைத்த சமயத்தில் ஓய்வாக இரண்டு மணி நேரம் சினிமா பார்க்கலாம் என்று போனால், அவனிடமிருந்தும் இந்த அரசாங்கம் பணத்தை உறிஞ்சுவதற்கு நினைக்காமல், அவர்களுக்காவது விதிவிலக்கு கொடுக்கவேண்டும். அப்படி விதி விலக்கு கொடுப்பதினால் குறையும் பணத்தை, உயர் வகுப்புகளுக்கு, அதாவது ஒரு ரூபாய்க்கு மேல் டிக்கட் உள்ள வகுப்புகளுக்கு வரி விதித்து தொகையை வசூலித்துக்கொள்ளலாம். எப்படியும் கீழ் வகுப்புகளுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

[Sri M. Jangal Reddiar] [6th March 1958

விவசாய வருமான வரியானது சுமார் 80 சதவிகிதம் உள்ள விவசாயி களைத்தான் பாதிப்பதாக இருக்கிறது. எங்கள் ஜில்லாவில் ஆலைக்கு கரும்பு பயிரிட்டுக் கொடுக்கும் விவசாயிகளைத் தவிர, உணவுப் பொருள் பயிரிடும் விவசாயிகளின் நிலைமையை எடுத்துக்கொண்டு பத்து வருஷக் கணக்கைப் பார்த்தால், கடன்காரனாக இருக்கும் விவசாயியைத்தான் பார்க்க முடியுமே தவிர, சௌகரியமாக இருக்கிறவனைப் பார்க்கமுடியாது. எந்த விவசாயியும் கடனாளியாகிப்போய் கீழ் தசையில் போவதைத்தான் பார்க்கிறோமேயொழிய ஒருவனும் முன்னுக்கு வரவில்லை, சௌகரியமாக இருக்கவில்லை என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பட்ஜெட்டில் குறைந்திருக்கும் தொகை ஒரு கோடி நாலு லட்சம் ரூபாய். நாம் கொஞ்சம் சிக்கன முறையில் இருந்தால் ஒரு வரியும் போடாமலேயே இதைச் சேர்த்துக்கொள்ளலாம். பெரிய நகரங்களில் தேவைக்கு அதிகமாக வீடு வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு ஏன் வரி விதிக்காமல் இருக்கிறார்கள் என்று கேட்கிறேன்.

மகாத்மா காந்தி என்று சில விவகாரத்தில் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் இந்த அரசாங்கம் 500 ரூபாய்க்கு மேற்பட்டு சம்பளம் யாரும் வாங்கக் கூடாது என்று அவர் சொன்ன திட்டத்தை இவர்கள் கையாண்டு கொண்டிருக்கிறாரா என்று நான் கேட்கிறேன். ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேற்கொண்டு சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருப்பவர்களுடைய சம்பளத் தொகையைக் குறைத்தும், மந்திரிகளுடைய சுற்றுப்பிரயாணத்தைக் கொஞ்சம் குறைத்துக்கொண்டும், மந்திரிகள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்போது உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு ஆகும் சுற்றுப்பிரயாணச் செலவையும், போலீஸ் பந்தோபஸ்து செலவையும் குறைத்தால், பல லட்சம் ரூபாய் மிச்சமாகும். அதைப் போல் சிக்கன வழியை நாம் கையாண்டு ஆடம்பரச் செலவைக் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

4–50 p.m. டெவலப்மெண்ட் திட்டம் நடத்துகிறார்கள். நடைமுறையில் அது இருப்பதைப் பார்த்தால், அதில் பெரிய ஏமாற்றத்தைத்தான் நாம் காண்கிறோம். ஆனால் திட்டம் என்னவோ அருமையான திட்டம். நியாயமான திட்டம். அதில் செலவாகக்கூடிய வீணான விரயங்களை எல்லாம் சிக்கனப்படுத்தினால் போதும் நமது வரவு செலவுக் கணக்கில் துண்டு விழாது. கொஞ்சம் விழுந்தாலும் அதைச் சமாளிக்கலாம். இன்றைக்கு அந்தத் திட்ட அதிகாரிகளுக்கு எல்லாம் ஜீப் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சீயக்காய் தூள் வாங்கவேண்டுமானாலும், கீரை வாங்கவேண்டுமானாலும் ஜீப்பில் போகிறார்கள். இதற்கெல்லாம் எவ்வளவு பெட்ரோல் ஆகும்? கார் செலவு என்ன? அவர்களுக்கு ஆகும் செலவில் பாதித் தொகையைச் செலவிட்டால் போதும். அவ்விலாகாவையே கலைத்துவிட்டு இப்போதுள்ள தாசில்தாரிடமே இரண்டு கிளார்க்குகளைக் கொடுத்தால் அவர்கள் அந்த வட்டாரம் பூராவும் இத்திட்டங்களை பார்வையிட்டு நல்ல முறையில் வேலை செய்வார்கள். அப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிந்து இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நாம் இப்போது நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம். சென்ற மகா யுத்தத்தினால் தரைமட்டமான ஜப்பான், ஜெர்மனி ஆகிய நாடுகள் இன்றைய தினம் எவ்வளவு தூரம் முன்னேறியிருக்கின்றன, நாம் போய்க் கேட்டால் நமக்கு உதவக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆனால் பத்து வருஷம் ஆகிறது நமக்கு சுதந்திரம் வந்து. இன்றைய தினம் நாம் பிறநாடுகளிடம் பிச்சை வாங்கக்கூடிய நிலையிலேயே இருக்கிறோம் என்பது வெட்கப்படவேண்டிய விஷயமாகும். நம்முடைய ஆடம்பரச் செலவுகளைக் குறைத்துக்கொண்டால் இதர நாடுகளைப்போல் நாம் கண்டிப்பாக முன்னேற முடியும். அந்த வகையில் நமது பட்ஜெட் தயாரிக்கப்படவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

6th March 1958] [Sri M. Jangal Reddiar]

இன்றைக்கு அரசியலார் எந்த வரியைப் போட்டாலும் தங்களுக்கு மெஜாரிட்டி இருக்கிறது, எதையும் பாஸ் செய்துவிடலாம் என்கிற மனப் பான்மையில் எதையும் செய்யக்கூடாது. எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிறவர்களும் சரி, ஆளும் கட்சியினரும் சரி நாட்டில் இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களை தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் வைத்துக்கொண்டு நாட்டு மக்களின் நலனைக் கருதி வரி இனங்களைக் கைவிட்டு பட்ஜெட்டை நல்ல முறையில் திருத்தி அமைக்கவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRIMATHI A. SUARES : Mr. Deputy Speaker, there is no necessity for me this year to make a plea before this House to allot the full quota of grants for Anglo-Indian schools, because in G.O. Ms. No. 1677, Education, dated 10th September 1956, the Government were pleased to make a promise not to enforce any cut in the grants for the current triennium which ends this year. Once more, I wish to convey to the Government the gratitude of the community for this gesture of goodwill and appreciation of the loyalty and co-operation of Anglo-Indian in the development of our country.

Our schools have made good progress during the past year. The strength has increased greatly in most schools. I am pleased to report that three-Middle schools have been upgraded to High Schools this year with the kind approval of the department. This is a great boon not only to Anglo-Indians but also to non-Anglo-Indians. Because, the City High Schools had reached their maximum strength in the upper classes and could not take in more pupils.

This year, the budget estimate for Anglo-Indian education amounts to Rs. 8,45,300 as against the revised estimate of Rs. 8,62,200 of last year. It is less by Rs. 16,900. This is due to the fact that the Building grants have been reduced in this year's Budget. May I request that a part of this savings be allotted as an additional amount towards mid-day meals for poor Anglo-Indian children. Last year, only 700 children received the benefit of mid-day meals in the city of Madras. Owing to stringent rules, only certain pupils within a certain age-limit and childern of parents within a certain salary-limit are admitted to the benefit of mid-day meals. Besides this number. there are hundreds of children in the city schools who do not get a square mid-day meal. In this year's budget, Government have allotted Rs. 20 lakhs for the free supply of mid-day meals for children studying in elementary schools. The Mayor of Madras by her forceful drive for funds for mid-day meals for poor children in the Corporation schools has focussed the attention of the public on this dire need of the poor. At present, 27,000 poor children are being fed in the Corporation schools. In keeping with these advancements, I request that an additional sum be given to the poor Anglo-Indian children as well for the purposes of mid-day meals.

Sir, I wish to make a representation regarding the admission of Anglo-Indians in Professional Colleges, particularly Engineering

and Medical Colleges. Last year, only two Anglo-Indians were admitted into the Guindy Engineering College and three more in the pre-Engineering courses in Guindy and Loyola Colleges. The total numbers selected for the Engineering and pre-Engineering courses were 395 and 368 respectively, of which 48 and 20 belonged to the Scheduled Castes. This year, it is stated in the newspapers that a common Selection Committee will be appointed to select candidates for all the Engineering Colleges in the State, both Government and private. This will give an over-all picture for the whole State. I request that Anglo-Indians may be given a little preference this year. I do not ask for any 'reservation' for Anglo-Indians, for I know it is not provided for in the Constitution. But, I do ask for a 'consideration' for this small linguistic minority. The community as a whole is not well off and cannot afford to send their children for long and expensive professional courses. The few who are financially able to send their children for higher studies are faced with the difficulty of not being able to secure seats for their children, in the Professional colleges in spite of their having secured first class passes in the pre-University or Intermediate examination. This is because of the fact that they cannot compete with the large number of candidates from other communities as far as total marks are concerned. If a directive is given to the Selection Committee, Anglo-Indians and other minorities will find places in some of the professional colleges.

Sir, the same difficulty applies to admission into medical colleges also. Last year, only 2 Anglo-Indian girls were admitted in the Madras Medical College and 2 in the pre-Medical course in Queen Mary's College. The total numbers admitted in the Medical and pre-Medical courses were 345 in each course of which 41 and 22 belonged to the Scheduled Castes. With the proposal to start one more Medical College in Tanjore this year, I hope it will be possible to give a few more seats to Anglo-Indians. We read in the newspapers that there are some hospitals in rural areas without doctors. The State requires many more doctors. When selections are made this year, if some preference is given to the minority communities, we can produce some more doctors within the next few years.

5-00 p.m. After the reorganization of States, there are only 12 districts in the Madras State. Of these only 6 districts have separate Women's Colleges besides the Madras City and these are Tiruchirappalli, Coimbatore, Tirunelveli, Madurai, North Arcot and Ramanathapuram. There is no need for me to stress the need for higher eduction for women. Times have changed during the last few decades. Before this, girls were prepared for marriage at an early age. Then the S.S.L.C. or the Matriculation was considered as sufficient education for girls. But conditions are different now. Educated women are taking their rightful place in various spheres. These are days when we have a Lady Governor, a lady Mayor, a lady Sheriff (until recently), a lady Minister, lady M.L.As. and

6th March 1958] [Srimathi A. Suares]

M.L.Cs., lady lawyers, doctors, engineers and Secretaries. Ladies are recruited even to the I.A.S. posts and many posts that were reserved only for men in the past are now open to women also. To hold these high posts, higher education is required.

There are parents even in the present day who do not approve of co-education for their daughters. Will the Government consider starting Women's colleges in districts where there are no facilities for women's education in separate colleges? I find that the Vice-Chancellor of the Madras University in a recent speech at Madurai expressed the view that there should be separate colleges for women.

Of the 6 districts that have no women's colleges, I would like to make a plea for the Tanjore district. Tanjore is an important district in the State of Madras. It is the granary of the South and has a high population. The percentage of literacy among women in the Tanjore district is higher than in many other districts. There are 4 men's colleges in the Tanjore district but only one is located in the Tanjore town. If girls wish to attend a women's college, they will have to go to Tiruchirappalli by train, a distance of 30 odd miles. This causes great inconvenience, for they have to leave by an early morning train and return late at night. This is certainly not suitable for girls. A few parents who could afford the expenditure send their children to Madras or Madurai for higher studies.

The District Planning Board has recommended the opening of four professional institutions for the Tanjore district. Against this figure of four institutions plus four men's colleges, there is not a single college separately for women. There are three Girls' High schools in Tanjore town with good strength in the upper classes. Besides this, there are at least 200 girls studying in the local Boys' high schools. So, there will be no dearth of pupils in a women's college if it is opened.

Tanjore is the home of the Bharata Natya classical dance. This art could be developed in a women's college along with instrumental music. If Music and Home Science are introduced as some of the subjects in the women's college, the girls of the district will flock for admission. I request the Government to give some consideration to this suggestion of mine, in view of the fact that if we educate our girls, they will become enlightened mothers of tomorrow. Our country needs such mothers to preserve our culture, to train our future leaders, to take an active part in the developmental work envisaged in the Five-Year Plans, to do social service to the under-privileged, to assist the Government in non-official jobs and last but not least, to train the younger generation to be honourable, loyal, patriotic, self-sacrificing and devoted to our country.

SRI M. MAYANDI NADAR : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இவ்வாண்டு நிதி நிலை அறிக்கையைப் பொறுத்து, அதை ஆதரித்தும்

[Sri M. Mayandi Nadar] [6th March 1958

அதற்கு மறுப்புக் கூறியும் பலர் பேசினார்கள். நிதியமைச்சர் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் நாடு முன்னேறு வதற்கான வழியில் அமைந்திருப்பதாலும், குறிப்பாக மக்கள் எந்தளவு எந்தவரியைத் தாங்க முடியும் என்று பார்த்து அதற்குத் தக்கபடி வரிகள் போட்டு, நல்ல திட்டங்கள் பல அதில் இருப்பதாலும் நான் அதை வரவேற்றுப் பேசக் கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறேன். உணவு விஷயத்தை எடுத்துக் கொண்டால் மழை பற்றுக்குறை இருந்த போதிலும் விவசாயத்தின் தன்மையாலும், அரசாங்கத்தின் உதவியாலும் ஓரளவு உணவு பற்றுக்குறை சரிக்கட்டக் கூடிய முறையில் அமைந்திருப்பது கண்டு நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இன்று விவசாயத் துறையில், விவசாயிகளுக்காக அரசாங்கம் செய்து வரும் நல்ல காரியங்களோடு, பருவ மழையும் சரிவரப் பெய்யுமானால் உணவுப் பற்றுக் குறையை நாம் எளிதில் போக்க முடியும் என்ற தைரியத்தில் தான் நாம் இன்று இருக்கிறோம். காரணம் என்னவென்றால் அரசாங்கம் விவசாயி களுக்கு என்னென்ன உதவிகள் செய்ய வேண்டுமோ அவைகளை எல்லாம் செய்து வருகிறது, அரசாங்கம். நல்ல வகையில் வித்துக்கள் வாங்கு வதற்கும், உரங்கள் கிடைப்பதற்கும் அரசாங்கம் வேண்டிய உதவி அளிக் கிறது. ஆனால் மாற்றுக் கட்சியினர் எந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தாலும், எதை எதிர்க்க வேண்டும் எதை ஆதரிக்கவேண்டும் என்று இல்லாமல் எல்லாத் திட்டங்களையும் எதிர்க்கிறார்கள். ஜனங்களுக்கு நன்மை செய்யக் கூடிய திட்டங்களை ஆதரித்தும் ஜனங்களுக்கு கஷ்டம் விளைவிக்கும் திட்டங்களை எதிர்த்து கண்டிக்கவும் வேண்டும் என்ற முறையில் அவர்கள் இருக்கவேண்டுமென்று நான் அவர்களுக்கு சொல் லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள், நம் மாகா ணத்தில் அநேகமாக எல்லாம் முடியக் கூடிய தருவாயில் இருக்கிறது. நமது சர்க்கார் விவசாயத் துறையில் வேண்டிய வசதிகள் எல்லாவற்றை

5-10 p.m. யும் அளிக்கத் தயாராயிருக்கிறது. மேலும் அரசாங்கத்தின் மூலமாக அவர் களுக்கு எந்தெந்த வகையில் கடன் உதவி கிடைக்கின்றன என்பதைப்பற்றி அதிகமான பிரச்சாரம் செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கி றேன். அடுத்தபடியாக பள்ளிக்கூடங்களை எடுத்துக்கொண்டால் 500 பேர் இருக்கக்கூடிய ஊர்களில் பள்ளிகள் வசதி செய்து கொடுத்து, அதன் மூலம் எல்லா குழந்தைகளுக்கும் கல்வி போதிக்கவேண்டுமென்ற கருத் தைக்கொண்டு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய முற்பட்டிருக்கிறது. இந்த வகையில் பள்ளிகளும் அதிகமாக பெருகிக்கொண்டு வருகிறது. மேலும் வருடம் ஒன்றிற்கு ஒரு லட்சம் குழந்தைகளுக்கு மேல் பெருகி கொண்டு போவதால் மேலும் பள்ளிக்கூடங்களின் பற்றுக்குறை இருந்து கொண்டு தான் வருகிறது. ஆனபடியால் இதற்கேற்ற வகையில் அரசாங்கம் நல்ல ஏற்பாடுகளை செய்து வருவதை நான் போற்றுகின்றேன். மேலும் ஹரி ஜன குழந்தைகளுக்கு கல்வி வசதிக்காக பல துறையில் உபகார சம்பளங் களும், பகல் போஜனம் கொடுப்பதற்கான உதவிகளும் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதே மாதிரி எல்லா மாணவர்களுக்கும் இந்த ஹரிஜன குழந்தைகளுக்கு கொடுக்கக்கூடிய வசதிகளை மீனவர்களுக்கும் கொடுத் தால் நலமாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் ஹரிஜனங்களை காட்டிலும் இவர்கள் எந்த வகையிலும் உயரவில்லை என்பதுதான் என் நினைப்பு. ஆனபடியால் அவர்களுக்கும் இந்த வாய்ப் புக்களை கொடுத்தால் அவர்கள் உயர்வு பெறுவதற்கு ஒரு நல்ல ஏற் பாடாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இப்போது நம் நாட்டு விவசாயத்தை எடுத்துக் கொண்டால் விவசாயமும் வேறு ஒரு சில தொழில்களும் வளருவதற்கு மின்சாரம் மிக முக்கியமான கருவியாக அமைந்திருக்கிறது. ஆகையால் இப்போது மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொண் டால் சென்னையைப் பொறுத்த வரையில் இங்கே போட்டிருக்கின்ற திட்ட மானது இந்த ஆண்டில் முடியும் தறுவாயில் இருக்கிறது. இருக்கிறதி னால் இப்போது ஏற்பட்டிருக்கும் பற்றுக்குறை நீங்கும் என்று அறிக்கையில் நாம் பார்க்கிறோம். ஆனபடியால் இன்னும் நல்ல தன்மையில் தொழில் முன்னேறுவதற்கு வசதி ஏற்படும். மேலும் இப்போது எல்லா குக் கிராமங்களுக்கும், நம் மாகாணத்தில் கிட்டத்தட்ட ஆறாயிரம் சொச்சம் கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது நம் நாட்டில்

6th March 1958] [Sri M. Mayandi Nadar]

தான் பெரிய அளவில் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனபடியால், அரசாங்கம் நல்ல ·வகையில், ஜனங்களுக்கு எந்த வகையில் வேலை செய்து வருகிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது. பொதுவாக இப்போது நமது சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்த வரையில் போக்குவரத்து வசதிகள் அதிகமாக பெருகியதால் ஜன நெருக்கம் அதிகமாக ஏற்படுகிறது. மேலும் சில பாலங்கள் இல்லாததினால் போக்குவரத்து நெருக்கம் அதிகமாக ஏற்படுகிறது. இப்போது தண்டையார்பேட்டை பகுதியில் திருவொற்றியூர் ஹைரோடும், இரண்டாவது பீச் ரோடும் இந்த போக்குவரத்து நெருக்கடி காரணமாக முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஏனென்றால் சில சமயங்களில் 15 அல்லது 20 நிமிஷங்கள் போக்குவரத்து நின்றுவிட்டால் மிக கஷ்டமாகி விடும். ஆகவே இதை உடனே கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் கடற்கரை அரிப்பு மிகவும் மோசமாக இருக்கின்ற தன்மையால் அதை உடனடியாக கவனிக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் காசிமேடு என்ற இடத்தில் மயானக்கரை எல்லாம் குறிப்பாக முக்கால் பாகமும் போய்விட்டது என்று சொல்லலாம். ஆகவே அதையும் உடனடியாக கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **Dr. Srimathi SATHIYAVANIMUTHU** : சட்டமன்ற துணை தலைவர் அவர்களே ! நிதி அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட நிதி நிலை அறிக்கை குறித்து பலர் அவரவர்களுடைய கருத்துக்களை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நான் இந்த அறிக்கையை ஒரேயடியாக எதிர்க்காவிட்டாலும் அதில் காணுகின்ற சில குறைபாடுகளை சொல்ல விரும்புகிறேன். எதிர் கட்சிக்காரர்கள் குறைகளைத்தானே எடுத்துச் சொல்ல முடியும் என்று ஆளும் கட்சியினர் நினைக்கலாம். ஆனால் நாங்கள் எடுத்துச் சொல்லுகின்ற அதே குறைகளைத்தான் ஆளும் கட்சியினரும் இன்னும் அதைவிட ஆதாரபூர்வமாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் புள்ளி விவரங்களை எடுத்துச் சொல்லும்பொழுது இவைகளையெல்லாம் எந்த குப்பைத் தொட்டியிலிருந்து எடுத்தீர்கள் என்று எங்களைப் பார்த்து கேலி செய்கின்ற ஆளும் கட்சியினர் இதே புள்ளி விவரங்களை வைத்துக்கொண்டு தான் இந்த அறிக்கையின் பேரில் அவற்றில் கூறப்பட்டிருப்பது எல்லாம் சரி என்று வரிந்து கொண்டு பேச வருகின்றனர். நாங்கள் சொல்லுவதில் ஆளும் கட்சியினருக்கு நம்பிக்கையில்லை என்றால் அது தவறு என்று நான் சொல்ல வரவில்லை. காரணம் நிரூபிக்க முடியாத, பொருந்தாத புள்ளி விவரம் கேலிக்குரியது. வேடிக்கையாகச் சொல்லப் போனால், வானத்தைப் பார்த்து ஒருவன் எத்தனை நட்சத்திரங்கள் இருக்கின்றன என்று கேட்டானாம் ஒருவன், அதற்கு ஒரு குறும்பன் பத்து கோடி என்றோ கோடிக்கணக்கில் இருக்கிறது என்றோ பதில் சொன்னானாம். இல்லையென்று கேட்டவன் சொன்னதற்கு, நான் சொன்னது தவறா, அல்லது சரியா என்று பார்ப்பதற்கு நட்சத்திரத்தை எண்ணிப் பார்த்துத் தெரிந்து கொள் என்று பதிலளித்தானாம். அது போல புள்ளி விவரங்களைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லும்பொழுது ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சொன்னால் எதிர்க்கட்சியிலிருக்கிற நாங்கள் எண்ணிப் பார்க்கவா போகிறோம் ? தவறு என்று கருதினால் ஆளுகின்ற வர்க்கத்திலிருக்கின்றவர் அவற்றை சரியா அல்லது தவறா என்று பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். நாங்கள் குறைகளை மாத்திரம் காணவில்லை, பிழைகளையும் காணுகிறோம். நீங்கள் நினைக்கலாம், இவைகள் எல்லாம் அச்சுப் பிழையாக இருக்கலாம் என்று நீங்கள் ஆயாசப்படலாம், இவைகள் எல்லாம் சின்னஞ்சிறு பிழைகள் தானே என்று நாங்கள் கருதுவது இம்மாதிரிப்பட்ட சின்னஞ்சிறு பிழையைக் கூட இந்த ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் திருத்த முடியவில்லையென்றால், இதற்கென்று நடத்தப்படுகிற தனி இலாகா இருந்தும், இதற்கென்று தனியாக காரியதரிசி இருந்தும் இந்த முக்கியமான நிதி நிலை அறிக்கையில் ஒரு எழுத்துப் பிழையை திருத்த முடியவில்லை என்றால் இவர்கள் நாட்டிலுள்ள பல நலிவுகளை, பல குறைகளை திருத்தப் போகிறார்கள், செப்பனிட போகிறார்கள் என்று சந்தேகப்படுகிறோம்.

[Dr. Srimathi Sathiyavanimuthu] [6th March 1958

இதை என் சொல்லுகிறேன் என்றால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவராகிய நாங்கள் அமைச்சர்களை பலமுறை பல இடங்களுக்கு அழைத்துச் சென்று குறைகளை எல்லாம் எடுத்துக் கூறியும் நேரில் எடுத்துக் காட்டியும் வந்திருக்கின்றோம். எங்கள் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தண்டலம் என்ற பகுதியில், முதல் அமைச்சர் காமராஜ் அவர்களை அழைத்துச் சென்று அங்குள்ள குறைபாடுகளை எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களும் கல்லணை என்ற பகுதிக்கு அமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்களை அழைத்துச் சென்று நங்கவரம் விவசாயிகளின் போராட்டம் பற்றியும் அவர்களின் குறைகளைப்பற்றியும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நானும் அதே போன்று அமைச்சர் லூர்தம்மாள் அவர்களை எங்கள் தொகுதிக்கு அழைத்துச் சென்று அங்குள்ள குறைபாடுகளை எல்லாம் அம்மையார் அவர்களிடம் எடுத்துச் சொன்னேன். அம்மையார் அவர்கள் கேட்டார்கள், இம்மாதிரிப்பட்ட உங்கள் தொகுதி இந்த அழகிய சென்னை நகரத்தைச் சேர்ந்ததுதானா என்று கேட்டார்கள். அதோடு மாத்திரமல்ல, இந்த அழகிய சென்னை நகரத்தின் பகுதிகள் இவ்விதமாக இருக்கின்றது என்று கேட்டு ஆச்சரியப்பட்டார்கள். அதே போன்றுதான் இந்த சட்ட மன்றத்திலும் பல நிர்வாக ஊழல்களைப்பற்றியும் அதன் மூலம் ஏற்படுகின்ற சிக்கல்களைப்பற்றியும் ஆதாரங்களோடு எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறோம். இவைகளை எல்லாம் ஆட்சி நடத்துகின்றவர்கள் எந்த அளவுக்கு கவனிக்கின்றார்கள், எந்த அளவுக்கு புறக்கணித்து வருகின்றார்கள் என்பதையும் நாங்கள் பார்க்கின்றோம். இன்றைய தினம் சர்க்கார் நடத்துகின்ற பல நிர்வாக இலாக்காக்களிலும் பல ஊழல்கள் நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகின்றன. சமீபத்தில் முதுகுளத்தூரில் நடைபெற்ற படுகொலைகளைப்பற்றி ஆராயும்போது அதற்கு காரணம் எதுவாய் இருந்தாலும் சரி, சர்க்கார் கொடுக்கப்பட்ட புகார்களின் மீது தேவையான நடவடிக்கை எடுக்காததே என்பதை உணர்ந்தோம். இப்போது சமீபத்தில் அனைவரும் திடுக்கிடச் செய்யும் அளவில் போலீஸ் இலாகாவில் நடைபெற்றிருப்பதை நாம் பார்க்கின்றோம். இவைகளைப் பார்த்துக்கொண்டு கண்ணை மூடிக்கொண்டு இதைப்பற்றிக் கேட்காமல் இருக்க முடியவில்லை.
5–20 p.m. கோடம்பாக்கத்தில் நடைபெற்றிருக்கின்ற சம்பவத்தைப்பற்றி நினைத்தாலே நடுக்கம் ஏற்படுகின்றது. இந்த சம்பவத்தைப்பற்றி நீதி விசாரணை நடப்பதை நாம் அறிகிறோம். ஆகவே இது போன்ற நிகழ்ச்சிகள் நாடெங்கும் நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகின்றன. சில தினங்களுக்கு முன்னால் நான் போலீஸ் அமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்களிடத்திலே வட சென்னையிலிருக்கும் கல் மண்டபம் பி-4 போலீஸ் ஸ்டேஷன் ஸப் இன்ஸ்பெக்டர், பிரின்ஸ் என்று கூறப்படுகிற ஒருவர் செய்து வருகின்ற அக்கிரமங்களைக் குறித்துப் பல ஆதாரங்களுடன் எடுத்துச் சொன்னேன். சொல்லிச் சென்ற மறுநாள் என்னுடன் வந்து எடுத்துச் சொல்லிய எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவர் காரணமில்லாமல் கைது செய்யப்பட்டு இருக்கிறார். நான் அமைச்சரிடம் பிரின்ஸின் கொடுமைக்குப் பலியாகி அடிக்கப்பட்டு, காலை ஒடிக்கப்பட்டிருப்பவரை அவருக்கு நேரில் நான் காட்டினேன். ஆதாரங்களை எடுத்துச் சொன்னேன். அதற்கு முன்னால், அந்த சப் இன்ஸ்பெக்டர் செய்து வரும் அக்கிரமங்களை, நான் சொல்வதற்கு முன்னாலேயே, கனம் கல்யாணசுந்திரம் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். வன்னிய குல க்ஷத்திரியர்கள் ஒரு கூட்டம் கூடி, கண்டனத் தீர்மானம் போட்டு, அதை அமைச்சருக்குச் சொல்லியிருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். நானும் அமைச்சரிடம் என் நகலைத் தந்தேன். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களே அமைச்சரிடம் சொல்லியிருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அவ்வளவு அமைச்சருக்குத் தெரிந்திருந்தும் அவர் இதுவரையில் என் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. ஸப் இன்ஸ்பெக்டர் பிரின்ஸ் ஒருக்கால், அவர் பெயர் பிரின்ஸ் என்றிருப்பதால், நமக்குத்தானே நாடே சொந்தம், எந்த அக்கிரமத்தை வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்று எண்ணிக்கொண்டார் போலிருக்கிறது. அங்குள்ள மக்கள் பயப்படுகிறார்கள், முதலமைச்சர் ஒரு நாடார், அதே போல போலீஸ் கமிஷனர் ஒரு நாடார், அதே போல அந்தத் தொகுதி உறுப்பினர் எனக்கு முன்னால் பேசிய தோழர் மாயாண்டி நாடார் ஒரு நாடார், இவரும் ஒரு நாடார், இப்படி நாடார் மயமாக இருக்கிறதே, எனவே வட சென்னையில் அங்கு

6th March 1958] [Dr. Srimathi Sathiyavanimuthu]

இருக்கும் நிலைமை காரணமாக அங்கு உள்ள பொது ஜனங்கள் நாடார் ஆட்சியில் மற்றவர் யாரும் வாழ முடியாதோ என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக பிரின்ஸ் என்பவர் பல அக்கிரமங்களைச் செய்து வருவதை ஆதார பூர்வமாக எத்தனையோ தடவை, எத்தனையோ பேர்கள் எடுத்து சொல்லியும்கூட இது வரையில் நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்காததால் மக்கள் பயப்படுகின்றார்கள் சந்தேகப்படுகிறார்கள். நான் இந்தச் செய்தியை அமைச்சரிடத்தில் சொன்ன பிறகு எங்கள் தொகுதியில், எங்கள் கட்சித் தோழர் அடுத்த நாள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார். காரணம் தெரியவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த பலர் 3-வது 4-வது வட்டத்தில் காரணம் இல்லாமல் கைது செய்யப்படுகிறார்கள். அமைச்சருக்கு நான் சொல்லிக்கொள்வதெல்லாம், இப்படிப்பட்ட . .

Sri M. MAYANDI NADAR : ஆன் எ பாய்ன்ட் ஆப் ஆர்டர், இப்போது அம்மையார் அவர்கள் சொன்னது மது விலக்குக்குப் புறம்பாக அவர் மது விற்றதற்காக நாடார் ஒருவரைக் கைது செய்துகொண்டு போனார்கள் என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : இது பாய்ன்ட் ஆப் எக்ஸ்பிளனேஷன், பாய்ன்ட் ஆப் ஆர்டர் ஆகாது.

Dr. Srimathi SATHIYAVANIMUTHU : அவர் வேறு ஒரு புதிய செய்தியைத் தருகிறார். அதற்காக அவருக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (சிரிப்பு.) எனவே, மது விலக்கைக் காரணமாகக் கொண்டு இவ்வாறு நடவடிக்கைகள் நடக்கின்றன. ஆனால் போலீஸ் இலாகாவிலே, போலீஸ் ரெக்கிரியேஷன் கிளப்பில் மது தாண்டவமாடுகிறது என்று நான் பலர் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். அவர்கள் வேண்டுமானால் பர்மிட் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லலாம். இப்படி நாட்டிலே பல அக்கிரமங்கள் தெரிந்தோ தெரியாமலோ நடந்து வந்து கொண்டிருக்கின்றன. எங்களைப் போன்றவர்கள் சொல்லுகிறார்களென்றால், எதிர்கட்சிக்காரர்கள் என்பதற்காக அனுமதிக்காமல் இருப்பதைப் பார்க்கும் போது எனக்குப் பல நினைப்புகள் வருகின்றன. உதாரணமாக, ஜாதியை ஒழிக்கவேண்டுமென்று பெரியார் ராமசாமி அவர்கள் போராட்டம் நடத்தி வருகிறார். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் தீண்டாமையை ஒழிக்க வேண்டுமென்பதை ஒத்துக் கொள்ளுகின்றார்கள். நம் நாட்டிலிருக்கிற சில நகர சபைகளில் தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்காக அந்த நகரசபை எல்லைகள் நடத்துகின்ற ஹோட்டல்களில் உள்ள பெயர் பலகைகளில் ஜாதிப் பெயரை விலக்க வேண்டும், அந்த ஜாதிப் பெயரை வைத்து ஹோட்டல் நடத்துவதற்கு அனுமதி கேட்டால் கொடுக்க முடியாது என்று போட்ட திட்டத்தை, சர்க்கார் உரிமை கொடுக்க மறுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவருகிறது. ஏன் அதை மறுக்க வேண்டும். ஜாதியை ஒழிக்க வேண்டும் என்று பல திட்டங்களைப் போட்டு பெரியாரும், அவர்களைச் சார்ந்து நாங்களும் பிரசாரம் செய்து வருகிறோம். இவ்விதம் செய்து வருகின்றபோது எதிர்க்கட்சியினர் சொல்லி வருவதைச் செய்தால் பெயர் அவர்களுக்கல்லவா போய்விடும் என்று, மகன் செத்தாலும் பரவாயில்லை, மருமகள் கொட்டம் அடங்கவேண்டும் என்ற முறையிலே இருக்கிறது. . .

Sri T. KARIA GOUNDER : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், தலைவர் அவர்கள் ஒருவருக்குப் பேச 10 நிமிஷங்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் மணியைப் பார்த்துக்கொண்டேயிருக்கிறேன். பத்து நிமிஷங்கள் ஆகிவிட்டன. அவர்கள் பேசிக்கொண்டே யிருக்கிறார்கள். என்னை நேற்று 10 நிமிஷங்களுக்கெல்லாம் நிறுத்தி விட்டீர்கள். நீங்கள் செய்வது சரியா ?

DEPUTY SPEAKER : அதைப்பற்றி எனக்குத் தெரியும். இதில் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ஒன்றும் கிடையாது.

[6th March 1958

DR. SRIMATHI SATHIYAVANIMUTHU : மன்றத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, உள்ளதை எடுத்துச் சொன்னால் உடம்பு எரிகிறது என்பது போல் நேரம் ஆகிறது என்று சொல்லி என் பேச்சை நிறுத்துவதற்கு முயற்சிக்கிறார்கள். நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். தங்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

DEPUTY SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் கரியா கௌண்டர் கூட நேற்று 3 நிமிஷங்கள் அதிகமாகப் பேசியிருக்கிறார்.

*SRI G. G. GURUMURTHI : சபைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்தை வரவேற்கிறேன். குறிப்பாக அதுவும் இந்த நடப்பு ஆண்டிலே ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்கு நிதி ஒதுக்கி ஜில்லாக்களில் வேலை தொடங்க இருப்பதைப் பார்த்து என் மனமார்ந்த வந்தனத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த பட்ஜெட்டிலே சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகையை வரவேற்கிறேன். ஆனால், இந்த குளம், ஏரி போன்ற சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை மேற்கொண்டு நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்தால் நன்றாக இருக்குமென்று நம்புகிறேன். எனது தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் கீழ் சிறிய ஏரிகள் சர்வே செய்யப்பட்டும், வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. காரணம் அந்த வேலைகளெல்லாம் அதிகச் செலவாகிறது என்ற ஒரே காரணத்திற்காக நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. உதாரணமாக எனது தாலூகா, பவானி தாலூகாவில் நகலூர், வரக்கோம்பைத் திட்டமும் மாத்கர் கிராமத்து ஏரியும், சென்னம்பட்டி ஏரியும் பரிசீலனை நடந்தும் இது வரையில் எடுத்து நடத்தப்படவில்லை. சில நாட்களுக்கு முன்பு பத்திரிகையில் வந்த விவரம் மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயம். சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை எடுத்து நடத்துவதைப்பற்றிக் கண்டிருந்த சங்கதி வரவேற்கத் தகுந்த ஒரு அம்சம். இந்தத் திட்டங்களை உடனடியாக நிறைவேற்றினால் நல்ல பயன் உண்டாகும் என்று எதிர் பார்க்கலாம். குறிப்பாக இந்த ஏரி, குளங்களை இரண்டு வகையாகப் பிரித்து மைனர் இர்ரிகேஷன் டேங்க்ஸ், அதாவது குடி மராமத்து என்றும், பி.டபிள்யூ.டி. என்றும் இரண்டு இலாக்காக்கள் இருப்பதால் வேலை சரிவர நடப்பதில்லை. பி.டபிள்யூ.டியே எல்லாவற்றையும் மேற்கொண்டால் நல்ல பயன் உண்டாகும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் பொருத்த வரையில் நல்ல அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது. நடைமுறையில் இருக்கும் கஷ்டம் மக்களிடத்தில் புறம்பாகத் திரித்துக் கூறப்பட்டு வருகின்றது. கீழ் பவானித் திட்டத்தைப் பற்றிப் பேசினார்கள். கீழ் பவானித் திட்டத்தினால் மக்கள் நல்ல பயனை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நீர்ப்பாசனத் திட்டத்திற்கும் மற்ற திட்டங்களுக்கும் வேறுபாடு உண்டு. மற்ற திட்டங்களில் இரவு பகல் எப்போதும் தண்ணீர் கஷ்டம் கிடையாது. இந்த நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் தன்மையைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். பத்து நாட்களுக்கு ஒரு தண்ணீர் விடுகிறார்கள். அதாவது டைம் ஷெட்யூல் வைத்து 10 நாட்களுக்கு ஒரு முறை தண்ணீர் விடுகிறார்கள். அதாவது ஒரு எக்கருக்கு ஒரு மணி தண்ணீர் பாயும். பத்து நாட்களுக்கு ஒரு தண்ணீர் என்றால் மாதத்திற்கு 3 தண்ணீர். ஆகவே, 6 மாதங்களுக்கு 18 தண்ணீர், அதாவது 18 மணி நேரம் தண்ணீர் பாய்கிறது. அதில் மழை பெய்து விட்டால் 2, 3 தண்ணீர் விட வேண்டிய அவசியம் இருக்காது. பதினைந்து, பதினன்கு மணி நேரத்திற்கு மேல் தண்ணீர் பாய்வது கிடை
5–30 p.m. யாது. இப்பொழுது, அபிவிருத்தி வரியும் கட்டவேண்டியிருக்கிறது. எக்கருக்கு ரூ. 10, 12, அல்லது 20 கட்டுவதற்கு விவசாயிகள் ஆட்சேபணை செய்யமாட்டார்கள். எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் வரிகள் கொடுப்பதற்குத் தயாராயிருக்கிறார்கள். ஆனால், நடைமுறையில் உள்ள கஷ்டங்களை நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்பதுதான் அவர்களுடைய நோக்கம். இன்று ஒரு உயர்தர அதிகாரியையோ அல்லது ஓய்வு பெற்ற அதிகாரிகளையோ போட்டு லோயர் பவானியில் உள்ள நிலங்களைப் பல பாகங்களாகப் பிரித்து,

இனுமாக வேண்டுமானுலும் கொடுத்து, அவர்களே சாகுபடி செய்து, நடைமுறையில் என்ன கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதை அறிந்து, அவற்றை நிவர்த்தி செய்தால் போதும்.

பருத்தி சாகுபடி செய்கிறவர்கள் நல்ல முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிருர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. மேட்டூர் பிரதேசத்திலே இரண்டு பொதிக்கு மேல் சாகுபடி செய்யக் கூடிய் எந்தப் பெரிய விவசாயியும் இருக்க முடியாது. இதன்படி 200 ரூபாய் வரை பருத்தி விற்பனையில் கிடைக்கும் சாகுபடிச் செலவைக் கணக்கிட்டால், அவர்கள் அதிகமான லாபம் சம்பாதிக்கிருர்கள் என்று சொல்ல முடியாது.

மேட்டூர் வாய்க்கால் பகுதிகளுக்கு கனம் மராமத்து இலாகா மந்திரி அவர்கள் வந்திருந்தார்கள். இந்த பிரதேசத்தில் மண்ட சாகுபடி முறை அமல் நடத்தப்படும் என்று வருஷா வருஷம் சொல்வதனுல் தான் அங்கு குடியானவர்கள் உற்சாகத்தோடு விவசாயம் செய்யக்கூடிய நிலைமையில்லை. இதனுல் காலாகாலங்களில் நாற்றுப் பாவ முடிவ தில்லை. பூமியை பயன்படுத்துவதற்கு சாத்தியமில்லாமலிருக்கிறது. உணவு உற்பத்தி பெருக வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய நேரத்திலே, விவசாயிகள் பாடுபடுவதற்கு ஊக்கம் அளிக்கும் வகையிலே, முதலிலே நஞ்சை சாகுபடிக்கு என்று வரையறுத்துவிட வேண்டும். ஆனுல் புதிதாக சாகுபடிக்கு வரும் இடங்களில் கரும்பு சாகுபடிக்குத் தடை விதித்திருக்கிருர்கள். கரும்பு சாகுபடி செய்யக்கூடாது என்ற தடை அநேக விவசாயி களுக்குத் தெரியாது. இந்த நிலைமையிலே, தண்டத் தொகையை விதிக் காமல், வருகிற ஆண்டிலிருந்து கரும்பு சாகுபடி செய்யக்கூடாது என்ற உத்திரவை அனுப்பவேண்டும்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றிய வரையில் ரசாயன உரம், தழை கள் உரம், சரியான முறையில் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. போதுமான அளவு உத்தியோகஸ்தர்கள் இல்லாததினுல் விவசாயிகளுக் குத் தக்காவிக் கடன்களும் கொடுக்கப்படுவதில்லை. எங்கள் ஜில்லாவில் சென்டிரல் பாங்கிலே பணம் இல்லை என்று சொல்லி, அவர்களுக்கு நீண்டகாலக் கடன்கள் கொடுப்பதில்லை. கவுந்தப்பாடியில் ஒரு விவசாய பாங்கு ஏற்படுத்தியிருக்கிருர்கள். அங்கேயும் பணமில்லை என்று சொல் லிக் கடன்கள் கொடுப்பதில்லை. உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு வீணுகச் சம்ப ளத்தைக் கொடுத்து, நஷ்டத்திலேதான் பாங்கு நடக்கிறது.

முன்னேற்ற திட்டங்களை நடத்தும்போது, மக்களுக்குப் பயன்படும் வகை யில் அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றினுல், நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்படு மென்பதில் ஐயப்பாடு கிடையாது. இன்னெரு சாகுபடி முறையும் அரசாங் கத்தினுடைய தடையினுல் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித் துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேட்டூர் வாய்க்கால், கீழ் பவானி வாய்க் கால் பிரதேசங்களில் உள்ள நிலங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்க அனுமதி கொடுக்க மறுக்கிருர்கள். இந்த வாய்க்கால்களிலே தண்ணீர் போகின்ற காலங்களைத் தவிர, மற்ற காலங்களிலாவது அனுமதி கொடுத்தால் நன்ருக இருக்கும். கிணறுகளில் நல்ல தண்ணீர் இருக்கும். " **Minimum guarantee** " கொடுப்பதற்கும் சௌகரியமாயிருக்கும். உணவு உற்பத்தி பெருகுவதற்கும் உதவியாயிருக்கும். இவைகளையெல்லாம் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு, ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

Sri R. SUBRAMANIAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நிதி அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் நிதி நிலை அறிக்கையை வர வேற்று சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். அதில், முதலாவதாக பருவ நிலை, பிறகு விவசாய நிலை, அதன் பிறகு உணவு நிலைபற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உணவு நிலைமையைப் பார்ப்போமேயானுல், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு, நமது சர்க்கார் சென்ற 7, 8 ஆண்டுகளாக மிகவும் சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டு வந்திருக்கிருர்கள்

[Sri R. Subramaniam] [6th March 1958

என்பது அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் புள்ளி விவரங்களிலிருந்து தெரியும். உணவு உற்பத்தி **1950–51**-ல் 28 லட்சம் டன்னாக இருந்தது, **1955–56**-ல் **44** லட்சம் டன்னாக மாறி, **1956-57**-ல் **46** லட்சம் டன்னாக உயர்ந்திருக்கிறது. நமது ராஜ்யத்தின் உணவுத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு 48 லட்சம் டன் தேவை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மேலும், நடப்பு ஆண்டில் 3 லட்சம் டன் அதிகமாக உற்பத்தி பெருகும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதன்படி தேவையான 48 லட்சம் டன்னும் ஏறத்தாழ பூர்த்தியாகிவிட்டது என்றே சொல்லவேண்டும். இந்த நிலைமையில் நம் ராஜ்யத்தில் உணவுப் பற்றுக்குறை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இருந்தபோதிலும், நமது ராஜ்யத்திலிருந்து 2½ லட்சம் டன் அரிசி வெளியே போய், நமக்கு வெளியிலிருந்து கிடைக்கக்கூடியது 1 லட்சம் டன்னாக இருப்பதனால், அந்தக் குறையை ஈடு செய்யவேண்டிய நிலையிலிருக்கிறோம் என்பதைத் தவிர, உண்மையில் பற்றுக்குறை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இப்பொழுது நாம் சரிக்கட்டவேண்டியதெல்லாம் ஒரு லட்சம் டன் அரிசிதான்.

இப்பொழுது, தஞ்சை ஜில்லாவில் 13½ லட்சம் எக்கர் நிலங்களிலே 9½ லட்சம் டன் விளைந்து வருகிறது. இன்னும் அதிகமாக சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டு, அங்கேயிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளித்தால், இந்த ஒரு லட்சம் டன்னையும் தஞ்சை ஜில்லாவில் உற்பத்தி செய்வது கடினமாக இராது என்று கூறுகிறேன். இப்பொழுதுள்ள நிலையில், 13½ லட்சம் எக்கரில் 15 சத விகிதத்திலிருந்து 20 சதம் வரையில்தான் இருபோக சாகுபடி நடந்து வருகிறது. விவசாயத்திற்கு வேண்டிய தண்ணீர் வசதி, கடன் வசதி, உரம் முதலியவைகளை அளிப்பது மூலம் 20 சத விகிதம் சாகுபடியை அதிகரிக்க வழியிருக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுது மூன்று போகம் பயிர் விளைவிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்து வருகிறார்கள். மூவாயிரம் எக்கர் நிலங்களில் பயிர் செய்யத் திட்டமிட்டு, இப்பொழுது 1,500 எக்கர் நிலங்களில்தான் விளைவிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. பொது மக்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், இது ஒரு புதிய முறை. ஆகவே எல்லோரும் இதில் ஈடுபடுவதற்கு தயக்கம் காட்டுகிறார்கள். இருபோக சாகுபடி நிலங்களை அதிகப்படுத்தி, அதற்கு வேண்டிய தண்ணீர், கடன் வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால் மிகவும் சுலபமாக தஞ்சை ஜில்லாவிலேயே இந்த 1 லட்சம் டன் அரிசியை பூர்த்தி செய்து கொள்ள முடியும் என்பதை தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ரசாயன உரத்தைப்பற்றி நாம் அதிகமாகப் பிரசாரம் செய்துவிட்டோம். விவசாயிகள் அதை அதிகப்படி உபயோகிக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். இந்த ஆண்டில் 1,04,000 டன் அமோனியம் சல்பேட் உரத்தை வழங்க அரசாங்கம் திட்டமிட்டிருந்தது. ஆனால் 75,000 டன்தான் வழங்க முடிந்தது. இருபத்தொன்பதினாயிரம் டன் குறைவாகவே கிடைத்திருக்கிறது. இந்த உரத்தைப் பொறுத்த வரையில், வருஷா வருஷம் போட்டுக்கொண்டு வந்தால்தான், விளைச்சல் குறைவு ஏற்படாமலிருக்குமே தவிர, இந்த வருஷம் போட்டுவிட்டு அடுத்த வருஷம் நிறுத்திவிட்டால் விளைச்சல் குறையும், கூடுதல் விளைவு ஏற்படாது.

இப்பொழுது டெல்டாப் பகுதிகளில் தேக்குமரம் நடுவதற்கு ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதிகளில் ஏழை விவசாயிகள் பயிர் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களை அப்புறப்படுத்தினால் மிகவும் கஷ்டத்திற்கு உள்ளாவார்கள். அந்த ஆற்று ஓரங்களில் தேக்கு நடுவது நல்லதுதானா என்பதை தீர்க்கமாக விசாரணை செய்து, நல்ல பலன் கிடைக்காது என்றால், அதைக் கைவிட்டு, மறுபடியும் அந்தப் பகுதிகளை ஏழை விவசாயிகளுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கும்படிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

5–40 **துண்டு விழக் கூடிய 105 லக்ஷத்தை ஈடு செய்வதற்காக வரிகள் 3**
p.m. **இனங்களின் மேல் போடப்பட்டு இருக்கின்றன. டீசல் ஆயில் மூலமாக 70 லட்சம் ரூபாய், தமாஷா வரியின் மூலமாக 30 லட்சம், விவசாய**

6th March 1958] [Sri R. Subramaniam]

வருமான வரி மூலமாக 70 லட்சம், ஆக நமக்கு மொத்தமாக கிடைக்கக் கூடியது 170 லட்சம் ரூபாய். பஞ்சாயத்துகளுக்கு கொடுக்க வேண்டியது போக மீதி 120 லட்சம் என்று அவர்கள் கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் நமக்கு 15 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாகவே இருக்கிறது.

விவசாய வருமான வரியைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். டாக்ஸேஷன் என்குயரி கமிஷனும், 3,000 ரூபாய் வருமானத்துக்கு மேல் வருகிறவர்களுக்கு விவசாய வருமான வரி போட வேண்டும் என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நமது சர்க்கார் விவசாய வருமானம் மட்டும் இல்லாமல், இதர வருமானத்தையும் சேர்த்து மொத்தமாக 3,000 ரூபாய் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு இந்த வரியை விதிக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு பாங்கியில் ஒரு குமாஸ்தாவுக்கு சம்பளம் 100 ரூபாய் என்று வைத்துக்கொள்ளுவோம். அவருக்கு 5 ஏக்கர் நிலம் இருந்தால், இந்த இரண்டு இனங்களையும் ஒன்று சேர்த்து 3,000 ரூபாய்க்கு அதிகமாகவே வருமானம் வருகிறது என்று கணக்குப் பிள்ளை சொல்லி விடுவார். சாதாரணமாக 10 ஏகர் நிலம் மட்டும் வைத்திருந்தாலும் 3,000 ரூபாய் வருமானம் வரும் என்று கணக்குப் பிள்ளை எடுத்துக்கொள்வார். செலவை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்வது இல்லை. வித்தியாசத்தை மட்டும்தான் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

கொஞ்ச காலத்திற்கு முன் புரொக்யூர்மெண்ட் இருந்த பொழுது ஏ, பி, சி என்ற மூன்று வித அக்கௌண்ட் இருந்தது. ஏ அக்கௌண்ட் மொத்த வருமானத்தை காட்டும். பி. அக்கௌண்ட் செலவைக் குறிக்கும். ஸி. அக்கௌண்ட் நிகர வருமானத்தைக் குறிக்கும். எந்த அடிப்படையில் வருமானத்தை நிர்ணயிக்கப் போகிறார்கள் என்று சரியாகப் புரியவில்லை. நம் ராஜ்யத்தில் சுமார் 38 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தில் பயிர் செய்யப்படுகிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். இரண்டு அல்லது மூன்று ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களைத் தள்ளிவிட்டு, மீதி உள்ளவர்களுக்கு, பிளாட் ரேட்டாக ஏக்கருக்கு 1 ரூபாயோ அல்லது 2 ரூபாயோ வரி போடலாம். வேறு இனங்களின்மேல் சர்சார்ஜ் போட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் ஒவ்வொரு இனத்திலும் இரண்டு அணாவோ அல்லது அதற்கு மேலோ சர்சார்ஜ் வரி சேர்த்து போடலாம். ஏனென்றால், சாதாரணமாக கிராமத்தில் இருப்பவர்கள் ஏழை விவசாயிகள். எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவர்கள். கணக்கு வைத்துக்கொள்ளும் நிலையில் அவர்கள் இல்லை. கணக்கு வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டால், அவர்கள் கணக்குப் பிள்ளையின் தயவை எதிர்பார்க்கவேண்டியிருக்கும். இதனால் நல்லது ஒன்றும் ஏற்படாது. வரி போடுவதைப்பற்றி எதிர்ப்பவன் அல்ல நான். ஜனங்களுக்கு ஏற்படும் கஷ்டத்தைப் பற்றித்தான் எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர்கள் 80 ஏற்படுத்த திட்டம் இருக்கிறது. ஐம்பத்திரண்டு சென்டர்கள் ஏற்கனவே ஏற்படுத்தியாகிவிட்டது. இன்னும் 9 இப்பொழுது ஏற்படுத்துவதாக இருக்கின்றது. ஆனால் இவைகளுக்கு போதுமான டாக்டர்கள் கிடைக்கவில்லை. கிராமங்களுக்குச் செல்வதற்காக அவர்களுக்கு ஏதோ படி அல்லது மற்ற அலவன்ஸ், வீட்டு வசதி முதலியவை செய்து கொடுக்க ஏற்பாடாகி இருக்கிறது. இந்த டாக்டர்கள் இந்த படிப்பணமாக 50 ரூபாய்க்கு ஆசைப்பட்டுக்கொண்டு இருப்பார்கள் என்று எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை. இதற்கு ஒரு வழி செய்ய வேண்டும். சாதாரணமாக ஒரு லோயர் டிவிஷன் கிளார்க்கு அப்பர் டிவிஷன் கிளார்க் காக வரவேண்டுமானால் இரண்டு வருஷங்களுக்கு ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டராக கிராமத்தில் போய் வேலை செய்ய வேண்டும். அதே போல் டாக்டர்களுக்கும் பிரமோஷன் வேண்டும் என்றால், இரண்டு வருஷ காலத்துக்காவது, கிராமத்தில் வேலை செய்தால்தான் வேலையில் பிரமோஷனுக்கு லாயக்கானவர்கள் என்று ஒரு திட்டம் வகுக்க வேண்டும். இம்மாதிரி செய்தால்தான் டாக்டர்களும் கிராமத்திற்கு வந்து வேலை செய்தால் பிரமோஷன் கிடைக்கும் என்று வருவார்கள். அலவனஸ் மட்டும்

[Sri R. Subramaniam] [6th March 1958

கொடுத்தால் அவர்கள் கிராமத்திற்கு வருவார்கள் என்று நான் சொல்வதற்கு இல்லே.

1950–51-ல் நம்முடைய மொத்த வருமானம் 58 கோடி 16 லட்சம். அதில் 1 கோடி ரூபாய் ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக செலவழிக்கப் பட்டது. ஆனல் இப்பொழுது 1958–59-ம் வருஷத்தில் மொத்தம் 63 கோடி 90 லட்சம் செலவழிக்க திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. அதில் ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக 2 கோடி 33 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதில் சர்க்காருக்கு உள்ள தாராள மனப்பாங்கை எடுத்துக் காட்டுகிறது. ஆனல் இந்த வருஷ ரிவைஸ்ட் பட்ஜெட்டில் இருப்பதை விட சற்றுக் குறைவாகத்தான் அடுத்த வருஷத்தில் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனல் பட்ஜெட்டை விட ரிவைஸ்ட் பட்ஜெட்டில் கொஞ்சம் அதிகமாகவே செலவழித்திருப்பதாக போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனல் இந்த வருஷத்திய ரிவைஸ்ட் பட்ஜெட்டைவிட 8 லட்சம் ரூபாய் குறைவாகவே அடுத்த வருஷத்தில் போடப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற வருஷத்திய பட்ஜெட்டைவிட எப்படி ரிவைஸ்ட் பட்ஜெட்டில் 47 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாக செலவழித் திருப்பதாக போடப்பட்டிருக்கிறதோ, அதேபோல் அடுத்த ஆண்டிலும் நிறைய பணம் ஹரிஜனங்களுக்கு ஒதுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

Sri S. R. MUNUSAMI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் கொண்டுவந்திருக்கும் பட்ஜெட்டின்மீது இரண்டொரு வார்த்தை பேசவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறேன். பொருமைக் கொள்ளவில்லே. தொட்டதற்கு எல்லாம் குற்றம் சொல்வது எங்களுடைய கொள்கை அல்ல. நாங்கள் நினைப்பதும் அப்படித்தான். ஆனல் எதிர் கட்சியில் அமர்ந்துகொண்டு பேசுவதைக் கேட்டால் எல்லோருக்கும் கொஞ்சம் சந்தேகம். எஸ். ஆர். முனுசாமி காங்கிரஸ் ஆளாகப் போய் விட்டாரா என்று. இன்னும் சிலருக்கு தி.மு.க. உடன் சேர்ந்துக்கொள்ளப் பார்க்கிறரா என்று சந்தேகம். மற்றவர்களுக்கு தமிழர் இயக்கத்தில் சேரப்போகிறரோ என்று சந்தேகம் இருக்கும்.

நான் சென்ற ஆண்டு பட்ஜெட்டின்போது பேசினதை மற்றவர்கள் கேட்டிருக்கவேண்டும். அதைப் பற்றி நான் பெருமைப்படுகிறேன். சென்ற ஆண்டு அமைச்சர் கொண்டுவந்திருக்கும் பட்ஜெட்டை வர வேற்றேன். ஆனபோதிலும் நான் அதை ஆதரிக்கவில்லே என்று சொன் னேன். அதாவது எங்களுக்கு ஒதுக்கியிருக்கும் 1 கோடி 94 லட்சம் போதாது, 2 அல்லது $2\frac{1}{2}$ கோடியாவது ஒதுக்கவேண்டும் என்று சொன்னேன். அதற்கு ஏதுவாக அமைச்சர் என்னுடைய கோரிக்கைக்கு மெச்சியோ அல்லது மற்றவர்கள் சொல்லக்கூடியதற்கு இணங்கியோ நமக்கு 2 கோடி 33 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் சார்பில் இதை பெருமையோடுதான் சொல்லவேண்டும். ஆனல் அதிலும் 17 லட்சம் குறைத்துவிட்டார். ஏன் தெரியவில்லே. காரணத்தைப் பார்த் தால் மற்றவர்களுக்கு பயந்துதான் குறைத்திருப்பார் என்று நினைக் கிறேன். அல்லது அவருடைய குலத்தின் பழக்கம் அப்படி. நாம் கேட்க கேட்க, கொஞ்சம் கொஞ்சமாக கொடுக்கலாம் என்று நிறுத்தி வைத் திருக்கிறரோ தெரியவில்லே. அடுத்துவரும் சப்ளிமெண்டிரியல் கொடுப் பதற்கு ஏதாவது வைத்திருப்பார் என்று நம்புகிறேன். ஆனல் கொடுத் ததைப்பற்றி மகிழ்ச்சிதான். மகிழ்கிறேன் என்று நான் சொல்லும்போது மற்றவர்கள் சந்தேகப்படக்கூடாது. மாற்றுக் கட்சியினர் எங்களுடன் பேசு வதற்கு கொஞ்சம் அச்சம் அடைகிறர்கள். ஆளும் கட்சியிலிருப்பவர்களும் நம்மைக் கண்டு அஞ்சுகிறர்கள்.

5.50 p.m. நீங்கள் அமைத்துக்கொண்டுள்ள கட்சியில் சேர்ந்தாலும் அனுதாபம் காட்டினலும் ஆபத்துத்தான். ஆகையால் இயற்கையிலேயே தனித்து இயங்கிக்கொண்டு வருகிறர்கள். அப்படிப்பட்ட தனிப்பட்ட வகுப்பினருக் கும், பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கும் நாம் சேவை செய்து கொண்டுவருகிறோம். அவர்களுக்கு எவ்வளவு செய்ய வேண்டுமென்றாலும் அதற்கு அவர்கள் தகுதியுள்ளவர்களாக இருக்கிறர்கள். எல்லோரும் சேர்ந்து அவர்களுக்கு

உதவி செய்யவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. எல்லோரும் ஒரு கட்சியாக இயங்கி அவர்களுக்கு உதவி செய்ய நீங்கள் முன் வரவேண்டும். ''உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற் றெல்லாம் தொழுதுண்டு பின் செல் பவர்'' என்று வள்ளுவர் வாக்கியத்தின்படி பார்த்தால் இன்றைக்கு நிலத்தில் இறங்கி உழுபவன், விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவன் உழவன் யார் என்றால் நாட்டிலுள்ள மக்களில் 100-க்கு 90 பேர்கள் விவசாயிகளாக இருக்கின்றார்கள். அவர்களுடைய கணக்கை எடுத்துக்கொண்டாலும் அப்படித்தான் இருக்கும். இப்பொழுது நாம் கையேர், மாட்டு வாரம்தார்களுக்கு சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இப்படிப்பட்டவர்களும் அவர்கள்தான். இப்பொழுது போடப்போகிற வரி அவர்களுக்கும்தான் வரப்போகிறது. மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய பிரசங்கத்தில் சொல்லியிருக்கிறபடி சுமார் ஐயாயிரம் குடும்பங்களுக்கு வசதி செய்யப் போகிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு 5,800 ஜோடி மாடுகள் வாங்கிக் கொடுக்கப்போகிறார்கள். அவைகளை வாங்கிக்கொண்டு அவர்கள் பயிரிடப்போகிறார்கள். அவைகளை வாங்கிக் கொடுத்துவிட்டால் மட்டும் போதாது. அவைகளை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் தனிப்பட விவசாயம் செய்ய முடியாது. ஏனென்றால் அவர்களுக்கு சொந்தத்தில் நிலம் கிடையாது. சொந்தத்தில் நிலம் இருக்கும்படியாக அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க சர்க்கார் முன்வரவேண்டும். சர்க்காரிடம் இப்பொழுது இருக்கின்ற தரிசு நிலங்களை அவர்களுக்கு பங்கிட்டுக் கொடுக்கவேண்டும். மாடுகளை வாங்கிக்கொடுக்கும்போது அவர்களுக்கு நிலத்தையும் சீக்கிரமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சர்க்காரை நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எங்கள் தாலூகாவில் சுமார் 1½ லட்சம் ஏக்கர் தரிசு நிலம் இருக்கிறது. அதைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று மனுக்கள் போட்டால் அவைகள் சர்க்கார் ஆபீஸ்களில் அப்படியே இருக்கின்றன. இது அரசாங்கத்திற்கு இழுக்கை உண்டாக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. இதில் கட்சிக் கொள்கை இல்லாமல் எல்லோருக்கும் உடனடியாக நிலத்தைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கனம் சிவராஜ் அவர்களிடம் ரெவின்யூ அமைச்சர் சொல்லியிருக்கிறார். ஒன்றரை லட்சம் ஏக்கர் நிலம் இருந்தாலும் அவைகள் இன்னும் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. இந்த வருஷத்தில் நூறு ஏக்கர்தான் அசேன்மென்ட் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே கட்சி வேற்றுமை இல்லாமல் உடனடியாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது எவ்வளவோ நிலம் சாகுபடிக்கு லாயக்குள்ளவைகளாக இருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் காட்டிலாகாவில் இருக்கின்றன. அவைகளை அந்தந்த ரேஞ்சு காட்டிலாகா ரேஞ்சர்களும் மற்ற அதிகாரிகளும் இன்ஸ்பெக்ஷன் செய்திருக்கிறார்கள். அப்படி செய்திருந்தும்கூட சர்க்கார் இன்னும் அவைகளைக் கொடுக்க முன் வரவில்லை. அங்கு மரம் நட்டால் விளையாது. அது கல்குத்து பூமி. மாடுகளை மட்டும் வாங்கிக் கொடுத்து விட்டால் போதாது. ரிவினியூ மந்திரியும் விவசாய மந்திரியும் மனது வைத்தால்தான் அங்குள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் பிற்பட்ட மக்களும் நன்றாக வாழ முடியும். இல்லாவிட்டால் சந்தோஷகரமாக வாழ முடியாது. இல்லாவிட்டால் அவர்கள் இந்த அரசாங்கத்தை தூற்றி கிளர்ச்சிதான் செய்துகொண்டுதான் இருப்பார்கள். சர்க்கார் செய்யக்கூடிய சலுகைகள் எல்லாம் எங்களுக்கு பயன் அடையும்படியாக இருக்க வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய திட்டங்களைப் போட வேண்டும். வரப்போகும் ஆண்டிற்கு இரண்டு கோடி முப்பத்தி மூன்று லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் சென்ற ஆண்டில் ஒதுக்கிய பணம் எல்லாம் செலவழிந்து விட்டதா என்று ஹரிஜன வெல்பேர் ஆபீசரைக் கேட்டதற்கு அதில் 44 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு ஆகாமல் இருக்கிறது என்று சொன்னார். எங்களுக்கு வீடுகள் வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது அந்தத் தொகை செலவு செய்யப்படாமல் இருக்க வேண்டிய காரணம் என்ன ? நாங்கள் கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். சர்க்கார் ஏதாகிலும் எங்களுக்குச் செய்யவேண்டும் என்று திட்டம் வகுத்தால் அவைகளை அங்குள்ள அதிகாரிகள் செய்வதற்கு முன்வருவது இல்லை. சர்க்காருக்கு இழுக்கான பெயரை வாங்கிக்கொடுக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் பலர் இருக்கின்றார்கள். அவர்களை இந்த சர்க்கார் கண்

காணித்தால் நல்லதாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்த தலைவருக்கு என்னுடைய வந்தனத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI S THANGAVELU : கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள 1958–59-ம் வருஷத்திய வரவு செலவு திட்ட உரையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல முன் வந்துள்ளேன். இந்நாட்டில் ஏழை விவசாயிகள் யார் என்றால் நிலம் படைத்த பிரபுக்கள் கூட ஏழை விவசாயிகள் என்று சேர்ந்து கொள்ளுகிறார்கள். உணவு உற்பத்திக்கு என்று சர்க்கார் கடன், மானியம், சல்பேட் அம்மோனியா, நல்ல விதை வாங்கிக் கொடுப்பது முதலிய பல விதமான சலுகைகளைச் செய்து கொடுக்கிறார்கள். அவைகளை நல்ல முறையிலும் வாங்கிக் கொடுக்கிறார்கள். இந்த விஷயத்தில் சர்க்காரை நான் பாராட்டுகிறேன். ஏனென்றால் விவசாயிகள் முன்னேற்றமடைந்தால் நாடு முன்னேற்றமடையும். நாடு முன்னேற்றமடைந்தால் அந்த நாட்டிலுள்ள மக்கள் முன்னேற்றமடைந்து சுபிட்சமாக இருப்பார்கள். அந்த முறையில் சர்க்கார் திட்டம் போட்டு எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். காந்திஜி வகுத்த நல்ல முறையில் நமது இயக்கம் நடந்துகொண்டுவருகிறது. இந்த நிலைமையில் ஒன்று முதல் ஐந்து, பத்து, பதினைந்து ஏக்கர் நஞ்சை, இருபது, ஐம்பது ஏக்கர் வெறும் புஞ்சை நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய ஏழை விவசாயிகள்மீது இப்பொழுது புது வரியைச் சுமத்தப்போகிறார்கள். அவர்கள் தலையில் ஏற்கெனவே பத்து நயா பைசா வரியை சுமத்தி டீசல் எண்ணெய் மூலமாக வசூலித்து வருகிறார்கள். தற்சமயம் அந்த வரி விபத்திலிருந்து 35 வரையில் உயர்த்தி அதிகப்படியாக 25 நயா பைசா கொடுக்கவேண்டும் என்று திட்டம் கொண்டு வரப்போகிறார்கள். அதன்மூலம் அதிகப்படியாக 70 லட்சம் ரூபாய் வரப்போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இந்தத் தொகையை வேறு வழியில் அதாவது லாரிகள் மூலமாகவும், பஸ்ஸுகள் மூலமாகவும், டாக்ஸி மூலமாகவும், ஆட்டோ ரிக்ஷாக்கள் மூலமாகவும் ஒரு காலன்மீது அதிகப்படியாக 25 நயா பைசா விதித்து வசூலிக்கலாம். இந்தப் பணத்தை நாம் நல்ல முறையில் வேறு வழியில் மேல்சொன்ன முதலாளிகள் வசம் இருந்து வசூலிக்கலாம். ஒரு காலன் பெட்ரோல் போட்டு ஓட்டுவதற்கு பதிலாக டீசல் எண்ணெய் போட்டால், அதிக தூரம் போகிறது, பஸ், லாரி, ரிக்ஷா முதலியவை எவ்வளவோ மைல் அதிகமாக அந்த பஸ் ஓடுகிறது. அதே விலையில் டீசல் எண்ணெயில் ஓடினால் அதிகப்படியான மைல் ஓட்டலாம். அதனால், அதிகப்படியாக வசூல் செய்யலாம். அது எவ்வளவு தூரம் அப்படி ஓடியிருக்கிறதோ அந்த ஒரு காலன்மீது 50 நயா பைசா அளவில் வரியை அதிகப்படுத்தி வசூலிக்கலாம். எவ்வளவு மைல் தூரம் அந்த பஸ், லாரி ஓடியிருக்கிறது, அதற்கு எவ்வளவு காலன் டீசல் போட்டிருக்கிறார்கள் என்ற கணக்குப் பார்த்து அந்த அளவைக் கண்டு பிடித்துக்கொள்ளலாம். அந்தக் கணக்கு விகிதத்தின்படி பஸ், லாரி, டாக்ஸீ, ஆயில்மில் ஆட்டோ ரிக்ஷா முதலாளிகளிடமிருந்து இந்த டீசல் ஆயில் மூலம் எதிர் பார்க்கும் வரி தொகையை சர்க்கார் வசூலித்துக் கொள்ளலாம். அப்படி சர்க்காரால் வசூலித்துக்கொள்ளவும் முடியும் என்று நான் சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதேபோன்று 50 புஞ்சை, 20 நஞ்சை ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் ஆயில் எஞ்சின் வைத்து பயிர்செய்பவர்களுக்கு இந்த டீசல் ஆயில் வரி விலக்கு அளிக்கவேண்டும். ஏழை விவசாயிகளாக இருப்பவர்களையும், புஞ்சையாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு டீசல் வரி இல்லாமல் ஏழை விவசாயிகளைக் காப்பாற்ற சர்க்கார் முன் வரவேண்டும் என்றும் நான் சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள்கூட தங்களுடைய உரையில் தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் பருவ மழை குறைவால் 30 சத விகிதம் மகசூல் குறைந்து போய்விட்டது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் குறிப்பாக கடலூர் தொகுதி மேட்டுப் பிரதேசம், அங்கே

6th March 1958] [Sri S. Thangavelu]

காடாம்புலியூர், பண்ணுருட்டி, குள்ளஞ்சாவடி வட்டாரத்தில் மழை கிடையாது, அதனால் வசதிகள் குறைவாக இருக்கின்றன. தண்ணீர் பஞ்சம் அதிகமாக இருக்கிறது. கால்வாய் கிடையாது. பண்ருட்டிக்கு அடுத்தாற் போல் கெடிலம் நதி வருகிறது. அதில் பெரிய அணைக்கட்டு ஒன்றைக் கட்டினால் நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்கும். இதன் மூலம் கடலூர் பகுதிகளுக்கு நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்து கொடுக்கலாம். அந்த வசதியைச் செய்து கொடுத்தால் சர்க்காரை மிகவும் போற்றக் கூடியதாக இருக்கும். எனது நண்பர் ஒருவர் பேசும்போது தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் தண்ணீர் இல்லாமல், அங்குள்ள பயிர் வாடிப்போனது என்று குறிப்பிட்டார். அதற்கு சர்க்கார் உதவி செய்யாததைப்பற்றி குறிப்பிட்டார். அவர் மற்றொன்றைப்பற்றி சொல்ல விட்டுவிட்டார். சர்க்கார் விவசாயிகளுடைய குறைபாடுகளை நேரில் கவனித்து அதற்கு வேண்டிய வசதிகளையும் செய்து கொடுத்து வருகிறார்கள். அங்குள்ள விவசாயிகளின் பயிர்கள் வாடும் தருவாயில் இருந்தபோது அவைகளுக்கு தண்ணீர் விட வேண்டும் என்று எண்ணி நீர்ப்பாசனத்திற்காக சாத்தனூர் தேக்கத்திலிருந்து சுமார் பத்து அல்லது பதினொரு நாள் தண்ணீரை விட்டுக்கொடுத்தார்கள். அப்படிக் கொடுத்ததில் திருக்கோவிலூர், கடலூர் முதலிய வட்டாரங்களிலுள்ள விவசாயிகளின் பயிர்கள் வாடாமல் காப்பாற்றப்பட்டன. அப்படி அந்தப் பிரதேசங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுத்ததற்கு அங்குள்ள விவசாயிகள் வாழ்த்துகிறார்கள். வாடிக் கிடந்த பயிர்களுக்கு சர்க்கார் உயிர் கொடுத்ததற்கு சர்க்காரை அங்குள்ள விவசாயிகள் மிகவும் பாராட்டுகிறார்கள், போற்றுகிறார்கள், வாழ்த்துகிறார்கள்.

DEPUTY SPEAKER : தயவு செய்து ஒரு நிமிஷத்தில் முடித்துவிடுங்கள். 6 p.m.

Sri S. THANGAVELU : சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக கடந்த பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கிய தொகையைவிட தற்சமயம் நாற்பது லட்சம் ரூபாய் அதிகமாக ஒதுக்கியிருப்பதை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன். பதினாறுவது நூற்றாண்டில் நந்தனார் காலத்தில் ஹரிஜனங்கள் சிதம்பரம் நடராஜப் பெருமானுடைய கோயிலுக்குள் நுழையக் கூடாது என்று சொல்லிய மூட பழக்க வழக்கங்களை எதிர்க்கட்சிகள் சொல்லும் திராவிட நாடு இன்று மாறியிருக்கிறது. ஒரு காலத்தில் இந்த நாடு ஹரிஜனங்களைப் பொறுத்த வரையில் புறக்கணிக்கப்பட்டிருந்தது. ஹரிஜனங்களுக்காக நமது காங்கிரஸ் சர்க்கார் நல்லதொரு முறையில் கவனம் செலுத்தி, அவர்களுக்கென்றே ஒரு தனி இலாகாவை ஏற்படுத்தி, அல்லும் பகலும் ஹரிஜனங்களுக்குடைய முற்போக்குக்காக பாடுபட்டு வருவதை நண்பர்கள் மறக்கக்கூடாது. நான் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை முழு மனதுடன் வரவேற்று என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 1 p.m. to-morrow. 6–01 p.m.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory rules, orders and notifications:

67. *Notification issued with G.O. Ms. No. 4567, Revenue, dated 11th December 1957, exempting Co-operative Milk Supply Societies and Unions from payment of Sales-Tax under section 3 (i) of the Madras General Sales Tax Act, 1939, in respect of all Sales of Milk*

[6th March 1958

Products. [*Laid on the Table of the House under section* 19 (6) *of the Madras General Sales Tax Act,* 1939].

68. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 308, *Revenue, dated* 27*th January* 1958, *modifying the notification exempting from sales tax the Co-operative Wholesale Stores and District Co-operatives Supply and Marketing Societies* . [*Laid on the Table of the House under section* 19 (6) *of the Madras General Sales Tax Act,* 1939].

APPENDIX.

[Vide answer to starred question No. 225 asked by Sri P. G. Manickam at the meeting of the Legislative Assembly held on 6th March 1958, page 327 supra.]

(a) & (b)—

	The places where the Employees State Insurance Scheme is in force. (a)	The number of employees benefited under the scheme in each of the places. (b)
1	Coimbatore Municipal limits and its suburbs, namely, Ganapathy, Sanganur, Velandipalayam, Peelamedu, Singanallur, Uppilipalayam, Ondiputhur, Irrugur, Kurichi, Podanur and Sundarapuram.	50,000
2	Madras City including Vandalur, Ennore and Ambattur.	59,000
3	Madurai	25,000
4	Ambasamudram	7,000
5	Tuticorin	5,000

(c) The several benefits which the employees get under this scheme—

Medical benefit is provided on the following scale :—

(1) General medical services which shall include treatment at the clinic of an Insurance Medical Practitioner or other institution and shall consist of—

(i) all treatment other than treatment involving the application of special skill or experience;

(ii) such preventive treatment as vaccination and inoculation;

(iii) ante-natal and post-natal treatment of insured women;

(iv) the free provision of all drugs and dressings that may be considered necessary;

(v) provision of certificates, free of cost, in respect of sickness, maternity, employment injury and death, required under the Employees State Insurance (General) Regulations, 1950 or as may be required by the Corporation or the Director of Medical Services;

(vi) domiciliary visits, where necessary.

(2) Maternity medical services for insured women.

(3) In-patient treatment including free maintenance and specialist and general treatment.

(4) Facilities, for the removal, free of charge, of insured persons to hospital, where necessary by ambulance or otherwise.

[6th March 1958

Insured persons who lose their limbs on account of employment injury are provided with artificial limbs at the Army Limb Centre, Poona at the cost of the Employees State Insurance Corporation.

The following cash benefits are provided :—

(*a*) Periodical cash payments to an insured person in case of sickness;

(*b*) periodical cash payments to insured women in case of confinement;

(*c*) periodical cash payments to an insured person suffering from temporary or permanent disablement as a result of an employment injury; and

(*d*) periodical cash payments to the dependants of an insured person who dies as a result of an employment injury sustained as an employee under the Act.

